

საქართველოს კულტურა

№ 47 (292) ◆ 20 — 26 ნოემბერი, 2000 წ. ◆ ფასი 50 თეთრი ◆ დაარსებულია 1995 წ.

...დიდ პოლიტიკაში ჩვენი დაქვეყნული ქვეყნით ჩვენს თავებს ვერ ვითავაზებთ

...საივმო რეკიემის შემოღება სწორედ მათთან, მოსკოვის შეგნებული ნაბიჯია; ...რუსეთის დემონსტრაციული აქცენტი ამერბაიჯანის კენ, ჩვენთვის გამაფრთხილებელი სიგნალია...
...საქართველო შეიძლება მოექცეს იმთავითვე კავკასიის მასშტაბით; ...რა დივიდენდებს გვაძლევს ჩვენთვის წარმომადგენლობის არსებობა თბილისში?
...რუსეთისთვის კატასტროფის გოლფასია ჩვენი ნაგომი გაწვევება. **გვ.3**

...პიზეზები, რატომ დაგვიბრუნებენ... საზღაპრო უკუბრუნებ...

...საბითუმო ბაზარი ყველაფერში პრემი-დენგს სდებს ბრალს; **გვ.5**
...ვინ ყიდის თურქეთში საქართველოს პილ-როსადგურებში გამოქვეყნებულ ენერჯის.
ფულის გამოკაღვის ახალი ხერხი...

ბიზნესი

Неделя

КОМАНДОС

ЧАСТНАЯ ЖИЗНЬ

ТЕЛОХРАНИТЕЛЬ

За РУБЕЖОМ

МОСКОВСКИЕ НОВОСТИ

Newsweek

FOCUS

облака

DER SPIEGEL

КОМСОЛЬСКАЯ ПРАВДА

სალსო, რას ვერჩით ხალხს?

დიდი შიშინაობა იღვა თბილისის ქუჩებში **გვ.6**

„შს მთლიანად უნდა გადაინიჭოს თავის მინისტრს“

გვ.7

ვლადიმერ „კვირის პალიცის“ საოხარ პროექტს...

„ეს ისეთი გრძნობაა, მარტო ჩემთვის და ჩემი ახლობლებისთვის ვერ გავიმეგვ, მინდა თქვენც გაგიზიაროთ“ **გვ.24**

„მარნეული, ბარდახანი, ბოლნისი, დანისი

თქვენ ქართული მიწა-წყალი ზომ არ გვინდა — ეს ტერიტორია განჯის სახანოსი განლადა! — **„მოლა ნასრედინი“ გვ.8**

სამხედრო თემაზე:

დასავლელი სამხედროები ნამდვილად არ მოელოდნენ მუდმივად ხელგაწვდილი საქართველოსაგან ასეთი უნიკალური კონსტრუქციის ხიდის გამოჩენას... **გვ.9**

რას წერენ ჩვენზე:

ორ ბეჭემოს შორის „ქართველებს იმედი აქვთ, რომ გაჭირვებიდან ევროკავშირი გამოიყვანთ... მცდარი იმედი — ევროკავშირს ამ მხარისადმი არანაირი პოლიტიკა არ გააჩნია“ **გვ.12**
ბერძნული პრესიდან

საკვირბლო ტელეკინოაფიშა

20 — 26 ნოემბერი **გვ. 16-17**

საქართველოში პრეზიდენტად „უკვე აირჩიეს“ „ჯოჯო ბუნი“

იგი მსოფლიოს ხუთ საუკეთესო სცენარისტო შორის დაასახელეს **გვ.31**

ვლადიმერ ყველაზე საუბრის ადავიანი

მკვლევებისა და მანიაკის როლის შეუდარებელი შემსრულებელი თავის დროზე სავარელი ქალის მკვლელობაში ეჭვმიტანილი პოლიციაში მიათრეს... **გვ.20**

დაეხსიან ქინავე პესავე დსოფლიო ომი დაიწყო

ჩინეთი საბჭოთა კავშირს სადავო მიწებს ეცილებოდა... საზღვარს ძირითადად ჯანიანი რუსები, ქართველები, ყაზახები და უკრაინელები იცავდნენ... ახალს თითქმის არ იყენებდნენ, მუშტებით და კონდახებით ებრძოდნენ ჩინელებს; ...იმ დამით თავდასხმელებმა ცეცხლი გასწესეს, თითქმის ყველა მესაზღვრე ამოვლიტეს; ... მეომრებს კატეგორიულად აკრძალათ კრემლის ბრძანების გარეშე კონფლიქტში ჩაბმა; ... მოწინააღმდეგეებ საზღვართან 12 ათას მეომარს მოუყარა თავი... **გვ.10**

ვინ იქნება სათვალვენიკის ახალი შეფი?

— არ ვიცი, როდის დაბრუნდება ოუნესკოდან, მაგრამ სულაც არ არის გასაკვირი, როცა დაბრუნდება, მის მიერ დაარსებულ სააგენტოში იმუშაოს...
ამბობენ... ყველაფერი პაატა შევარდნაძის მოყვანისთვის კეთდება. **გვ.5**

ნიკ ივლიანი

ნონა ბაზრინა

კვლავ მსოფლიო ჩემპიონობისათვის იბრძობა... **გვ.29**

ფირმა „ბერეუსა“

ბრძეული და თანხის სხვა-სახეობის, საჩიკაჟოების და ახ-სახეობის პილარისაგან და ახ-სახეობის ადგილობრივი და უხ-სახეობის პესაღებით, რესპუბლიკის მერიზორიაზე. გარანტია 10 წელი.
წერეთლის გამზ. №55, ბინა №53
☎ 96-06-00; 35-15-05; 899-50-06-50

AVR

stern

СЕГОДНЯ

РАЙОНКА

ИЗВЕСТИЯ

ИРНА

СОВЕРШЕННО СЕКРЕТНО

АРГУМЕНТЫ И ФАКТЫ

иностранец

LE FIGARO

PARIS MATCH

ТВ ПАРК

АИЦА

ОГОНЕК

daily

Le journal Observateur

ИТОГИ

„კვირის პალიცის“ საოხარ პროექტში თავებს ვითავაზებთ პონანტილოვას...

ქვირის პალიზაზე მხარეები — სმოული

ამერიკულ „ეი-ი-ეს-თელასს“ და სათბობენერგეტიკის სამინისტროს შორის მიმდინარე დავა იმით გაგრძელდა, რომ „თელასის“ ასამდე თანამშრომელმა სამინისტროსთან საპროტესტო აქცია გამართა და მოითხოვა ამ უწყებისგან „თელასის“ სათანადო, ანუ 24 საათიანი ელექტროენერჯით მომარაგება. მინისტრმა დაეთმო მირცხულავამ „ეი-ი-ეს-თელასის“ თანამშრომლები მიიღო, მაგრამ მათმა მოთხოვნამ ნონასწორობა დააკარგინა. მირცხულავას თანამშრომლები ირწმუნებინან, რომ მინისტრი ასეთი გაცოფებული არასოდეს უნახავთ.

სამინისტროს დარბაზიდან, სადაც მიმდინარეობდა შეხვედრა, დიდი ხნის მანძილზე გამოიძვრა დავა-კამათის ხმა. „ეი-ი-ეს-თელასის“ თანამშრომლები უჩიოდნენ სამინისტროს იმიტომ, რომ უშუქობით გაბორბებული მოსახლეობა მათზე იყრის ჯავრს. ხშირია „ეი-ი-ეს-თელასის“ თანამშრომელთა ლანძღვისა და ცემის ფაქტებიც. თუმცა მათმა მოთხოვნამ არანაირი შედეგი არ გამოიღო და აქციის მომდევნო დღეებში ვითარება კიდევ უფრო დამძიმდა. საგულისხმოა, რომ მაქვს სქოლმა თავისი ხელქვეითების აქციის შესახებ გვიან გვიან იგი დაუყოვნებლივ მივიდა სათბობენერგეტიკის სამინისტროში და პირადად დააშოშინა თანამშრომლები. დავით მირცხულავას კი ბოდიში მოუხადა აქციის გამო...

ქართულ ენერჯეტიკაში არსებული განუკითხაობითა და შექმნილი მძიმე ვითარებით მაქვს სქოლმაც გამოვიდა მწყობრიდან და სენსაციური აღიარება გააკეთა. მისი თქმით, დიდი შეცდომა იყო კომპანია „ეი-ი-ეს-თელასის“ საქართველოში შემოსვლა. მსგავსი რამ კომპანიის მსოფლიოს არც ერთ ქვეყანაში არ უნახავს და არ არის გამორიცხული, მალე გუდა-ნაბადი ავიკრათ და წავიდეთ საქართველოდან! მართალია, მოგვიანებით სქოლმა უკან წაიღო თავისი ნათქვამი (კულტურული ინფორმაციით, სქოლის მუქარით შოკირებული ქართველი ხელისუფალნი ტელეფონით მთელი დღის მანძილზე ამოშინებდნენ გააფებულ ამერიკელს), მაგრამ ბუნებრივია, ამით არ ეშველა საქმეს.

„გაბრწყინებულ“ დავადავით, გაბრწყინებულ!

საქართველოს დედაქალაქი ერთ დიდ მხრჩოლავ კასრს ჰგავდა მთელი კვირის მანძილზე. ბარიკადებით გადაკეტილ ცენტრალურ ქუჩებსა და პროსპექტებზე ინვოდა ასობით საბურავი, ფიცარი და ნაგავი. გაბორბებული ხალხი თვით სასწრაფო და სახანძრო მანქანებსაც აღარ ატარებდა. ერთადერთ გამონაკლისს მიცვალბულები წარმოადგენდნენ.

მოსახლეობა კატეგორიულად მოითხოვს ხელისუფლებისგან 24-საათიან ელექტროენერჯის, დავით მირცხულავა კი კვლავ უმკაცრესი გრაფიკის შემოღებაზე დაპირდა. სრული ენერჯოკოლაფსი გამოიწვია მე-10 და მე-9 ბლოკებისა და ელექტროგადამცემი ხაზის „ქართლი-2“-ის გამორთვამ. ხელისუფლება გაფაციცებით ეძებს გამოსავალს და სასწრაფო კვებითი მზერა რუსეთისა და სომხეთისაკენ აქვს მიპყრობილი, საიდანაც შეუფერხებელი მოდის ეს სანატრელი ელექტროენერჯია.

თბილისში დაწყებული საპროტესტო აქციების გამო კი, რასაც ოფიციალური მტკიცებით აქა-იქ შეტაკებებიც მოჰყვა, სასწრაფოდ შეიკრიბა ეროვნული უშიშროების საბჭო, სადაც „დააფიქსირეს“, რომ ქუჩებში გამოსულ ხალხს შორის „მოწვევს“ კრიმინალები, შეიარაღებული საეჭყო პირები, მხედრიონელები და კატეგორიულად მოსთხოვენ სამართალდამცვეთ და ძალად უწყებებს სრული მზადყოფნა ვითარების ესკალაციის არდაშეების გამო... პრეზიდენტს კი სხვა აღარაფერი დარჩენია, გარდა იმისა, რომ „ქართველი ხალხის სიბრძნეზე, მოთმინებასა და „ივერიის გაბრწყინებაზე“ ილაპარაკოს! მაგრამ ფაქტია, რომ „გაბრწყინებამდე“, საქაროა ოკეის განათება და დაპურება (ვრცლად იხ. გვ. 6).

რა დასველავს ბალბაროვირს?!

თბილისში იმყოფებოდა პრეზიდენტის საგანგებო მრჩეველი ეკონომიკური რეფორმების დარგში, პოლონური შოკური თერაპიის მამა ლემუქ ბალბაროვიჩი, რომელთანაც ედუარდ შევარდნაძემ დახურულ კარს მიღმა გამართა ხანგრძლივი საუბრები. ამიტომ, რა კონკრეტული რჩევებით ჩამოვიდა ბალბაროვიჩი, უცნობი დარჩა. აი, ის კი, თუ „რა დაახვედრა“ საქართველოს ხელისუფლებამ მსოფლიოში სახელგანთქმულ ეკონომისტს, სახეზე გაქვს...

ერთადერთი, რაც ბალბაროვიჩისგან გავიგეთ ის არის, რომ იგი მიესალმა ანტიკორუფციული კამპანიის დაწყებას და ეროვნულ ანტიკორუფციულ პროგრამასაც საინტერესო დასრულებას უნდა. ბალბაროვიჩმა კვლავ გაიმეორა სექტემბერში თქმული და კვლავ ურჩია ხელისუფლებას საგადასახადო სისტემის გამარტივება, რითაც ხელი შეეწყობა მცირე და საშუალო ბიზნესის განვითარებას.

გორელია რუსი პრესალისტები „ენეიზენი“

ჩვილი ბავშვებით ვაჭრობაში ექვმიტანილი ოლგა გორელიკი სამი თვით წინასწარ პატიმრობაში აიყვანეს. რაც შეეხება გორელიკის საქმეში არაერთხელ ხსენებულ №1 სამშობიარო სახლის ექიმს მაია მდივანს კი სამართალდამცველები, ჯერჯერობით, ვერ ეკარებინან, რადგან ახლოვდება თქმით, იგი კვლავ ინსულტითაა მიჯაჭვული საწოლს... მისი ავადმყოფობის შესახებ ცნობა აქვს გაცემული ლეო ქიაჩელის ქუჩაზე მდებარე პოლიკლინიკის დიაგნოზით — იშემიური ინსულტი!

საინტერესოა, რომ ბავშვების ყიდვა-გაყიდვით ცნობილი გორელიკი შეიძლება მალე... ახალი სატელევიზიო ფილმის გმირიც გახდეს. რუსეთის ტელევიზია გორელიკით რიანანში მომხდარი ანალიზის შემდეგ დაინტერესდა და სასწრაფოდ გადამღები ჯგუფიც მოაგვარა თბილისში.

რუს ჟურნალისტებს ეჭვი აქვთ, რომ რიანანსა და თბილისშიც ბავშვებს არა მხოლოდ გაშვილებისათვის ყიდდნენ, არამედ შინაგანი ორგანოების ტრანსპლანტაციისათვისაც.

რუსეთი არ დაუშვას ჩვენს პესკოს ნაგობი

ფაქტობრივად, უშედეგოდ ამოთავრდა საქართველოში რუსეთის დუმის დელეგაციის ვიზიტი, რომელსაც დუმის ვიცე-სპიკერი ვლადიმირ ლუკინი ხელმძღვანელობდა.

მართალია, ლუკინმაც და დელეგაციის სხვა წევრებმაც რუსეთ-საქართველოს ამჟამინდელ ურთიერთობებს უნოდეს არანორმალური, გამორთვეს სურვილი ამ ურთიერთობების გაუმჯობესებისა, დაადასტურეს რუსეთის „ერთგულება“ სტამბოლის ეუთოს სამიტის გადამწყვეტილებისადმი და თქვეს, რომ რუსეთი აუცილებლად გაიტანს სამხედრო ბაზებს საქართველოდან, მაგრამ იმავედროულად კატეგორიულად დააფიქსირეს, რომ რუსეთი არ დაუშვებს საქართველოს განეწვევას ნატოში! ერთი სიტყვით, რუსეთი მისთვის მტრულ ნაბიჯად აფასებს საქართველოს სწრაფვას ნატოსკენ და, როგორც ჩანს, ურთიერთობათა გაუმჯობესებას ორ ქვეყანას შორის განიხილავს სწრაფად ნატოსკენ სწრაფვაზე საქართველოს მიერ უარის თქმის კონტექსტში.

ქართველმა პარლამენტარებმა რუსი კოლეგების ამ პოზიციას მიუღებელი უწოდეს და დაადასტურეს კოლეგები „საბჭოურ აზროვნებაში“. მალე თბილისს დუმის სპიკერი გენადი სეველინიც ენევე და მოსალაგნებელია, რომ მასთან გაცილებით მწვავე და უკომპრომისო საუბარი გაიმართება!

მინისტრის მოადგილის ქაე ყარალოვაზე ახილეს

გასულ კვირას, პოლიციის თანამშრომლებმა იუსტიციის მინისტრის მოადგილის, ირინა იმერლიშვილის ძმა ლევან იმერლიშვილი დააკავეს. იგი 1996 წლიდან მკვლელობისა და ყაჩაღობის ბრალდებით იმედგასობდა. სამართალდამცვეთა თქმით, იმერლიშვილმა ვინამ ყველაშვილთან ერთად ჭაუჭაუჭის გამზირზე მდებარე სუპერმარკეტზე მოახდინა შეიარაღებული თავდასხმა. მალაზიანო ნინაძემდეგობის განევის შედეგად, იარაღით გასროლის შემდეგ, მოკლულ იქნა მალაზიის თანამშრომელი ქარსელაძე და დაიჭრა უზნაძე.

სხვათა შორის, ამ დანაშაულთან დაკავშირებით მკვლელობის ბრალდებით ყველაშვილი უკვე გასამართლებულია, ხოლო ამჯერად იმერლიშვილს ყაჩაღობის თანამონაწილეობაში ედება ბრალი.

მომხდარის შემდეგ სამსახურიდან ნასვლასთან დაკავშირებით, განცხადება დაწერა ირინა იმერლიშვილმა. დააკმაყოფილებს თუ არა იუსტიციის მინისტრი მიხეილ სააკაშვილი იმერლიშვილის განცხადებას, ამ დღეებში გადანყდება.

გაიძარცვა სომეხ მოღვაწეთა კანთონი

ავღაბრის სასაფლაოზე არსებულ სომეხ მოღვაწეთა პანთონში ცნობილი სომეხი მწერლის ხაფის (აკოფ აკოფიანის) საფლავის მემორიალი გაპარცვეს, საიდანაც სპილენძის ფილები მოიპარეს.

პოლიციამ, ჯერჯერობით, მხოლოდ მძარცველთა თითების ანაბეჭდის აღება შეძლო. თბილისელი სომეხი საზოგადოება ამ ვანდალურ აქტში არანაირ პოლიტიკურ მოტივს არ ხედავს და აფასებს მას, როგორც ფულის შოვნის მიზნით მომხდარ კრიმინალურ დანაშაულს. ქურდებს ეჭვენ, თუმცა სომეხები შიშობენ, რომ საფლავიდან ნაღებული სპილენძის ფილები უკვე გადადნობილი და გაყიდული იქნება.

გაქარცვლილი საფლავი უმად მოინახულეს პარლამენტის თავმჯდომარემ ზურაბ ჟეინიამ და ქალაქის მერმა ვანო ზოდუღავამ, მრავალრიცხოვან სამართალდამცვეთა თანხლებით და ნუხილი გამოთქვეს მომხდარის გამო. ქართველი ხელისუფალნი შეპირდნენ სომეხებს, რომ ამ იერიდან სომეხ მოღვაწეთა პანთონს სახელმწიფო საფუძვლიანად მიხედავს და დაიცავს!

პირილიზულ ფისს მწვანე შუქი მიხსნას

ქართულ ბაზარზე კი მალე „მრავალტანჯული“ პიროლიზული ფისისგან დამზადებული ბენზინი გამოჩნდება, რომელსაც დიდი ღირებულებისა და სკანდალის შემდეგ „გზა დაულოცა“ თავად... პარლამენტმა! კანონის თანახმად, ფირმა „გაორს“ მიერ ამ ნივთიერებისგან დამზადებულ ბენზინში ბენზოლის შემცველობა 50%-ს აჭარბებს. „გაორს“ უკვე შემოაქვს საქართველოში 1000 ტონამდე პიროლიზული ფისი, რაც მიუხედავად პარლამენტის დადგენილებისა, კვლავ იწვევს მძაფრ ვნებათაღელვას. პარლამენტი იმ პირობით დათანხმდა პიროლიზული ფისის შემოტანა-წარმოებას, რომ მისგან მიღებულ ბენზინს ბაზარზე მოხვედრამდე შეამოწმებს სამი ქართული და ერთი უცხოური ლაბორატორია, თუმცა ყველასათვის ცნობილია, რომ პარლამენტმა პიროლიზულ ფისს „მწვანე შუქი“ პრეზიდენტისა და მთავრობის მხრიდან მძლავრი ზეწოლის შედეგად მისცა, რადგან მათი თქმით, „გაორს“ სრული დატვირთვით უნდა ამუშავდეს და ბიუჯეტი შეავსოს...

აი, ვინ შეაფასებს და ანაზღაურებს შესაძლო ეკოლოგიურ კატასტროფის შედეგად მოსახლეობის შელახულ ჯანმრთელობასა და სიცოცხლეს, „მწვანეთა“ თქმით, ეს პრობლემა „იქ“, ზემოთ, არაფრად ანალვლებო...

ქართული ანსამბლი შემოქმედებითი ღვაწილი

აშშ-ში გასტროლებიდან საქართველოს ხალხური სიმღერისა და ცეკვის ანსამბლი „შეთხელებული“ დაბრუნდა. დასის 10 წევრი — 7 მოცეკვავე და 3 მომღერალი მამაკაცი ამერიკაში დარჩა. ანსამბლის ხელმძღვანელთა თქმით, გასტროლების დამთავრებისთანავე, სამი ადამიანი ვაშინგტონში, კაპიტოლიუმთან უნახავთ უკანასკნელად, რის შემდეგაც „აორს“ დატოვეს. საღამოს ანსამბლის კიდევ სამი წევრი „გამქარალა“, უკვე აეროპორტიდან კი... ოთხნი გაპარულან. ოჯახის წევრებისა და დასის წევრთა თქმით, აშშ-ში დარჩენილებს არაფერი უთქვამთ თავიანთი განზრახვის შესახებ.

სავარაუდოდ, ანსამბლის წევრებს ეს ნაბიჯი საქართველოში არსებულმა დუხჭირმა სოციალურმა მდგომარეობამ გადაადგვიანა!

ვინ იქნება მორიგი მსხვერპლი?!

თბილისის ქუჩაში სასტიკად სცემეს გერმანიის მოქალაქეს, პროფესორ ქრისტოფერ პოლმანს, რომელიც ტინის შერყევით, გატეხილი თავით და საშინელი სისხლჩაქცევებით მიიყვანეს რესპუბლიკურ საავადმყოფოში. დაზარალებულის თქმით, იგი სამარშრუტო ტაქსით მგზავრობდა და მიიღოდა ნაქირავე ბინაში. როცა ჩამოვიდა, მას თავს დაესხნენ მძარცველები, რომლებმაც დააგდეს ასფალტზე და ფეხებით შედგნენ. პოლმანმა გონება დაკარგა და უკვე გონს მოსულმა აღმოაჩინა, რომ ფული და ნივთები აღარ ჰქონდა. გაირკვა, რომ აღრე გერმანელ პროფესორს ბინაც გაუძარცვეს. იგი მესამედ იმყოფება საქართველოში და ლექციებს უეითხავს მოსამართლეებსა და ტექნიკური უნივერსიტეტის სტუდენტებს. პოლმანი ვერაზე, ყაზბეგის ქუჩაზე ცხოვრობს, სადაც სცემეს კიდევ.

პოლმანის მუშაობისგან გაირკვა, რომ ამ ქუჩაზე და უბანში მოქმედებს, ე. წ. „ვერელების“ ბანდა, რომელიც სისტემატურად ეხსმის თავს უცხოეთის მოქალაქეებს, სცემს და მარცხავს მათ... პოლმანი გამოჯანმრთელების შემდეგ დაბრუნდება სამშობლოში და აქვე გამოხედვას საერთოდ აღარ აპირებს!

ვინ იქნება ვერელ ბანდითა მორიგი მსხვერპლი?!

დავალია გვიან დაიწყო

სახელმწიფო ხაზინის შეუი ვაჟა ნახუცრიშვილი, რომელიც გადამდგარი იყო თანამდებობიდან, გენეროკურატურამ ენერჯეტიკის საბითუმო ბაზრის ყოფილი დირექტორის, ივერი შალამბერიძის ჩვენების საფუძველზე დააპატიმრა. გამოძიების თქმით, ნახუცრიშვილი ექვმიტანილია 2 მლნ 350 ათასი ლარის მითვისება-გაფლანგვაში.

ასევე დააპატიმრეს ჰუმანიტარული დახმარების კოორდინაციის დეპარტამენტის დირექტორი, ფინანსთა მინისტრის ყოფილი მოადგილე გიორგი ჭუმბურიძე, რომელიც ექვმიტანილია ქრთამის აღებასა და ჰუმანიტარული ტვირთების „ფალსიფიცირებაში“, კერძოდ, გამოძიების თქმით, გარკვეულ პირთა მიერ ქვეყანაში შემოზიდულ კომერციულ ტვირთს ჭუმბურიძემ ჰუმანიტარულ ტვირთად აფორმებდა და ამით შემომზიდველი ყოველგვარი გადასახადისგან თავისუფლდებოდა.

დადგინდა, რომ ასეთი ე. წ. ჰუმანიტარული ტვირთი 6 თვის მანძილზე 19-ჯერ შემოვიდა, სულ 60 მლნ ლარის ღირებულებისა, საიდანაც სახელმწიფომ 2 მლნ ლარზე მეტი იზარალა! გენეროკურატურა ამ საქმეში მონაწილე რამდენიმე დამნაშავეს დააკავეს უახლოეს დღეებში აპირებს. საერთოდ, ბაბილიშვილის უწყებას უკვე შედგენილი აქვს ორმოცამდე ყოფილი თუ მოქმედი ჩინოვნიკის სია (მათ შორისაა ბაკურ გულუაძე), რომელთა დაკითხვაც სხვადასხვა საქმესთან დაკავშირებით მალე დაიწყება!

სიხლუ — ახალი სსიპისადასამო სისხევენი

ამ დღეებში თბილისში გაიმართა ფირმა FITTICH GEORGIA-ს პრეზენტაცია, რომელიც მსოფლიოში ცნობილი შეიქცარიული ფირმა FITTICH-ის შვილობილ კომპანიას წარმოადგენს. საქართველოში გახსნილი ფირმის დირექტორის მოადგილის დიმიტრი გუნთაიშვილის თქმით, აღნიშნული ფირმა აწარმოებს სასიგნალიზაციო სისტემებს და ამ მხრივ ერთ-ერთ ლიდერ კომპანიას წარმოადგენს მსოფლიოში.

ეს გახლავთ სახანძრო სიგნალიზაციის, დაცვითი სიგნალიზაციის, ავტომატური ხანძარ-საქრობის, ასევე, ვიდეომოთვალეურობის სისტემები. ფირმის პროდუქცია დიდი მოთხოვნილებით სარგებლობს ისეთ დიდ ობიექტებზე, როგორცაა ქარხანა-წარმოებები, სასტუმროები, თუმცა მათი ეფექტურად გამოყენება პატარა ობიექტებზე, საცხოვრებელ სახლებსა და ბინებშიც შესაძლებელია.

ყველა სისტემაზე გათვალისწინებულია ენერჯოკვებით მომარაგება. სისტემები კომპიუტერიზებულია და ხანძრის, დანაშაულის თუ სხვა მოვლენათა შემთხვევაში, ავტომატურად შეუძლია მიაწოდოს სიგნალი სახანძროებს, პოლიციის განყოფილებებს და ა. შ.

მაინს ვინ იქნება აშშ-ის პრეზიდენტი?

აშშ-ში, როგორც ჩანს, უკვე ნამდვილად, დღე-დღეზე გაირკვევა ახალი პრეზიდენტის ვინაობა. თუმცა ამერიკისა და დასავლეთის მასმედიის მტკიცებით, გამარჯვებული უკვე სახეზეა — რესპუბლიკელი ჯორჯ ბუში-უმცროსი! ამის შესახებ პრესა მას შემდეგ აღაპარავდა, რაც გასულ პარასკევს ბუშმა მნიშვნელოვანი და გადამწყვეტი გამარჯვება მოიპოვა ფლორიდის შტატში გამართული კენჭისყრის შესახებ სასამართლოს გადაწყვეტილებით. მოსამართლემ დაადასტურა ფლორიდის შტატის სახელმწიფო მდივნის ქეთრინ პარისის გადაწყვეტილება, რომლის თანახმად, არ უნდა იქნეს გათვალისწინებული ფლორიდის ორ საგრაფოში მიმდინარე საარჩევნო ბიულეტენთა განმეორებითი, ხელით დათვისის პროცესის შედეგები.

საეგენო „ასოშიეთედ პრესის“ ინფორმაციით, უცხოეთში მყოფი ამერიკელების საარჩევნო ბიულეტენების ხმათა დათვლით, ასევე ლიდერობს ჯორჯ ბუში. დემოკრატებმა უკანასკნელ ძალისხმევას, უზუნაეს სასამართლოს მიმართეს და მაშინ, როცა შაბათს, ფლორიდის შტატის სახელმწიფო მდივანს უნდა გამოეცხადებინა არჩევნების შედეგები, სადაც ბუშის გამარჯვება აბსოლუტურად დადასტურებულია, უზუნაესი სასამართლოს თავმჯდომარემ ქეთრინ პარისს კატეგორიულად აუკრძალა შედეგების გამოცხადება იმ არგუმენტით, რომ საქაროა უზუნაესმა სასამართლომ მოისმინოს ალ გორის ადვოკატთა პრეტენზიები... ასე რომ, მოსმენა ორშაბათს გაიმართება, ახალი პრეზიდენტის ვინაობას კი ოფიციალურად სამშაბათს ან ოთხშაბათს გამოაცხადებენ!

მაინს „მოქალაქეული“ სარქარი

(რუსული პრესის მიხედვით) კატარის სამეფო ოჯახის წევრმა შეიხმა ჰამად ბენ ალ-ტანიმ ერავს „მოქალაქეული“ საჩუქარი უძღვნა — სამგზავრო თვითმფრინავი „ბონი 747“. ავილაინერი უკვე ჩაივდა ბალდადის საერთაშორისო სადამ პუსენის სახელობის აეროპორტში. „ეს მოკრძალებული საჩუქარი ერავსა და მის ლიდერთან სოლიდარობის ნიშნად. მე არ წარმოვადგენ სახელმწიფოს და ამ ყესტს პოლიტიკური კონტექსტი არ უნდა მივცეთ“, — განაცხადა შეიხმა. მისი თქმით, კატარის ავიაკომპანია ბალდადში თავისი წარმომადგენლობის გახსნას აპირებს ერავში ავიარეისების დასაწყებად.

სოკო მძროზე კვირუანისი

ყველაზე ძვირად ღირებულ დელიკატესთა სიაში ცვლილებებია. ადრე გურმანებს შორის ყველაზე მეტად ფასობდა ჩრდილოამერიკული ვირთვება და კასპიის ზღვის შავი ხიხილა. მაგრამ ახლა ყველაფერი შეიცვალა. იტალიის ჩრდილოეთში სოკო ტრიუფელის ყველაზე სარეკორდო ფასი დაფიქსირდა — 1 გრამი გამხმარი ტრიუფელი აქ 17 დოლარი ღირს. ეს ერთ-ნახევარჯერ აღემატება მსოფლიო ბაზარზე 1 გრამი ოქროს ფასს. ერთ ადგილობრივ სოკოს შემგროვებელს კი მართალია რომ ზედმა გაუღიმა — თითქმის ნახევარი კილოგრამი თეთრი ტრიუფელი 8,5 ათას დოლარად გაყიდა.

საზოგადოდ, ტრიუფელი მსოფლიოში ყველაზე პიკანტურ დელიკატესად ითვლება. ტრიუფელის დიდი მოყვარული ბრძანებულა თურმე პაპი იოანე პავლე II. პონტიფიკს კარტოფილის გარნირინი მოხარული ტრიუფელი ჰყვარებია.

დედაქალაქში განვითარებული მოვლენები ლოგიკური შედეგია წლების მანძილზე ხელისუფლების დანაშაულებრივი, უპასუხისმგებლო ქმედებებისა! მიუხედავად იმისა, რომ ენერგო და საბინაო-საპროექტო ბაზრების ფონზე ერთი-მეორის მიყოლებით აპატივებენ „ენერგო და საფინანსო-სახაზინო-სამშენობლო ბაზრებს“, მოსახლეობაზე ეს უკვე შთაბეჭდილებას არ ახდენს, მით უმეტეს, რომ მმართველი ძალა მათ მივინჯარე კრიზისში ადამიანურად... ხუდონპესს, სსრკ-ის არსებობა-დანგრევას, „გარკვეულ“ და „გაურკვეველ“ ძალებს, რუსეთს, დასავლეთს, ჩინეთს-ხანს... მოკლედ, ყველას და ყველაფერს — საკუთარი თავის გარდა! ხალხის რეაქციაც ადეკვატურია: თუ წლების წინ თბილისელთა ერთ ნაწილში საკმაოდ პოპულარული იყო ჩაუშესუს ძახილი, დღეს მთელ თბილისს ძირზე აკურია ფიდელებს კასტრის სახელი... ამ „ჩაუშესუსებისა და ფიდელების“ შემყურე ქვეყანას კი ვეღარ გაურკვევია თავისი ადგილი და როლი გლობალურ პოლიტიკურ პროცესებში, ხოლო პრეზიდენტის მიერ გაკეთებული განცხადება, რომ საქართველო მზად არის სტრატეგიული კომპრომისისთვის რუსეთთან და რომ ამ კომპრომისის გასაღები აფხაზეთის პრობლემის მოგვარებაში ძველ, შეიძლება მალე მრავალმხრივ განსჯის საგნად იქცეს...
 ამასობაში კი, აშშ-ის ახალი პრეზიდენტის ვინაობა ფაქტობრივად, ეჭვს აღარ იწვევს, თუ რა თქმა უნდა, რაღაც სასწაული არ მოხდა. ამიტომ, ვფიქრობ, უპრიანია, რუსეთის მიმართ ჯორჯ ბუშის წინასაარჩევნო განცხადების გაცნობა, რომელსაც ნამდვილად ვერ დავარქმევთ პროპაგანდისტულს: „... იქმნება ისეთი შთაბეჭდილება, — თქვა ბუშმა, — რომ ჩვენთვის ომმა უკან დააბრუნა ისტორიის ჩარხი და თითქოს რუსეთში არც გარდაქმნა მომხდარა, არც საჯაროობა და არც ანტიკომუნისტურ რევოლუციას გამოარჯვია 1991 წლის აგვისტოში. უახლოეს მომავალში ჩვენ ერთდროულად რამდენიმეხარ რუსეთთან მოგვიხდება ურთიერთობა — ქვეყანასთან, სადაც არ არის შეზღუდული პრესისა და პოლიტიკურ პარტიათა მოღვაწეობის თავისუფლება; იმ რუსეთთან, რომელსაც მშვიდობიანად დათმო იმპერიული ბატონობა აღმოსავლეთ ევროპასა და ყოფილ საბჭოთა კავშირში და მე-17 საუკუნის დროინდელ თავის საზღვრებს დაუბრუნდა; რუსეთთან, რომელიც შეურიგდა ნატოს გაფართოებას და თავისი ნეკლილი შეიტანა ბალკანეთის კრიზისის მოგვარებაში... ასეთ რუსეთთან ჩვენ პარტნიორული და მეგობრული ურთიერთობები გვმართებს! მაგრამ ამერიკა აქტიურად უნდა დაუბრუნდეს იმ რუსეთს, რომელიც საკუთარი თავისი ალდგენის ცდილობს დსთ-ის სივრცეში და კასპის ნავთობზე ახტადებს პრეტენზიას. რაც მთავარია, ჩვენ უნდა დავგვიტოვო, წინ აღვუდგეთ და საჭიროების შემთხვევაში ავლაგმოთ კიდევ ის რუსეთი, რომელიც მშვიდობიან მოსახლეობას ბოძებს ჩვენთვის, ბირთვულ ტერორიკების ანდის დიქტატორულ რეჟიმებს და მოურიდებელ სახმედრო და სამრევლო ჯაშუშობას ენება მთელ მსოფლიოში!“

ჩაში გამოდის და საშიმ განცხადებებსაც აკეთებს სელისუფლების მისამართით, შემთხვევითა, რომ რუსეთმა სწორედ ზამთრის პერიოდს დაამთხვია საქართველოსთან საფირო რეჟიმის შემოღება? ადვილი წარმოსადგენია რა შეიძლება დამუქროს ქვეყანას, თუ წ დეკემბრიდან რუსეთიდან დაიწყეს ჩვენი თანამოქალაქეების იძულებითი გამოძევების პროცესი...

— ჩვენ ბოლომდე ვერ კიდევ ვერ გავცნობიერეთ, რომ რუსეთი ის სახელმწიფოა, რომელიც მიზნის მიღწევისთვის საშუალებებს არ იშურებს. ამიტომ, არ უნდა გავიკვირდეს, რომ როცა საქართველო დიდნილად რუსეთის ელექტროენერჯიკაზე დამოკიდებული, მოსკოვზე ეს ბერკეტი მაქსიმალურად გამოიყენოს თავისი გავლენისთვის. ეს იგივე რეალ-პოლიტიკაა, ანუ ბუში რასაც ამბობს რუსეთზე, მოსკოვიც უსუსტად ანალოგიურ რეალ-პოლიტიკას ახორციელებს საქართველოს მიმართ. რუსეთი ბოლომდე გამოიყენებს მის ხელთ არსებულ ყველა ბერკეტს საქართველოზე ზეწოლისთვის. თუ სავიზო რეჟიმისას მასობრივად გამოიკვებს ქართველები, ეს არ იქნება ეთიკური ქმედება მოსკოვის მხრიდან

შეიძლება საქართველო სტრატეგიული მოქაზების ბაზრად ღარივს კავასიაში?!

და საბოლოოდ გააფუჭებს ურთიერთობას საქართველოსთან, რაც თვით რუსეთის ინტერესებს მოუტანს ზიანს. ვიმედოვნებ, რომ ეს არ მოხდება, თუცა არც ის უნდა გავიკვირდეს, თუ სავიზო რეჟიმის შემოღება სწორედ ზამთარში მოსკოვის შეგნებული ნაბიჯია...

— ფაქტია, რომ ცენტრალური აზიის ქვეყნებში ერთგვარი წარმატებული პოლიტიკის შედეგ მოსკოვი სამხრეთ კავკასიისკენ ინაცხადებს და როგორც ჩანს, საფუძვლიანადც...

— ნიშანდობლივია, რომ მოსკოვმა გაააქტიურა დიპლომატია აზერბაიჯანის მიმართ. მზადდება პუტინის ვიზიტი ბაქოში და ასეთი დემონსტრაციული აქცენტი აზერბაიჯანისკენ, ჩვენთვის გამაფრთხილებელი სიგნალი უნდა იყოს. მით უმეტეს, რომ აშშ-საზერბაიჯანის ურთიერთობები შესამჩნევად გაიცვდა. ამას ხელი შეუწყო ამერიკაში გაკეთებულმა განცხადებებმა, რომ თითქოს აზერბაიჯანი ჩვენ ტერორისტებს ეხმარება, რასაც ალიევის ხელისუფლების აღმფოთება მოჰყვა. ამასთან, აშშ დღემდე არ აძლევს აზერბაიჯანს დახმარებას, რაც ამერიკაში სომხური ლობის აქტიურობის შედეგია. მოუვარებელია ყარაბაღის კონფლიქტი და სომხების დღემდე ოკუპირებულ აქვს აზერბაიჯანის ტერიტორიები... ბუნებრივია, ეს აღიზანებს ოფიციალურ ბაქოს და აი, ამ ფონზე რუსეთი ცდილობს, დაათბოს ურთიერთობები აზერბაიჯანთან. ამასთან, თავის დროზე ალიევის მრჩევლის ვაფა გულუსადეს პირით გახმოვანებული ალიევის ხელისუფლების სურვილი, რომ ნატოს ბაზა გადმოეწინათ ბაქოს მასობლად, აქტიურად დაუხმარებდა ბოლო დრომდე, — ეს პოზიცია უკვე დათმო აზერბაიჯანმა. რიც დათმობებზე მიდის რუსეთიც და სავარაუდოდ, რუსეთ-აზერბაიჯანის ურთიერთობები არ გამწვავდება მოკლევადიან პერსპექტივაში. ვიმედოვნებ, ოფიციალური ბაქო იმედგაცრუებულია დასავლეთით, უწინარეობს ამერიკით, რომელიც დღემდე პროსომხურ პოლიტიკას აწარმოებს. რუსეთ-აზერბაიჯანის ურთიერთობების დათბობისა და დაახლოების შედეგად კი, საქართველო შეიძლება მოექცეს იზოლაციაში კავკასიის მასშტაბით, რადგან სომხური რუსეთის სტრატეგიული პარტნიორია და ფაქტობრივად, ჩვენ კავკასიაში სტრატეგიული მიკავშირის გარეშე დავრჩებით.

— სიტყვამ მოიტანა და, საქართველოშიც შეიძლება ერთგვარი გულაცრება დასავლეთის მიმართ, უწინარესად, აფხაზეთის კონფლიქტის მოგვარების საკითხში... ახლანან პრეზიდენტმა მიანიშნა მოსკოვს, რომ საქართველო მზად არის წავიდეს სტრატეგიულ დათმობაზე და რომ ამ პრობლემის გადაწყვეტილება აფხაზეთში ძვესო... ანუ, უნდა ვიფიქროთ, რომ პრეზიდენტი „რაღაცის“ სახანცლოდ პარტნიორს რუსეთის სტრატეგიულ დათმობას, რაშიც ალბათ უნდა ვიგულისხმობთ საქართველოს მიერ უარის თქმა ნატოსკენ ორიენტაციაზე, ვთქვათ, გულდაუთის ბაზის რაღაც ფორმით რუსეთის კონტროლქვეშ დატოვებაზე... — რას გულისხმობდა პრეზიდენტი და კარ-

გი გაგებით, რა კულუარულ მოლაპარაკებებთან და პერსპექტივებთან გვაქვს საქმე, ბუნებრივია, ამის ანალიზს ვერ შევძლებ, რადგან ინფორმაცია არა მაქვს. ვიცით, რომ კონფლიქტების მოგვარების გასაღები მოსკოვში ძვეს, მაგრამ ის, რომ რუსეთს კატეგორიულად მოვთხოვთ აფხაზეთის დაბრუნება, არარეალურია. ერთადერთი, რასაც შეგვიძლია მივაღწიოთ, არის ის, რომ გარკვეულ ეტაპზე რუსეთმა დაიკავოს ნეიტრალური პოზიცია აფხაზეთის კონფლიქტთან მიმართებაში, თუკი დადგა საკითხი აფხაზეთის უკან დაბრუნებისა. მაგრამ, თუ ჩვენ არ გვეყოფა ბრძოლისუნარიანი არმია და არ გვექნა ძლიერი ეკონომიკა, რათა ჩვენს დიპლომატიურ ძალისხმევას ჰქონდეს ფხა, ზურგი ზეწოლის თვალსაზრისით, რუსეთმა რომც მოინდომოს, ვერ დაიბრუნებთ აფხაზეთს სეპარატისტული რეჟიმის რადიკალური პოზიციისა და ჩრდილო კავკასიის ფაქტორის გათვალისწინების გამო. ხოლო თუ გვინდა მივალნიოთ რუსეთის ნეიტრალიტეტს ამ საქმეში, მაშინ ნონსენსად ჩანს ჩვენზე განცხადებები ნატოში განცხადების სურვილის შესახებ. რუსეთისთვის კატასტროფის ტოლფასი იქნება საქართველოს შესვლა ნატოში. ბოლოს და ბოლოს, მოსკოვი ბაქო-ჯეიჰანის პროექტზეც

არც მეორეს, მაგრამ, საბოლოო ჯამში, ეს უფრო მისაღებია მათთვის, ვიდრე ის, რომ ან შევიდეთ რუსეთ-ბელორუსის კავშირში, ან გავწევრდეთ ნატოში! ამიტომ, ნეიტრალიტეტი აყველაზე უკეთესი გამოსავალი ამ მართლაცდა „სცილასა და ქარიბდას“ შორის.

— თქვენი აზრით, კონკრეტულად რა ნაბიჯები შეიძლება დაიწყოს ურთიერთობების დათბობა საქართველომ რუსეთთან?

— თუკი საქართველო აცხადებს, რომ ჩვენ ვგობთ სეპარატიზმს, ე.ი. ლოგიკურად არ უნდა დავუჭიროთ მხარი ჩვენ სეპარატისტებს. ამიტომ, არ მესმის, რა პოლიტიკურ დივიდენდებს აძლევს საქართველოს ჩვენთვის წარმომადგენლობის არსებობა თბილისში? ეს იგივეა, რომ ხარს ნიეთელი ტილო უფრილო ცხვირწინ. ეს ფაქტი რუსეთის მასშედის დროშასავით აქვს ატაცებული, გამუდმებით ხდება ციტირება ამ წარმომადგენლობის განცხადებებისა და სავართო ჯამში, ზიანის მტტი არაფერი მოაქვს ჩვენთვის. ავერ აღდამოვის მიერ პანკისის ხეობაში გაკეთებული ამასწინანდელი განცხადება, სადაც ამბობს: „ჩემი აქ ყოფნის მიზანია, რუსეთს დავანახოთ, რომ ჩვენნი ხალხი მას არ დაუჩოქებს...“ დალოცვილო, რაღა საქართველოს ტერიტორიიდან უნდა დანახოს ეს, აქვე არ არის ჩრდილო კავკასია? ნაი და იქ დაუმტკიცე, რომ დაჩოქება არ აპირებ და იქ შეაბრძოლე. თუმცა ამით იმის თქმა არ მინდა, რომ ჩვენ არ უნდა გვეწოდეს ამ ხალხთან მეგობრული ურთიერთობა...

საქართველო ერთადერთი რესპუბლიკა, რომელმაც ვერ გამოიყენა რუსეთის სამხედრო პოტენციალი. აზერბაიჯანმა დაიტოვა ყველაფერი, სანამ რუსები წავიდოდნენ. შუა აზიის ყველა სახელმწიფოს რუსეთის წყალობით ჰყავს ბრძოლისუნარიანი არმია, აღარაფერს ვამბობ სომხეთზე, რომელიც მოსკოვს ისე შეიპარა, რომ კატასტროფულად დაირღვა კავკასიაში სამხედრო ძალთა ბალანსი სომხეთის სასარგებლოდ. აი, ამას ჰქვია დახმარება! უკრაინასაც მძლავრი არმია ჰყავს! ნატო კი ისეთ მიზერულ დახმარებას გვაძლევს, რომლითაც ვერ შექმნი ბრძოლისუნარიან არმიას. არადა, შეუძლია დასავლეთის ამის გაკეთება, მაგრამ „რატომღაც“ საამისოდ არ იტყობებს თავს, არც სპირდებს, რადგან საქართველოს გაძლიერებაში დასავლეთი თავისთვის საზიარო ბევრ შესაძლო რისკს ხედავს, კვლავ და კვლავ, რუსეთის გალიზიანების ფაქტორის გათვალისწინებით. არ ვიცი, აშშ-ის ახალი ადმინისტრაცია როგორ პოლიტიკას გაატარებს რუსეთის მიმართ, მაგრამ ეჭვგარეშეა, რომ დსთ-ს კვლავაც იმ სივრცედე ალიქამენ, სადაც რუსეთის თავისი სიტყვა ეთქმის და მასთან დამორისპირებაში ღრმად ნამდვილად არ შეტოვებენ. ამიტომ, დღეს საქართველო საბედისწერო გზაგასაყართან დგას და უნდა გააკეთოს არჩევანი. საუბედურად, ჩვენი საზოგადოების დიდი ნაწილი ეჭვის თვალით უყურებს ზომიერ პოლიტოლოგებსაც კი, ვინც რუსეთთან ურთიერთობების ნორმალურებაზე აკეთებს აქცენტს. მე არ ვგულისხმობ ისე სუბიექტებს, რომლებიც პრორუსული ორიენტაციის აპოლოგიას ეწევიან თავიანთი პირადი, თუ პოლიტიკური მიზნების გამო... საერთოდ, დანაშაულია, რომ იდეალოგად გადაეჭვიტოთ რუსეთთან დაპირისპირება, რომ ვიკვებოთ ცრუმპიციით — აი, რადგან რუსეთის ვებრძობი, ნამდვილად დამოუკიდებელი ვართ, ხოლო, თუ რუსეთთან კომპრომისზე წავედი, ე.ი. ჩვენ ვართ რუსეთის სატელიტი და ა.შ. აღარ შეიძლება ასე აზროვნება. არც ერთ ყოფილ საბჭოთა რესპუბლიკას ისე არ აქვს ურთიერთობები გაფუჭებული რუსეთთან, როგორც საქართველოს. ამაში უწინარესად რუსეთის მიუძღვის ბრალი... აქ აშშ-ის ყოფილი სახელმწიფო მდივნის პერი კისინჯერის წინგში „დიპლომატია“ გაკეთებულ დეკლარაციას გააცხადებთ რუსეთის საგარეო პოლიტიკის ერთი თავისებურების შესახებ. კისინჯერი აღნიშნავს, რომ რუსეთის საგარეო პოლიტიკა გამოირჩევა თავისი ბოლშევიკობით. მაგალითად, როდესაც 1853-56 წლებში ავსტრიამ და მოახდინა ყირიმის ომის პროვოცირება, სადაც რუსები სასტიკად დაპარცდნენ, რუსეთი მთელი 60 წლის განმავლობაში ინახავდა ბოლშევიკის ავსტრიის მიმართ (მაშინდელი რუსულ პრესას რომ გადაავლეთ თვალი, საესვა ანტიავსტრიული პუბლიკაციები) და ანარქოებდა არა რაციონალურზე დაფუძნებულ ანტიავსტრიულ პოლიტიკას, არამედ ბოლშევიკ აგებულ პოლიტიკას...

— და საბოლოოდ, ეს ბოლშევიკადგმობიანა 1914 წელს, პირველი მსოფლიო ომისას...

— დაბს, ერთ-ერთი კატალიზატორი ამ ომში რუსეთის ჩაბმისა ძველი ბოლშევიკი იყო. რუსეთიც დაიშალა, მაგრამ ავსტრია-უნგრეთის იმპერიასაც ბოლო მოუღო. ისტორიულად ახასიათებს რუსეთს — ოლიერდ სხვას მიადგეს ზიანი და არ დავუჭებ, დაე, მეც დავზარადდე! ასეთი არის მისი მენტალიტეტი. ახლა ვთქვათ: ღირს კი ჩვენთვის წარმომადგენლობის გამო რუსეთის გადავიკება, ან თუნდაც ნატოში საქართველოს განევრების ილუზიებზე აქცენტის გადატანის გამო?! დავსძენ, რომ ანტიამერიკანისტი არა ვარ, მაგრამ ჩემთვის მიუღებელია, როცა საქართველოში აშშ-ისა და ბრიტანეთის საელჩოები იელოგობას მხარდაჭერ განცხადებებს აკეთებენ. კი ბატონო, არ უნდა დავარბობოთ ისინი, მაგრამ ეს არ არის არც ამერიკელების და არც არავის საქმე. ჩვენი მიზანი აფხაზეთის დაბრუნებასთან ერთად არის ის, რომ შევქმნათ ისეთი საზოგადოება, როგორიც გვიჩნდა ჩვენი ტრადიციების გათვალისწინებით და, რომელიც შესაძლებელი იქნება დასავლურ ფასეულობებთან, მაგრამ იქნება — ქართული!

ზურაბ მჭედლიშვილი

ბიოგრაფია

23 ნოემბერი წმინდა გიორგის საგვემელ ურმის თვალზე ტანჯვის მოსახსენიებელი დღეა. იგი თავად წმინდა ნინო დაანსა.

როგორც ვახუშტი ბატონიშვილი გვამცნობს, საქართველოში თითქმის ყველა ბორცვსა თუ გორაკზე იდგა წმ. გიორგის სახელობის ეკლესია. ისტორიული ცნობებით, წმ. გიორგი ხილულად იბრძოდა ქართველთა ლაშქარში. მის ნაომარ ადგილებში ეკლესია-მონასტრებს აშენებდნენ.

მსგავსი მოვლენა მოხდა ილორში, ოჩამჩირის რაიონში.

ილორის წმინდა გიორგის ტაძარი

ერთხელ, ოჩამჩირეს თავს დაესხა თათართა ჯარი. ისინი ანიოკებდნენ ხალხს და გამაჰმადიანებას აიძულებდნენ, ვინც წინააღმდეგობას გაუწევდა, სიკვდილით სჯიდნენ.

ქართველები შეერკინენ მტერს, მაგრამ გადაამწყვეტ ბრძოლაში დამარცხდნენ. ცოცხლად გადაჩენილებმა თავს გაქცევით უშველეს, გადასურეს მდინარე ლალიძგა და ილორს მიადგნენ.

გზად მშვენიერი ჭაბუკი შემოხვდათ. არ გრცხვენიათ, როგორ ანებებთ თათრებს თქვენი ქვეყნისა და წმინდანთა დაპყრობას? — უსაყვედურა მან გამოქცეულთ, — ნამოდით, გვერდში ამომიდექით და მათ სეირს გაყურებინებთო.

ქართველები ხმლებით იბრძოდნენ, ჭაბუკი მათრახის აპარ ტრიალებდა მტრის ბრბოში. ვისაც მოხვდებოდა მისი წნული, ყველას შუაზე აპობდა. მომხდური უკუიქცა.

გამარჯვებულმა ქართველებმა მდიდარი ალაფი ილორის ეკლესიის ეზოში დასავაგეს და გაყოფა დაიწყეს. უცებ შეაჩნინეს, რომ უცხო ჭაბუკი ხელს არაფერს ჰკიდებდა. მხოლოდ დიდი ხვეწნის შემდეგ აიღო ორი პატარა მოჭდილი ხანჯალი და გზას გაუდგა.

ცისკარზე მღვდელი მრევლთან ერთად ტაძარში შევიდა და გაოცდა — წმ. გიორგის ხატთან, აქეთ-იქიდან, უცნობის მიერ არჩეული ხანჯლები ენყო.

მაშინდა მიხედნენ, ვინ იყო ის ჭაბუკი, უთანასწორო ბრძოლაში რომ გაამარჯვებინათ.

ილორის ეკლესია X ს-ის ნახევარში არის აგებული. იგი იმ მხარეში ერთ-ერთი გამოჩენილი ტაძარი იყო.

წმ. გიორგის მიერ ჩადენილი სასწაულის შემდეგ ამ საყდრისადმი სიყვარული ერთი-ორად გაიზარდა.

XV ს-ის იტალიელი მოგზაური არქანჯელო ლამბერტი გვამცნობს, — ტაძარში უამრავი ძვირფასად შემკული ხატია, კარებიც კი ვერცხლით არის მოჭდილი, მაგრამ ვერაინ გაბედავს მის გაძარცვას; შესანიშნავს კი ყოველი მხრიდან უძღვნიანო...

ილორის ტაძრის შემოწირულობებით აფხაზეთში მრავალი ეკლესია აშენდა.

იყო დრო, როცა ყოველ 20 ნოემბერს, ილორის დიდ დღესასწაულზე ათიათასობით ადამიანი იყრიდა თავს ამ წმინდა ადგილზე...

ადრე, ტრადიციის თანახმად, დღესასწაულის წინა საღამოს სამეგრელოს მთავარი, სამღვდელთა თანხლებით, შემოუვლიდა ტაძრის გალავანს და ყველა შესასვლელს თავისი ბეჭდით დაბეჭდავდა. დილით თავადვე ახსნიდა ბეჭედს და მლოცველთ ეზოში ხვდებოდა უნიშნო ხარი, რომელიც წმ. გიორგის ცხოველად ითვლებოდა. მას კლავენ, ხორცს მლოცველთ უნაწილებდნენ, რომლებიც სათუთად ინახავდნენ მას, როგორც დიდი სამკურნალო ძალის მქონეს...

ადრე თურმე სამსხერპლო ირემი ხვდებოდათ ეზოში მორწმუნეთ.

ილორის წმ. გიორგის დღესასწაულის მაღლი და ძალა მთელ დასავლეთ საქართველოში იყო აღიარებული.

ანა ჩხეიძე

250 წელია, ეს ქართული ტაძარი დგას მოსკოვში...

ამ დღეებში, მოსკოვში, ბოლშაია გრუზინსკაია №18-ში მდებარე გიორგი წამებულის ქართულ ტაძარში გაიმართა ამ ტაძრის აგების 250 წლისთავისადმი მიძღვნილი ცერემონიალი. ერთობლივი წირვა აღავლინეს სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქმა ილია -მ და მოსკოვისა და რუსეთის პატრიარქმა ალექსი -მ. ამ მოვლენას გამოეხმაურა რუსეთის ტელევიზიის რამდენიმე წამყვანი არხი, გადაიკა უნეტარესისა და უწმინდესის ილია -ის ექსკლუზიური ინტერვიუ.

ეს ცერემონიალი რუსეთმა მიიჩნია ერთ-მორწმუნე ქართველი და რუსი ხალხების მრავალსაუკუნოვანი სულიერი ერთობის კიდევ ერთ გამოხატულებად.

ტაძარი, გადმოცემის თანახმად, საქართველოდან ურმებით ჩაზიდულ ქართულ მიწაზე აუგიათ ჩვენი წინაპრებს (ძველი მოსკოვის ერთ-ერთ ქუჩას იმიტომ დაერქვა ბოლშაია გრუზინსკაია, რომ ეს ადგილი რუსთ ხელმწიფემ სამშობლოდან გადახვეწილ ქართველებს უბოძა, აქ იყო ქართველთა დიდი კოლონია).

სათვისტომოს თავკაცის, თემურ სტურუას დიდი ძალისხმევით დაუბრუნდა საქართველოს წმინდა გიორგის ეკლესია.

გაპარტახებული შენობა მოსკოველმა ქართველებმა ღვთის სახლს დაამგავეს, სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის, ილია -ის ლოცვა-კურთხევით, ტაძარი ატენის, ტიმოთესუნისა და დავითარეჯის საყდართა ფრესკების ასლებით მოხატა ხატმწერმა ლაშა კინწურაშვილმა.

ტაძრის მთავარი ხატის ადგილსამყოფელსაც მიაგნო ბატონმა თემურმა და რუსეთის პატრიარქის ლოცვა-კურთხევით, ქართულმა მრევლმა ოიანე ნათლისმცემლის ეკლესიიდან ლოცვითა და გალობით, ფეხით სვლით გადასვენა დედასავანეში წმინდა გიორგის ქართული ხატი...

„შემთხვევით არაფერი ხდება. როცა დავით მეფე შევიდა იერუსალიმში დიდებით და ზარ-ზეიმით, ხალხს ასე მიმართა: მე კი არ ვეფოზი, არამედ ღმერთი მეფობს, რაც იმაზე მიგვანიშნებს, რომ ღმერთი ჩვენი ხელებით აკეთებს თავის საკეთებელ საქმეს. უნდა მივყვეთ ღმერთის ნებას. ჩვენ თბილისიდან მოსკოვში ჩამოვედით არა მხოლოდ იმიტომ, რომ გავიზიაროთ თქვენი ბედნიერება და სიხარული, არამედ იმიტომ, რომ თავად ვიხილოთ უფლის ნებით აღსრულებული საქმე“, — ბრძანა ტაძრის კურთხევისას უწმინდესმა და უნეტარესმა ილია -მ.

...1989 წლის 9 აპრილის შემდეგ, ტრაგედიის მეორე დღესვე, მოსკოვში მცხოვრებმა ქართველებმა ქართველთა სათვისტომო დააარსეს. ბევრი კეთილი საქმე კეთდება ამ პატარა „ქართულ სამკვიდროში“. ერთ-ერთზე მოგახსენებთ:

მოსკოვის ცენტრალურ სახელმწიფო მუზეუმში მოეწყო საქართველოს ისტორიისა და კულტურისადმი მიძღვნილი მშვენიერი გამოფენა. მაგრამ ამ დიდ საქმეს დიდი უსიამოვნებაც მოჰყვა.

პროექტის, „საქართველოს კულტურულ-ისტორიული ფასეულობანი საზღვარგარეთ“, ავტორი და ხელმძღვანელი გახლდათ ისტორიის მეცნიერებათა კანდიდატი თემურ ბიბილური. საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიამ ამ საქმისთვის გამოყო 20 ათასი ლარი, ხოლო საიუბილეო კომისიამ — 27 ათასი. გაფორმდა ხელშეკრულებები მოსკოვის ორ მუზეუმთან და გამომცემლობასთან. მოსკოვის მხარემ პირნათლად შეასრულა ვალდებულება, ქართულმა კი საიუბილეო კომისიიდან ვერ მიიღო კუთვნილი 27 ათასი ლარი — სექსტრირებულ ბიუჯეტში მოჰყვაო. არადა, მარტში შემდგარ ხარჯთაღრიცხვას არ უნდა შეხებოდა სექსტრი. გამოფენა რომ არ ჩაშლილიყო, თემურ ბიბილურმა კერძო პირებისგან ისესხა ფული და... ამჟამად ამ ვალდების მძევალი მოსკოვიდან ფეხს ვერ ადგამს...

სამწუხაროდ, ჩვენი გულარხეილობით დავკარგეთ ძველ არბატზე ქართული ცენტრი „მზიური“ და ამჟამად სათვისტომო ერთ დრო-ჟამით გაცრეცილ შენობაშია შეყუყული.

ტაძრის წინამძღვრის მამა მიქაელის ქადაგებებმა და ღვთისმოსაობამ შეკრა უცხოეთში მყოფი ქართველები.

დოდო იორდანიშვილი

ჯვარის ჯგეფს მონღაუ

ღვთის სადიდებლად და ჩვენი ხალხის რწმენის ასალორძინებლად ნანგრევებიდან დგება ქალაქ ჯვარის (1981 წლიდან, ენგურქვის მშენებლობის შემდეგ, დაბა ჯვარის ქალაქი ეწოდა) ჯგეფ — წმ. გიორგის (ჯგეფ — კაი ყმა — წმ. გიორგის სახელწოდება) ათასწლოვანი ტაძარი, ერთ-ერთი იმ შვიდ ეკლესიათაგანი, რომელიც ჯვარის თემში 1921 წლამდე მოქმედებდა.

სურათზე სწორედ ეს მომენტია ასახული. ტაძრის ქვები სკოლის მშენებლობაში გამოიყენეს.

ცლომელთა პარპაში ამით არ დამთავრებულა

ეკლესიის მოძღვარი სოლომონ გეთია გადასახლეს, მისი შვილი გიორგი დახვრიტეს. გიორგობის დღესასწაული, რომელიც ყოველწლიურად წმ. გიორგის ბორბალზე წამების დღეს — 23 ნოემბერს იმართებოდა და სამეგრელოს, სვანეთის, სამურზაყანო-აფხაზეთის უდიდესი დღესასწაული იყო, — აკრძალეს. ასე გაპარტახდა ჯვარისა და მისი მეზობელი სოფლების გამაერთიანებელი წმინდა ადგილი, განათლები-სა და კულტურის კერა. მაგრამ, შინაგანად, ჯვარელი მორწმუნე კაცი, მოსახლეობა, თავისი უპირველესი სალოცავის დანგრევას და ხალხური დღესასწაულის გაუქმებას არასდროს შეჰგუებია. თავისი ცხოვრების ყველა უმნიშვნელოვანეს თარიღი იგი ნაფუძარზე თავისი ოჯახიანად — ღამე ლოცვით აღნიშნავდა...

გადაიარა ნგრევის ჟამმა. დადგა „ჟამი შენებისა“ — შეიქმნა და მოქმედებს ჯვარის ჯგეფი — წმ. გიორგის ტაძრის აღდგენის ფონდი, რომელმაც თავის უპირველეს მიზნად დაისახა ზოგიერთ წინაპართა მცდარი ნამოქმედრის გამოსყიდვა, სულიერი განწმენდა-გამკვირვება და დანგრეულის აღდგენა-ალორძინება.

რაგომ დაერქვა ამ ადგილს ჯვარი?

გადმოცემის მიხედვით, საქართველოში ქრისტიანობა ღვთისმშობელ მარიამს უნდა

ჟამი ნგრევისა...

ექადაგა, მაგრამ იგი ამას ვერ ახერხებდა, რადგან მოახლოებული იყო ჟამი მისი მიძინებისა და მან ეს მისია ანდრია პირველწოდებულს მიანდო. ეს მოხდა პირველი საუკუნის ორმოციან წლებში.

ანდრია მოციქული ორჯერ იყო საქართველოში, ერთხელ, ეგრისში ყოფნისას, ენგურის ხეობაში, ერთ სოფელში ერთი მშვენიერი მთის ძირას ჯვარი აღუმართავს და სოფელსაც სახელიად ჯვარი შეერქვა. შემდეგ აქ წმ. გიორგის, ანუ ჯგეფს სახელზე ტაძარი აუგიათ, რომელმაც ჩვენამდე ვერ მოაღწია. X-X საუკუნეებში კვლავ აგებული ტაძარი კი აგერ, ჩვენი საუკუნის 20-იან წლებში უღმერთოთა მოძრაობამ დაანგრია.

მოშობებული საარქივო მასალების და ზეპირი გადმოცემის მიხედვით, ტაძარი ჯერ გაძარცვეს, მერე სახურავი ახადეს, კარები შესწესეს, კედლები დაშალეს. აქ წარმოდგინლ უნიკალურ

ჟამი შენებისა...

ღმერთმა ხელი მოუმართოს ჯვარელებს და მათ გულშემატივრებს ამ საქმის ღირსეულ აღსრულებაში.

ჯვარქალაქის და აქაური წმინდა გიორგის ტაძრის გარშემო საინტერესო საუბარს მომავალშიც შემოგთავაზებთ.

გვანჯი მანია

იკითხეთ, მოგეფონებათ!

უზუქობა პრეზიდენტის ბრალი ყოფილა ანუ მიჯნაბი. თუ რატომ დავრჩით ამ ზამთარში ელექტროენერჯის გარეშე

საქართველოს ენერჯეტიკის საბითუმო ბაზრის ხელმძღვანელთა განცხადებით, ქვეყნის პრეზიდენტია ერთ-ერთი მთავარი დამნაშავე იმაში, რომ რესპუბლიკის მოსახლეობას უკვე მერამდენე წელია, ცივი, უშუქო „უკანასკნელი“ ზამთრის გადატანა უხდება. მაინც რაში სდებს საბითუმო ბაზრის პრეზიდენტს ბრალი? თურმე ზოგიერთი კერძო მსხვილი საწარმო, რომელიც ელექტროენერჯის დიდი რაოდენობით მომხმარებელია, არ იხდის მის საფასურს. სამაგიეროდ, ამ საწარმოებს მაღალი რანგის სახელმწიფო ჩინოვნიკები მფარველობენ. მათ კი პრეზიდენტის შეცდომებში შეჰყავთ, როცა არანაშენებენ, რომ ელექტროენერჯის ურჩი გადახდელი საწარმოების მუშაობა ქვეყნისათვის აუცილებელია. არასწორად ინფორმირებული პრეზიდენტი კი საბითუმო ბაზრის ხელმძღვანელობას აიძულებს, კანონი დარღვევით, გამოიწვიოს დაუშვას და, ნაცვლად იმისა, რომ ელექტროენერჯია გაუთიშოს, პირიქით, მათ უწყვეტ მომარაგებას ითხოვს. უფრო მეტიც, ხელისუფლებამ ასეთ კერძო საწარმოებს სახელმწიფო მნიშვნელობის სტრატეგიული ობიექტების წოდება მიანიჭა და ისინი კვლავაც უფასოდ იღებენ ელექტროენერჯიას (ასეთ ანალოგს მსოფლიოში ვერსად ნახავთ). ხოლო მოსახლეობას, რომელიც პურის ფულს იკლებს და დახარჯული ელექტროენერჯის ღირებულებას პირნათლად იხდის, არ მიენიჭება. რუსთავის აზოტის, რუსთავეტის, ფეროს, ჭათურბარჯანციის და სხვა არგადამხდელი კერძო საწარმო მოსახლეობის ხარჯზე „გულაობენ“.

მაგალითად, ნელს ცხრა თვის განმავლობაში, რუსთავის აზოტმა დაახლოებით 150 მილიონი კილოვატი ელექტროენერჯია მოიხმარა, რისთვისაც მას ელექტროენერჯის საბითუმო ბაზრისათვის 13 მილიონი ლარი უნდა გადაეხადა, მაგრამ დღემდე ერთი თეთრიც არ გადა-

უხდია. მიუხედავად აღნიშნულისა, ამ საწარმოს ელექტროენერჯია დღესაც მიენიჭება. შეიძლება ვინმემ „აზოტის“ სტრატეგიულობა მის მიერ გამოუვლელი პროდუქციით, არაორგანული სასუქის ამონიუმის გვარჯილათი გაამართლოს, რომლის გამოყენებაც ზრდის საქართველოს სოფლის მეურნეობის მოსავლიანობას. ნურას უკაცრავად! „აზოტის“ წარმოებული სასუქის მხოლოდ 10%-ზე ნაკლებს თუ მოიხმარს საქართველო მისი მაღალი ფასის გამო, ხოლო დანარჩენი საზღვარგარეთ იყიდება.

იგივე შეიძლება ითქვას „რუსთავეტმენტზე“. ჯერ მის ე.წ. „სტრატეგიულ“ დანიშნულებაზე ვთქვათ ორიოდე სიტყვა. არავითარი სახელმწიფო მნიშვნელობის ობიექტს საქართველო ამ ეტაპზე არ აშენებს, თუ, რა თქმა უნდა, სათვალავში არ ჩავადგდებთ საირჩის გორაკზე, წყნეთში, წითელსოფელსა და სხვა პრესტიჟულ თუ სააგარაკო ადგილებზე დაწყებული ფეშენიელური ვილების მშენებლობას. ე.ი. მისი სტრატეგიულობა გამოირიცხება. რაც შეეხება მოხმარებულ ელექტროენერჯიას, მან 2000 წელს დაახლოებით 20 მილიონი კვტ/სთ ენერჯია გახარჯა და მხოლოდ მისი ღირებულების 7%-ის გადახდა მოახერხა. ვერც ბიუჯეტს შესძინა რაიმე მნიშვნელოვანი. პირიქით, მისი ვალიც ერიცხება — 800 ათასი ლარი.

მოკლედ, საბითუმო ბაზრის მოვალე საწარმოთა ჩამოთვლა უსასრულოდ შეგვიძლია. საერთო ჯამში კი საწარმოების ვალი 48 მილიონს უტოლდება, რაც 500 მილიონი კვტ/სთ-ის ტოლია. ამ რაოდენობის ელექტროენერჯია თავისუფლად ეყოფოდა ზამთარში თბილისსა და რუსთავს, აღნიშნული თანხით თავისუფლად შეიძლებოდა რუსეთში ელექტროენერჯის ყიდვა, შემოტანა და მისი მოხმარებისათვის მიწოდება.

მეორე მიზეზი იმისა, რომ საქართველოს მოსახლეობა ელექტროენერჯიას ვერ ღებულობს,

შემდეგია: კერძოდ, ნელს, მარტში შეიქმნა არაკომერციული ფორმა „ეი-ი-ეს ტრანსენერჯი“, რომელიც, ისევე როგორც „ეი-ი-ეს თელასი“, ამერიკული კორპორაცია „ეი-ი-ეს“-ის საკუთრებაა. პოდა, საქენერგოს მონაცემებით, „ტრანსენერჯი“ 2000 წლის განვლილ პერიოდში, თურქეთში გაყიდა არც მეტი, არც ნაკლები 204 მლნ 648 ათას 400 კვტ/სთ — საქართველოს ჰიდროელექტროსადგურების მიერ გამოშვებული ელექტროენერჯია. ახალშექმნილი ფორმა, სათბობენერჯეტიკის სამინისტრომ, საბითუმო ბაზარზე არ ან არ ვერ გაითვალისწინეს ნდევანდელი ზაფხულის არნახული გვალვა, რომლის შედეგადაც მდინარეები თითქმის დაშრა და თავისთავად ჰიდროელექტროსადგურებში წყლის მინიმალური რესურსი დაგროვდა. მოგროვებული წყლის რესურსის მნიშვნელოვანი ნაწილი თურქეთში თითოეულ კილოვატზე 3,5 ცენტად გაყიდული ენერჯიის გამოშვებას მოახმარეს, ნაცვლად იმისა, რომ აღნიშნული წყლის მარაგი შეენახათ და ზამთარში ენერჯიის დეფიციტის პირობებში გამოეყენებინათ. ტრანსენერჯის მიერ ნელს თურქეთში გაყიდული აღნიშნული ელექტროენერჯიის რაოდენობა „ეი-ი-ეს თელასის“ განცხადებით თავისუფლად ეყოფოდა თბილისს ზამთარში ორი თვის მანძილზე გასათბობ-გასაჩირადებლად.

„ეი-ი-ეს პალიტრა“ მიიჩნევს, რომ იმ უმხგავსებაში, რაც საქართველოს ენერჯეტიკაში ხდება ამჟამად, ზემოთ აღნიშნული ორი მიზეზია უმთავრესი, რის გამოც თბილისელებს და არა მარტო მათ, მორიგი „უკანასკნელი“ ცივი და ჩაბნელებული ზამთრის გადატანა მცოცავი თუ მხოვაგი გრაფიკის იმედად უხდებათ. ამიტომ თავს აღარ შეგანწყენთ სხვა მიზეზების (მრავალჯერ ნათქვამი და შეიძლება ითქვას გაცვეთილი) დასახელებაში.

ზვიად ჩაკვტაძე

306 იქნება სათბობენერჯეტიკის ახალი შიშო?

ენერჯეტიკის აშკამინდელმა კატასტროფულმა მდგომარეობამ ზოგს საკარბელო შეურყია, ზოგს ძლიერ დაუფრთხო და ზოგსაც განსასჯელის სკამზე მიუჩინა ადგილი. ამ არაორდინარულმა სიტუაციამ ბევრს სწავლიდა და უფრო აზროვნებდა. — სათბობენერჯეტიკის სისტემას მალე ახალი შესვეური ეყოლება. ქორები ამ სისტემის მომავალ შევად პრეზიდენტის ვაჟს — პაატა შევარდნაძეს სახავენ.

„ქვირის პალიტრა“ ამის თაობაზე ჯერ კიდევ ერთი თვის წინ იყო ინფორმირებული. ეს ვერსია რამდენიმე დღის წინ რადიო „თავისუფლებაშიც“ დაადასტურა...

როგორც ამბობენ, კვამლი უცეცხლოდ არ ჩნდება და არც ეს, ორი სხვადასხვა საინფორმაციო საშუალების მიერ მოპოვებული ცნობა ჩანს საფუძველმოკლებული.

ამ წლის საფუძველს ისიც უმაგრებს, რომ ორი წლის წინ პრეზიდენტის ვაჟმა საქენერგოს შენობაში ოფისი მოიწყო. ჩვენი ინფორმაციის გადასამოწმებლად საქენერგოს, უფრო სწორად კი, საქენერჯეტიკის ვესტბურეთ, რომელმაც თავისი კუთვნილი ფართი, შენობის მეოთხე სართული — დაუთმო პაატა შევარდნაძეს ფუნქციონალური ოფისის მოსახყობად. როგორც ამბობენ, საქენერგოს თავმჯდომარე მამუკა ნიკოლეიშვილი პრეზიდენტის ვაჟის მეგობარია, მაგრამ როცა „მეგობრის საქმეზე“ საუბრობს, ცდილობს, მიუკერძოებელი კაცის პოზიცია დაიჭიროს — ამ საქმის მხარდასაჭერად მშავაცობა კი არა, უბრალოდ, კაცობაა საჭირო...

— გადავიყოლა, ბატონო, საქართველოში ამ ქორებმა არა მგონია, ოფისი ეწოდოს სახელმწიფო ორგანიზაციას. რასაც თქვენი ინფორმაციები ოფისის არქივებზე, ეს არის საჯარო იურიდიული სამართლის პირი — მდგრადი განვითარების სააგენტო, რომელიც არა — სათბობენერჯეტიკისა და საგარეო საქმეთა სამინისტროების მიერ არის დაფუძნებული.

— ცოტა ბუნდოვანი სახელწოდებაა. რა სფეროს მოიცავს მდგრადი განვითარების სააგენტო?

— ასეთი სააგენტოები ამერიკის სახელმწიფო დეპარტამენტის ინიციატივითა და რეკომენდაციით მსოფლიოს მრავალ ქვეყანაში შეიქმნა, მათ შორის საქართველოშიც — იგი, ძირითადად, ახალი ტექნოლოგიების დანერგვაზე მუშაობს.

— რატომ უკავშირებენ ამ სააგენტოს პაატა შევარდნაძის სახელს?

— ბატონო პაატა დღესდღეობით იუნესკოში ერთ-ერთ უმსხვილეს პროექტს უძღვება.

— რომელ პროექტს?

— ეს არის ამიერკავკასიის განვითარების პროექტი (იუნესკოს მხრიდან). იუნესკოს გენერალური დირექტორის დავალებით შექმნილია ძლიერი ბირთვი, რომელსაც ბატონი პაატა შევარდნაძე ხელმძღვანელობს. ეს ჯგუფი მთელ ამიერკავკასიას უკრიბებს. პერსპექტივაშია ამითი მუშაობის არეალის გაფართოება, მაგალითად, შავი ზღვის ქვეყნების მასშტაბით. მდგრადი განვითარების სააგენტოს დარსებაში პაატა შევარდნაძეს უდიდესი წვლილი მიუძღვის. იგი გახლავთ მისი შექმნის მოთავე და დამფუძნებელი და, აქედან გამომდინარე, მასთან მჭიდრო კავშირშია.

— ამბობენ, მალე პაატა შევარდნაძე საქართველოში დაბრუნდება და აქ, მეოთხე სართულზე დაჯდება.

— არ ვიცი, როდის დაბრუნდება ბატონი პაატა, მას იუნესკოში ძალიან საპასუხისმგებლო თანამდებობა უკავია. მაგრამ სულაც არ არის გასაკვირი, როცა დაბრუნდება, მის მიერ დაარსებულ სააგენტოში იმუშაოს.

— საქენერგოს მოსალოდნელ პრივატიზაციაზე საუბრისას ისევ პაატა შევარდნაძეს ახსენებენ.

— არ ვიცი, რას გულისხმობთ. სახელმწიფო ორგანიზაციამ როგორ უნდა მოახდინოს სისტემის პრივატიზაცია? არ არის ლაპარაკი საქენერგოს პრივატიზაციაზე.

P.S. ენერჯეტიკის თემაზე საუბრისას ავიენები იმასაც ამბობენ, დღევანდელი სიტუაცია ხელოვნურადაა გამოწვეული და ყველაფერი სათბობენერჯეტიკის შეუფად პაატა შევარდნაძის მოყვანისათვის კეთდება.

— დასკვნების გაკეთება ვერ ნაადრევია, მაგრამ რას იტყვის ხალხი?

ხალხისთვის ალბათ სულ ერთია, ვინ დაჯდება საქენერჯეტიკის მე-4 სართულზე...

მისთვის მთავარია, სინათლე და სიტბო ჰქონდეს.

თურქეთის მარჯენის ღვევები ქართველ მენაკლთა კვლევი დნება

რეკეტერები, ჯერჯერობით, ამოდ ცდილობენ, საქრუსენერგოს რამდენიმე ათასი დოლარი წაგლიჯონ. იმუქრებიან, — თუ ფულს არ მოგვცემთ, მაღალი ძაბვის 500 კილოვოლტ-ის ელექტროგადამცემი ხაზის „კავკასიონის“ საყრდენ ანძებს ავაფეთებთო. მათ ანძის ქვეშ დატოვეს მუქარის წერილი რამდენიმე გრამ ტროტოლთან ერთად. შემომგებაზე გასულმა ელექტროტექნიკოსმა იქვე იბოვა ავტომატის ათეულობით დაცლილი მასობა.

მაღალი ძაბვის ხაზი „კავკასიონი“, რომელიც საქრუსენერგოს ბალანსზეა, რუსეთიდან საქართველოში ელექტროენერჯის იმპორტის ერთადერთი წყარო გახლავთ. რეკეტერებს აყვავებენ სევანეთის მოსახლეობაც; ოღონდ რეკეტერებისგან განსხვავებით, ისინი ფულად კომპენსაციას ითხოვენ უსაფრთხოების ნორმების დარღვევის სანაცვლოდ — „კავკასიონის“ სადენები მინათან ახლოსაა. კერძოდ, სოფლებში — იდლიანსა და ტობორში მინის ზედაპირიდან 30 მ-ზე ნაკლები მანძილითაა დაშორებული, რის შედეგადაც ელექტრომაგნიტური ველის დაძაბულობა დასამეებ ნორმაზე მეტია. ამ სოფლების ზოგიერთმა მოსახლემ, კომპენსაციის მიღების იმედად, საცხოვრებელი სახლი პირდაპირ მაღალი ძაბვის საყრდენი ანძების ქვეშ აიშენა, რა თქმა უნდა, უნებართვოდ, და ახლა იმუქრება, თუ კომპენსაციას არ მივიღებ, მაღალი

ძაბვის სადენს მექანიკური საშუალებებით დავაზიანებო.

საქრუსენერგოს ხელმძღვანელის შოთა მანსურაძის განცხადებით, მათი ორგანიზაცია ამ ახალი ტიპის რეკეტერებს ათასობით ლარს არავითარ შემთხვევაში არ გადაუხდის. ჯერ ერთი, არა აქვთ და რომც ჰქონდეთ, სახელმწიფო ამას არ დაუშვებს. კანონით აკრძალულია მოსახლეობისთვის რაიმე კომპენსაციის მიცემა იმ ადგილებში, სადაც ელექტრომაგნიტური ველის დაძაბულობა ნორმას აღემატება, რუსენერგოს მხოლოდ იმის უფლება აქვს, რომ სხვადასხვა დამცავი საშუალების გამოყენებით ელექტრომაგნიტური ველის დაძაბულობა დაარეგულიროს. თუმცა, უხელფასოდ და უპენსიოდ დარჩენილ „კავკასიონის“ მეზობლად მცხოვრებლებს დამცავი საშუალებების გაგონებაც არ უნდათ და სახლურს დაყენებით მოითხოვენ. უგროშკაპიკოდ დარჩენილი, მკაცრი ზამთრის მომლოდინე მთის მოსახლეობა უკვე აღარ დარდობს თავის ჯანმრთელობაზე, ურჩევნია ის თანხა, რაც საქრუსენერგომ უსაფრთხოების ნორმების აღსადგენად უნდა დახარჯოს, მათ მისცენ. ათეული წლებია აქ ვცხოვრობთ და თავს მშვენივრად ვგრძნობთ, — აცხადებენ ისინი.

ან კომპენსაცია, ან სადენების აფეთქება (?)

შინაურ მტრებს გარეული მტრებიც მიემატა. კერძოდ, ნელს ყარაჩაეთ-ჩერქეზეთის ავტონომიურ რესპუბლიკაში გამავალი „კავკასიონის“ ტრასის დათვალეირებისას მორიგე ელექტროტექნიკოსებს სახტად დარჩნენ. საყრდენ ანძებს შორის მხოლოდ ფოლადის ბაგირები იყო გაბმული, ხოლო ბაგირზე დახვეული ალუმინის სადენი უკვალოდ გამქრალიყო.

სამწუხაროდ, ასეთი შემთხვევა ყარაჩაეთ-ჩერქეზეთის ტერიტორიაზე გამავალ „კავკასიონზე“ სამჯერ განმეორდა. ქართული მხარის თხოვნა, რომ ტრასისთვის უფრადლება მიეციათ, იქაურმა სამართალდამცავებმა გულგრილად დატოვეს, რის გამოც საქრუსენერგო იძულებული გახდა, „კავკასიონი“ უმოქმედობის დროსაც მუდმივი დამცავი ძაბვის ქვეშ იქონიოს, რაც დამატებით ხარჯებთანაა დაკავშირებული, მაგრამ სხვა გამოსავალი არ არსებობს.

ამასთან, წინა მონვევის პარლამენტის 1999 წელს მიღებული გადაწყვეტილებით გაუმართლებლად შეჩერდა საქართველოდან საზღვარგარეთ ჯარის გატანის აკრძალვის კანონის მოქმედება და საქართველოში ხელახლა გამალა ფრთები ჯარის მფიქამ. არადა ჯარით, მით უმეტეს, ფერადი ლითონები, ფაქტობრივად, აღარ მოიძებნება. ის ჯერ კიდევ 90-იანი წლების დასაწყისში გაიტანეს საზღვარგარეთ. ფინანსურად გაჭირვებულმა მოსახლეობამ ხელი მიჰყო დაუცველი, მოქმედი ელექტრომონოპოლიტობის შეგნებულ დაზიანებას, რათა, ჯართად ქვეული, პუნქტებში ჩაებარებინა. ფერადი ლითონის ჯართი გაცილებით ძვირად ფასობს. ამის შედეგად, მაღალი ძაბვის ელექტროგადამცემი ხაზებიდან, როგორცაა „კავკასიონი“, „ქართლი-1“, „ქართლი-2“, „იმერეთი“, „მუხრანის“ და სხვ., მოპარულია 200 კმ-ზე მეტი 300 ტონა ალუმინის სადენი. მაგალითად, სოფელ სართიჭალის ახლოს რამდენიმე პირმა ცეცხლსასროლი იარაღით დაამსხვრია მაღალი ძაბვის „ქართლი-1“-ის, როგორც ძირითადი, ასევე 5 შუალედური ანძის იზოლატორები. ძაბვა გაითიშა. მძარცველებმა საკუთარი და ასევე უდანაშაულო მგზავრების სიცოცხლის საფრთხეში ჩადების ფასად (ძარცვის მონაკვეთი კვლის კახეთის გზატკეცილს) ოთხი შუალედური ანძიდან ალუმინის სადენები დახსნეს, დაჭრეს და ჯართად აქციეს. ჯართის მიღები პუნქტები აშკადად 1,6 ალუმინში 70 თეთრს იხდიან. ასე რომ, მძარცველებს სუფთა მოგება 20 ათასი ლარი დარჩათ, ხოლო სახელმწიფოსა და სს საქრუსენერგოს ზარალი — 50-100 ათასი ლარით განისაზღვრება.

(გაგრძელება იხ. მე-6 გვერდზე)

MEDI

სექსუალური პრობლემების და პროსტატიტის მკურნალობა

უახლესი მეთოდებით და თანამედროვე აპარატურით

ქვიზი კონსულტანტები ისრაელიდან

სრული ანონიმურობა გარანტირებულია

ზ. ფალიაშვილის ქ. 44 ტელ: 25-27-09; 29-05-25

„შსს მთლიანად უნდა გადაინიჭოს თავის მინისტრიანად...“

— ფარული დესტაბილიზაცია არანაკლებ საშიშია...

გასული კვირა დედაქალაქში ლამის რეგულაციური გამოსვლებით აღინიშნა. დუღისის ტემპერატურა არც ამ კვირას დაეცემა, თუ რატომ, ამაზე ცოტა ქვემოთ მოგახსენებთ.

კახა თარგამაძესთან „კვირის პალიტიკაში“ დაბეჭდილი ინტერვიუს შემდეგ, ადამიანის უფლებების დაცვის კომიტეტის თავმჯდომარეს ელენე თევდორაძეს ცეცხლზე ნავთი დაუსხეს. ჩვენ სწორედ მაშინ ვენკვიტე ქალბატონი ელენეს, როცა მას ერთ-ერთმა საინფორმაციო წყაროს შეატყობინა, ქვეყნის ძალადგინებულ უწყებებში პარლამენტის ზოგიერთი ლიდერის წინააღმდეგ კომპრომატებს აგროვებენო. ქალბატონი ელენეს თქმით, ისინი თურმე საამისოდ სექსუალურ უმცირესობებს იყენებენ. ამის თაობაზე უკვე ინფორმირებულია როგორც პარლამენტის თავმჯდომარე, ასევე პარლამენტის ის პერსონები, რომლებიც მავანთა სამიზნეს წარმოადგენენ. ელენე თევდორაძემ ამ ყველაფერს კახა თარგამაძის მიერ პოსტმედიაციის ხელშეწყობის შესახებ მზადება უწოდა. ქალბატონმა ელენემ სხვა, ე.წ. დახურულ თემებზე გადაგივარა სიტყვა. თანაც, არცთუ ბუნდოვნად.

გონიერებას გამოიჩინა. რაც შემეხება მე, თარგამაძე რომ პრეზიდენტი გახდეს, კი ვიცი, რომელ საკანში ჩაშვავს. ამგვარი დასკვნის გაცემა ძალიან იოლია. ლმერთმა ქნას, რომ ვცდებოდე...

— სომ არ ფიქრობთ, რომ თარგამაძე თქვენს წინააღმდეგ აგროვებს კომპრომატებს?

— არათუ ვფიქრობ, დარწმუნებით ვიცი, რომ ჩემზე ინტენსიურად მუშაობენ, მაგრამ არ გამოსდით. ამ წლების განმავლობაში რა აღარ მოვისმინე: ვარ პროვოკატორი, ვიღებ ქრთმას, ვიშვებ სასახლეებს საქართველოში და მის გარეშე. ბოლო გაქცევასთანავე კავშირი დამაბრალებს, სულ ბოლოს კი პატიმარმა დამირეკა და მეუბნება: „ობშჩაკის“ წევრობას გაბრალებენო. თურმე, ფოთში პატიმარს ტყვედენენ. იმას უთქვამს, თევდორაძესთან ვიჩივლებო. პასუხი კი ასეთი მიუღია: „ობშჩაკის“ წილში ზის და მასაც მალე მოვისვამთ გვერდითო.

ჩვენ უკვე გვაქვს საკმარისი საბაბი იმისთვის, რომ შსს მთლიანად გადაინიჭოს თავისი მინისტრით და სამართლებრივ უფროსებით.

— სომ შეიძლება თარგამაძემ თქვას, არ იცოდა, თუ ჩემი ხელქვეითები ასე მუშაობდნენო. ამით, წინააღმდეგ მიანიჭო, აიცილებს რისხვას.

— სულაც არა. თუ ის იტყვის, რომ არ იცოდა, მით უარესი მისთვის. მან უნდა იცოდეს, რა ხდება მის სისტემაში, განსაკუთრებით, იმ ყბადღებულ, მე-6 სართულზე, რომელზეც სხედან დეპარტამენტის ხელმძღვანელები. თუ სიტუაციას ამ მნიშვნელოვან სართულზე ვერ მოვხერხებთ, მაშინ რა გარანტია გვაქვს ჩვენ, რომ მე-2 ან მე-7 სართულზე ტერორისტული აქტი არ იგეგმება. დადასტურებს თუ არა ამას თარგამაძე — მისთვის ორივე მდგომარეობა წამებოიანია. საგანგებო სხდომაზე მას კონკრეტულად მოუწევს პასუხის გაცემა.

— უშიშროების სამინისტროს მინისტრს არ გაქვთ პრეტენზიები?

— იმდენი და ისეთი ხასიათის არა, როგორც შსს-თან. რატომაც, ისეთი შთაბეჭდილება მრჩება, რომ ეს ორი სამინისტრო ერთმანეთს ეჯიბრება, ვინ რამდენ მასალას დაუდებს მაგნიტაზე პრეზიდენტს სმკ-ის წინააღმდეგ, ვინ უფრო მოიგებს პრეზიდენტის გულს, ვფიქრობ, უშიშროებაში უფრო მეტი პატიოსანი ხალხი მუშაობს.

— აბა, ეს შეეძობო რაღას ნიშნავს?

— იცით, მე მგონი შსს-ს უშიშროებას ბოლო წლების განმავლობაში ფუნქციები წაართვა თუ ჩამოართვა, თითოეული შეითავსა. არ გამოვიცხავ, რომ უშიშროებას ამის გამოც შეიძლება ძალიან აწყობდეს თარგამაძის ჩაბრუნება. თარგამაძეს ამ ბიციტი ძალიან მოეძალა. ეს კი უშიშროებას აღინიშნავს.

— ისე, ბევრი სწორედ პოლიციის დამსახურებად მიიჩნევს, რომ ქვეყანაში სტაბილურობა, ქუჩაში სიარული საშიში აღარაა და ა.შ.

— არ არის ქუჩებში სტაბილურობა. ქუჩაში არის ფარული დესტაბილიზაცია. ჩვეულებრივ მოქალაქეებს პოლიცია აყაჩაღებს. არ ვამბობ, როცა

ოპერატიულ საქმეზე გადაინი, მაგრამ აყაჩაღებენ არაფრის გულისთვის. შეიძლება ითქვას, მხედრობა არ პოლიციამ შეცვალა. ფარული დესტაბილიზაცია არანაკლებ საშიშია.

— ე. ი. შეიძლება ვფიქრობთ, რომ ქვეყანას პრეზიდენტობის ორი კანდიდატი — თარგამაძის და ფანაას სახით უკვე ჰყავს?

— დრო ისეთ სიურპრიზებს გვთავაზობს, რომ ძნელი გათვალა, ვინ რისთვის ემზადება. მე მაქვს ჩემი მოსაზრება ამის თაობაზე. მომავალ კანდიდატად მე ვასახლებ ერთ პიროვნებას ჩემს ვინაობაში. ეს კაცი დღეს აბსოლუტურად ჩრდილში დგას, მაგრამ დიდ საქმეს აკეთებს. ახლა ვერ დავასახლებო...

— ქნო ელენე ერთი სიტყვით, პარლამენტი კახა თარგამაძის და მისი უწყების წინააღმდეგ ახალი შტეტისთვის ემზადება. გასულ კვირას პარლამენტში გაერთიანებული საკომიტეტო მოსმენა უნდა ჩატარებულიყო, სადაც პოლიციის მხრიდან ადამიანის უფლებებისა და სხვა სახის დარღვევებზე უნდა ყოფილიყო საუბარი. მოსმენა გაურკვეველი დროით გადაიდო რატომ?

— ჩავთვალეთ, რომ ჩვენს ხელთ არსებული მასალები ცოტა შედაპირულია, საჭიროა მათი დამატკიცებელი მომენტებით გამაგრება და ამისთვის გვჭირდება დრო. ვფიქრობთ, ეს მოსმენა ძალიან სერიოზული და საუფლებიანი იქნება, რადგან საკომიტეტო სხდომაზე მონაწილე პიროვნებებთან, ასე ვთქვათ, ნაგების უფლება აღარ გვაქვს. ჩვენ ვთვლით, რომ ამ საკომიტეტო მოსმენას უფრო სერიოზული შედეგი უნდა მოჰყვას. თუმცა რა, არ მინდა წინასწარ ვთქვა. ასე რომ, თუ მართლა გვირდა ის შედეგი, რაც ჩავიფიქრეთ, ამისთვის უკეთესად უნდა მოვემზადო.

— არავითარ ტექნოლოგიას, რომ სანამ იქნება ელენე შევარდნაძე პრეზიდენტი, მანამ თარგამაძე შს მინისტრი იქნებაო. როგორ ფიქრობთ, საკომიტეტო მოსმენაზე ბევრ საკითხში თარგამაძე რომ არ დაეცვას ან მით და ამის შემდეგ პარლამენტმა გადაწყვიტოს, ეს კადრი აღარ უნდა იყოს შს მინისტრი, მოერევიო კახა თარგამაძის?

— სიმართლე გითხრათ, ამაზეც ვიფიქრეთ. თუ ვნახეთ რომ საკომიტეტო მოსმენამ შედეგი არ გამოიღო, მაშინ ჩვენ ყველა მასალას პარლამენტის საგამოძიებო კომისიას გადავცემთ, რომელსაც ოსაქ ხელმძღვანელები... მე, ყოველ შემთხვევაში, დარწმუნებული ვარ, რომ ეს ფაქტები დადასტურდება. ამის შემდეგ ოსაქის კომისია გააკეთებს მოსმენას და ამ დასკვნის საფუძველზე საკითხს გაეიტანთ პარლამენტის პლენარულ სხდომაზე.

— სხვათა შორის, თარგამაძის ირგვლივ ერთი სმარული უშედეგოდ დამთავრდა. პრაქტიკულად, „მოქალაქეობა“ მაშინ იფერა, იფერა და გაჩუმდა. რა საჭირო იყო ეს სმარული, თუკი მხოლოდ სმარული დარჩებოდა?

— ვფიქრობ, რომ იმაზე, რაც დაიბეჭდა „კვირის პალიტიკაში“, რეაქცია ადეკვატური იყო. მართალი გითხრათ, მაშინ ორი საკითხი უნდა დამდგარიყო ერთმანეთის პარალელურად. ერთი მხრივ, თქვენი უპტილიზაციის გარშემო პოზიციის გამოხატვა და, პარალელურად, კონკრეტული კანონდარდების ფაქტებზე საუბარი. არ დავიმალოთ, ასეც ვამბობდით. მაგრამ თარგამაძე ოსტატია, ილაპარაკოს დემაგოგიურად ყველაფერზე და არაფერზე, წაიღოს ბევრი დრო... იცით, რა ხდე-

ბა? საერთოდ, ყურადღების კონცენტრაცია ხდება პირველ ერთ საათში, შემდეგ ადამიანი იღლება, მისი ფსიქიკა ვეღარ ალიკვამს უფრო მთავარს. ჩვენ დავინყებ ნაკლებმთავრით, რომელიც უფრო მნიშვნელოვანი უნდა გაგრძელებულიყო, მაგრამ დაკარგა სიმძაფრე და ადგილზევე მოვილაპარაკეთ, რომ აღარ ღირდა გაგრძელება. ამიტომაც იქნება ახლა ეს მოსმენა.

— გვერათ, რომ თუნდაც ყველაწილი საკითხზე დაგვიანდით თარგამაძე, ის მართლაც გაატარებს რეფორმებს თავის უწყებაში?

— თარგამაძე არასდროს არანაირ რეფორმებს არ გაატარებს. იმასაც გეტყვით — როდესაც ის მობრძანდა პარლამენტში დამტკიცების დროს თავისი კონცეფცია, საკანონმდებლო კოდექსის საფუძველზე მისი სტრატეგია და სტრატეგია, რომ დაევეტოკი-ცებინა მინისტრად. მე ხმა არ მიმიცია მისთვის. მაშინაც ვიყავი დარწმუნებული, რომ ეს სტრატეგია თვალში ნაცრის შესაყრელად სჭირდებოდა.

— რა პრობლემაა, ასეთსავე „სცენარს“ ახლაც წარმოგიდგინოთ და ამით დამთავრდება ყველაფერი.

— არა. არ არის ამჯერად ასე საქმე. მან უკვე კანონპროექტი უნდა მოიტანოს. გეტყვით ერთ მნიშვნელოვან დეტალსაც. ამ მოსმენისთვის, თუ ამ გუნდის წინააღმდეგ არც თარგამაძე ზის გულს-

ელდაკრეფილი და რა მასალებს, რა ხერხით აგროვებს, ამას ძალიან მალე გაიგებთ.

— სომ არ ფიქრობთ, რომ თუკი ის იგრნობს მის წინააღმდეგ სერიოზულ ძალას, კომპრომატებს დაუდებს და ამ კომპრომატებით დაგვიარსობდებოთ?

— ყველაფერი მოსალოდნელი. ჩემზეც რომ აგროვებენ ამ კომპრომატებს, ეჭვი არ მეპარება. არ მეუბნია!

— საერთოდ, პრეზიდენტის პიროვნებაზე ზის ჩანაცვლება და ძალა დაბალანსება კარგად ექნება. ანგვარი პოლიტიკაში ძლიერმოხალი თარგამაძის ფიგურას, ასე ვთქვათ, დისონანსი სომ არ შეაქვს?

— მოდით, ჩემს აზრს გეტყვით. რატომაც, ისეთი შთაბეჭდილება მრჩება, რომ პრეზიდენტი ძალიან უწყობს ხელს რაღაც მონსტრის შექმნას. მერე ინყებს მასთან ბრძოლას. თავის დროზე ეს მონსტრი იყო „მხედრობის“, რომელიც მისი ხელმეწყობით შეიქმნა. ახლა ჩვენ ვხედავთ პოლიციას, როგორც მონსტრს ქვეყანაში...

— რაში სჭირდება?

— ... ვერ გეტყვით... შეიძლება ქულების ჩასანერად...

მარინა მამისაშვილი ქეთი ბერუაშვილი

გასულ კვირას ახალ ფაზაში შევიდა რესტორი „თამარიონში“ მომხდარი მკვლელობის სასამართლო გამოძიება. მონშის სახით დაკითხულმა „ანგლო-ოილის“ პრეზიდენტმა, დღეს უკვე დეპუტატმა ლევან პირველმა, უჩანეიშვილის მკვლელობაში თავისი დაცვის უფროსი, ბოროტი ხული-გნობისა და ელისაშვილის მკვლელობის მცდელობაში ბრალდებული, განსაკუთრებით მკვლელობაში გიორგი რჩულიშვილი დაადანაშაულა. თავის მხრივ, უჩანეიშვილის ქვერივმა, ვიკა უჩანეიშვილმა სასამართლო პროცესზე როგორც მკვლელს, ლევან პირველს დაადო ხელი.

მიუხედავად ამისა, ექსპერტთა აზრით, გასულმა კვირამ საბოლოოდ გამოკვეთა, რომ „თამარიონში“ მომხდარი მკვლელობა ჩაფარცხულია და ლევან პირველის გარშემო ატეხილი ავიოტაჟიჟი მხოლოდ ავიოტაჟაჟად დარჩება. ძნელი სათქმელია, არის თუ არა მართლაც ლევან პირველი მკვლელი, მაგრამ დაზარალებულის მხარეს ლევან პირველისთვის, როგორც მკვლელისთვის, ბრალდების დამტკიცება იურიდიულად ამ ეტაპზე არ ძალუძს.

ღევან პიხველს აღა დაპაკომხვენ?

აქამდე ყბადღებულ კითხვა, ვის ეჭირა „ზიგზაუერის“ ტიპის იარაღი ინციდენტის დროს, რომლის მეშვეობით 21 წლის ბიჭი ფეხმძიმე მუღლის თვალნი გარდაიცვალა, ლევან პირველმა მარტივად გადაჭრა — მან თავის მცველს, რჩულიშვილს დაადო ხელი. „კვირის პალიტიკაში“ რამდენიმე კითხვით მიმართა მას.

— ბატონო ლევან, ინციდენტის დროს ვის ეჭირა ხელში „ზიგზაუერი“?

— რჩულიშვილს. მეტი იარაღი არ ყოფილა. იყო მხოლოდ „ზიგზაუერი“.

— მაშინ რატომ დაფიქსირდა გამოძიების მასალებში, რომ იმ მომენტში თქვენს დაცვას „ზიგზაუერი“ კი არა, „მაკაროვი“ შეეძინა?

— სად არის „მაკაროვი“, ვის ეჭირა ხელში? პროკურატურას, რაც უნდოდა, იმას წერდა. ასე იმიტომ თქვეს, რომ „ზიგზაუერი“ ჩემთვის შემოეტყნათ. მე იარაღი არ მქონია. მცველი იმიტომ მყავს, რომ თუ მოცემულ მომენტში იარაღი და დაცვა გახდება საჭირო, ეს იყოს ოფიციალურად და კანონიერად.

— რჩულიშვილი თქვენს დაცვის უფროსი იყო. ასეთ დროს გარკვეული მეტაბოლური ურთიერთობა ყალიბდება ხოლმე. მაშინ თუ ეს ასეა, რატომ გიკმობთ თქვენი მცველი პრობლემებს და რატომ არ ამბობს სიმართლეს?

— როგორ არ ამბობს, ამბობს. დუმლის უფლება მისი ტაქტიკა იყო. მასზე, საკინდან დაწყებული, ისეთი ზენოლა იყო, რომ ვფიქრობ, ეს იყო ერთადერთი სწორი ტაქტიკა მისი მხრიდან.

— რა ზურღლა იყო?

— ძირითადად აიძულებდნენ, ეთქვა, რომ უჩანეიშვილი მე მოვკალი.

— ანუ გინდათ თქვათ, რომ პროკურატურის ინტერესი იყო?

— პროკურატურა ასრულებდა ვიღაცის

დაკვეთას.

— ვისას, კონკრეტულად?

— ეს მათ ხელმძღვანელობას უნდა ვკითხოთ.

— ბოლო დროს თქვენი წინააღმდეგ ამოტივტივდა იმავე თქვენი ადვოკატის, ელენე კურატიშვილის წერილი, სადაც ის მკვლელობაში გადანაშაულებოთ. რას იტყვით ამასთან დაკავშირებით?

— ეს კიდევ ერთი გადასარევი პროვოკაციაა.

— შეხვედით მას?

— არა. არასდროს არც შეხვედები და არც ვესაუბრებო.

— იურიდიულად ის ისევე თქვენი ადვოკატია...

— თუ მივალ სასამართლო პროცესზე, იქ განვცხადებ, რომ იგი არ არის ჩემი ადვოკატი.

— კურატიშვილი აცხადებს, რომ მას ეს წერილი არ დაუწერია...

— ეს წერილი დანერვილი იყო სწორედ კურატიშვილის მიერ.

— დარწმუნებული ხართ?

— დიახ. ზუსტად იგივე ეგზემპლარი პირადად ჩვენთან აქვს მოტანილი და თუ პროკურატურაში გაგზავნილზე მხოლოდ ხელმოწერა, მე მაქვს მისი ხელით დანერვილი მთელი ფურცელი.

— რატომ გააკეთა ეს კურატიშვილი?

— ვიღაცების დაკვეთით.

— არა. მაგრამ რა მნიშვნელობა აქვს, მაინც არ გეტყვით, ვინ მირჩია. პრინციპში, მე ის ერთი დღით მჭირდებოდა, რათა თავდებში გავსულიყავი და ავიყვანე ერთი დღით, რა.

— საით მიგყავართ კვალს, ძნელი სათქმელია, მაგრამ თვალნათლია, საით აქვს ლევან პირველს გეზი აღებული. არ არის გამოირცხული, მოვლენებიც სწორედ ასე განვითარდეს — რჩულიშვილის დაუმტკიცდეს მკვლელობა, რომ გასროლა აუცილებელი მოგერიების დროს მოუხდა და თავისთავად, აქედან გამომდინარე, ლევან პირველის სასამართლო პროცესიც აღარ შედეგმა ამ ვერსიას არც დაზარალებულის ადვოკატი გულიყო გაბაიძე გამოირცხავს, თუმცა დარწმუნებულია, რომ მას ლევან პირველი ვერ აჯობებს:

„მათი მზანა, რომ როგორმე რჩულიშვილის ქმედება დაკვალიფიცირდეს აუცილებელი მოგერიების უფლების გადამტეხებით. თქვენც ნახეთ — გამოვიდნენ დაცვის თანამშრომლები, რომლებმაც კატეგორიულად აღნიშნეს, რომ რჩულიშვილი თითქმის მოქმედებდა თავის სანესტებო ნორმებში. თან ამტკიცებენ, — ძალადობის წყალობით, როდესაც თურმე მას იარაღის წართმევას უპირებდნენ, ცერა თითი შესებოდა...“

— რაც შეეხება შემთხვევითი გასროლის დაშვებას, შემთხვევითი გასროლა რომ ყოფილიყო პაერში მიმართული, „თამარიონში“ მალალი ხედი არ არის, რომლის მსხვილ ტოტსაც შეიძლება ტყვია აესხლიტა... სახეზე მხოლოდ ერთი სურათია: ლომიძე და უჩანეიშვილი თავს აღწევენ მოახლადადებს, მირბან დაზრლები და ზემოდან ქვემოთ დამიზნებით აქვს ტყვია წასროლი.“

მარინა მამისაშვილი

15 ნოემბერი. დილა. ქუთაისის ახლოს, კოპიტარის აეროპორტიდან საქართველოს სამხედრო-საჰაერო ძალების ორი Cy-25 მოეირიშე აიჭრა ცაში და გეზი თბილისისკენ აიღო...

გაყიდული თვითფრინავი და დაკარგული ღირსება...

ერთი კვირის წინ საქართველომ თავის იხედავ დაკარგა მწირი შეიარაღებული კიდევ რაღაც დაკარგა. ეს მოხდა ზუსტად შვიდი წლის წინ. 1993 წლის 15 ნოემბერს საქართველოს სამხედრო-საჰაერო ძალების მფრინავმა, ეროვნებით და მოქალაქეობით რუსმა, ჟიტნიკოვმა პირში ჩაღამოვებული დატოვა საქართველოს გენერალიტეტი.

სტატიის ავტორის მიერ განვიხილოთ პერიოდში ჩატარებულმა ჟურნალისტურმა გამოძიებამ Cy-25K ტიპის მოეირიშე თვითფრინავი, საქარხო ნომრით №25508110605, 1993 წლის 8 მარტს გამოშვებული თბილისის საავიაციო საწარმოო გაერთიანების მიერ, სომხეთის რესპუბლიკის ტერიტორიაზე აღმოაჩინა!

რუსები «კურსკს» ბომბავენ?!

ბოლო დღეებში ნორვეგიულმა პიდროაკუსტიკურმა სადაზვერვო სადგურებმა დააფიქსირეს მცირე სიმაღლის ავტორბოტების სერიალი, რომელიც ჩაძირული „კურსკის“ რაიონიდან მოდიოდა.

რუსული ბომბების ჩაყრას „კურსკის“ თავზე, სანამ ამ უკანასკნელის ამოსაღები სამუშაოები არ დაიწყება (რეაქტიული ბომბსაქტორიდან გატყორცნილი ბომბი PFB-60, რომელიც 23კგ-მდე ტროტილს შეიცავს, ჯერ ზღვის სიღრმეში იძირება და შემდეგ ფეთქდება. თუკი მის სიახლოვეს მყინთავეები იმყოფებიან, მათ აფეთქების ტალღა ყურის აქვს უხეტყავს). ამ სამუშაოების დაწყებამდე ჯერ კიდევ 5-6 თვეა დარჩენილი, ადვილი წარმოსადგენია, რამდენი სიღრმეში ბომბები დაეხარჯებოდა რუსებს.

„პეტრე დიდი“ ჩაძირულ „კურსკს“ სიღრმეში ბომბებს აყრის

როგორც უკვე ტრადიციად იქცა, მხოლოდ ასეთი მტკიცებების წარდგენიდან რამდენიმე დღის შემდეგ რუსმა ადმირალებმა აღიარეს, რომ ჩაძირული „კურსკის“ გარშემო სიღრმეში ბომბებს სწორედ ისინი აფეთქებდნენ.

რა დააშავა ისედაც დაგლეჯილ-დასახინრებულმა „კურსკს“ ან მის შიგნით ჩარჩენილი მუზღვაურების ნეშტებმა ისეთი, რომ მათ სიახლოვეს ყოველ ნახევარ საათში ბომბებს ყრიან?

ამ საკითხზე რუსეთის სამხედრო-საზღვაო ფლოტის სარდლობა ძალაუფლებურად აღიარებს, რომ მისმა მყინთავეებმა „კურსკიდან“ ვერ მოახერხეს შიგნით მინიჭების, კოდებისა და სხვა საიდუმლო მასალების ამოღება.

რუსი მუზღვაურები მანამდე აპირებდნენ რეაქტიული ბომბსაქტორიდან დაზარალებული PEY-1000, PEY-6000 (ისინი აკადემიკოს ნადირაძის საერთო ხელმძღვანელობითაა შექმნილი) სიღრმეში ბომბების ჩაყრას.

ხიდი... საპარტიულო გასაპრტიანებლად

მდინარეები და ხევები ოდითგანვე წარმოადგენდა ბუნებრივ დაბრკოლებებს შეტევაზე გადასული მფრინავებისთვის. მას შემდეგ კი, რაც შეიარაღებაში მიძიებ საბრძოლო ტექნიკა იქნა მიღებული, ხიდების ფაქტორი უპირველესი მნიშვნელობისა გახდა.

საქართველოს შეიარაღებული ძალების გენერალური შტაბის სამხედრო-საინჟინრო აკადემიის (ამ ახალშექმნილ აკადემიაზე, რომელმაც მომავალში ძალზე დიდი როლი უნდა ითამაშოს ქართველი, ნამდვილად პროფესიონალი მალაჩინოსანი ოფიცრების აღზრდაში, გაზეთის შემდგომ ნომრებში გეგმატერებით) ვიცე-პრეზიდენტის, ტექნიკურ მეცნიერებათა კანდიდატის, დოცენტ გურამ ბედუაძის განცხადებით, ჩვენთან შეიქმნა დაბრკოლებათა გადალახვის მთავარი სისტემა, მრავალმალიანი გასაშლელი ხიდის KM-02T-ის სახით, რომელიც მთელ მსოფლიოში უნიკალურია.

გასაშლელი ხიდი ბრწყინვალედ მოერგო რთულ მთაგორიან რელიეფს, მისი საშუალებით შესაძლებელი გახდა პირადი შემადგენლობის იოლი გადაყვანა და მიძიებ ჯავშანტექნიკის (ტანკები, ჯავშანტრანსპორტიორები) გადასვლა.

წონა 2,5-3,2-ტ-ს შორის მერყეობს, რასაც ხიდის ოპონენტები ძალზე მიძიებდნენ. შეიძლება ხიდის უფრო მსუბუქი ლითონისგან დამზადებულ, მაგრამ მაშინ სწრაფ მდინარეებში ხიდი შესაძლებელია დინებამ წაიღოს. ამ ხიდს კიდევ ერთი უპირატესობა აქვს — მისი სიგანეა — 4,2 მ, დასავლური ხიდების სიგანე 4 მ-მდეა, ხოლო რუსულისა კი 3,2-3,3 მ-ს შორის მერყეობს. ტანკის მძლავრ-მექანიკოსისთვის ვინრო ხიდზე გასვლა ერთგვარად საშიშია — არაერთხელ ყოფილა შემთხვევა, რომ მიძიებ საბრძოლო მანქანა ვერ დაუმორჩილებიათ და ხიდიდან გადავარდნილან. ქართულ ხიდს ეს არ ემუქრება, ხოლო ტვირთამწეობა — 60ტ, მას კონკურენტუნარიანს ხდის დასავლურ ბაზარზე, რადგან საზღვარგარეთული ტანკები რუსულ T-72, T-90-ებზე 5-10 ტონით მეტს იწონიან. არსებული ხიდების ექსპლუატაცია მხოლოდ 7 გრადუსიან დახრაზე ხდება. თუკი იზრდება დახრის კუთხე, მაშინ ტანკის ფლოტის მუხლუხობები ხიდის ლითონის საკვლავ მოჭიდების კოეფიციენტს კარგავს და დატყორცნის. ქართულ ხიდს კი უკეთესი მოჭიდებისთვის საგანგებო „პორციანი“ სავალი ნაწილი აქვს. იგი საშუალებას იძლევა, ხიდის დახრის კუთხე 12-14 გრადუსამდე იყოს.

F-16-ებს ნაუ ადგილი აღარ ჰყოფნით

გასული კვირა ბენავსიანი გამოდგა მსოფლიოში ერთ-ერთ საუკეთესო გამანადგურებელად (ენობილი თვითფრინავის, ამერიკული F-16 „ფაიტინგ ფალკონისთვის“. ერთმანეთის მიყოლებით, მსოფლიოს სხვადასხვა კუთხეში სამა F-16-მა განიცადა კატასტროფა.

ყოველი ახალი ავარია და კატასტროფა ნებისმიერ საუკეთესო თვითფრინავს სახელს უტეხს და მათი საბრძოლო მიზნების დადაგენამდე ამ ტიპის საფრენ აპარატებზე შეიძლება საერთოდ აიკრძალოს ფრენა.

ჯერ იყო და, ტრადიციულ იაპონიის თავზე დატრიალდა. აქ, სოკაიდოში, აშშ-ის ერთ-ერთი უდიდესი სამხედრო-საჰაერო ბაზაა დისლოცირებული, სადაც სხვადასხვა საბრძოლო თვითფრინავებთან და შევუღლებულთან ერთად F-16 ტიპის გამანადგურებლებიც დგას. ორი ამერიკული F-16 სასწავლო-საბრძოლო ფრენების დროს მოულოდნელად ერთმანეთს პერეში შეეჯახა. ორივე გამანადგურებლის პილოტმა მოასწრო კატასტროფა. ერთი მამიხე აღმოაჩინეს, ხოლო მეორეს ზღვაში ათობით კატარღა ეძებდა.

ბევრმა ჩვენმა მკითხველმა შესაძლოა არც იცოდეს, რომ F-16-ებმა, კერძოდ კი, თურქული საავიაციო ფორმა TAI-ის მიერ გამოშვებულმა, რამდენჯერმე დაარღვიეს საქართველოს საჰაერო სივრცე გასულ წლებში და გადაფრინეს მის საზღვრებს გარეშე. ამ ხუთიდან წლის წინ, როდესაც საქართველოს პრეზიდენტის თვითმფრინავი ოფიციალური ვიზიტით ანკარაში მიფრინავდა, მას საპატიო საჰაერო ესკორტის სახით თურქული F-16-ები ამოუდგნენ გვერდით. თუმცა ჯერ შემინებული, ხოლო შემდეგ გაკვირვებული პრეზიდენტის თანმხლები პირები (მათ შორის ჟურნალისტები) ამ გამანადგურებლებს რატომღაც სულ „ფანტომებად“ მოიხსენიებდნენ. სინამდვილეში, „ფანტომი“ F-4 გამანადგურებელ-ბომბდამშენია, ხოლო F-16-ს, როგორც ვიქვით, „ფაიტინგ ფალკონი“ ჰქვია.

იაპონიის თავზე შეეჯახებინ რამდენიმე დღეში კი ახალი კატასტროფა უკვე თავად ამერიკაში, ფლორიდის საჰაერო სივრცეში მოხდა. ქ. სარასოტას ახლოს ისევ ორი F-16 სასწავლო-საბრძოლო ფრენებს ასრულებდა, ერთ-ერთი გამანადგურებელი პერეში კვლავ მოასწრო კატასტროფა (ამ გამანადგურებლებზე „მაკდონელ-დუგლასის“ კატასტროფებიდან სავარძელია დამატებული, რომელიც 15კმ სიმაღლეზე 1100კმ/სთ სიჩქარით მფრენი თვითმფრინავიდან პილოტის უხიფათოდ კატასტროფების გარანტიას იძლევა) და ცოცხალი გადარჩა, მაგრამ მარტივ „სესნას“, რა თქმაუნდა, კატასტროფებიდან სავარძელის მსგავსი არაფერი ჰქონია და მისი ორი მფრინავი, საჰაერო მანქანასთან ერთად მიწას დაეწარცხა.

არ არის გამორიცხული, რომ მომავალი წლის გაზაფხულზე, როდესაც გონიოს პოლიტიკურ პირველად, საქართველოში NATO-ს სამხედრო-საზღვაო წვრთნები „კოლუმბუსი“ ფართობი 2001“ გაიმართება, მაშინ ქართულ ცაში F-16-ები ოფიციალურად იფრენენ და იმედია, არავის შეეჯახება.

რი ღირს, უფრო გრძელი ქართული ხიდი კი 150-200 ათასი დოლარი ჯდება. ამასთან, იმდენად მარტივი გასამართია, რომ მონტაჟისთვის საჭიროა ჩვეულებრივი აშენ და საბარგო მანქანები, ხოლო მისი დამონტაჟება, რომელიც რელიეფის მიხედვით დაახლოებით 1 საათი გრძელდება, სამ დაბალკვალიფიციურ

თი უნიკალური კონსტრუქციის ხიდის გამოჩენას მუდმივად ხელგაშევილი საქართველოსგან.

მუშას იოლად შეუძლია.

დღეს საქართველოს გააჩნია ორი ასეთი ხიდი (ერთი შედარებით მოკლე), რომელთა დასამზადებლად ქვეყნის ბიუჯეტიდან არაფერი დახარჯულა. საქმის გახლავთ, რომ 1996 წელს ლიხტენშტაინის ერთ-ერთმა ფირმამ გასაშლელი ხიდის ორი მოდიფიკაცია დაუკვეთა ქართულ მხარეს. ამ დაპროექტებაში აღებული სახსრებით აიგო შემდგომში ეს ქართული ხიდები, რომლებიც მისმა ავტორმა — კოსმოსური და სამხედრო-საინჟინრო ტექნიკის გენერალურმა კონსტრუქტორმა, გენერალ-მაიორმა ელგუჯა მემშარიანმა უმაღლეს თავაზსარდალს აჩუქა, ხოლო ამ უკანასკნელმა იგი თავდაცვის სამინისტროს სამხედრო-საინჟინრო ძალებს გადასცა.

თუმცა, ფლორიდა რა მოსატანია, როდესაც სტატიის ავტორი ორჯერ (შარშან ბუქარესტში და ახლახან პრაღაში) გახდა მონაწილე დასავლეთის სახელმწიფოების დიდი დანიტრესებებისა — ისინი ქართული იარაღისა და აღჭურვილობის ექსპორტიციებზე ქართული გასაშლელი ხიდის ექსპლუატაციის ამსახველ ვიდეოკადრებს უყურებდნენ.

ქართული გასაშლელი ხიდის შემქმნელებს დიდი ხანია ჩამოუვიდათ პოლონეთის არმიის სახმელეთო ძალების საინჟინრო დეპარტამენტის უფროსის, ბრიგადის გენერალ რიშარდ ზურნოვსკის ოფიციალური წერილი, რომელშიც პოლონური მხარე ჩვენთან შექმნილი ხიდის შემდგომი ბედი ინტერესდება.

გასაშლელი ხიდები უკვე ორი სამხედრო წვრთნის (კრწანისი და „კახეთი-2000“) დროს გამოიყენეს, სადაც კარგად გამოჩნდა მათი უპირატესობა და ეფექტიანობა ტექნიკის სწრაფად გადასროლისას რთულ რელიეფურ რაიონში.

ამჟამად ქართველი სპეციალისტები მუშაობენ ერთმანეთს ხიდზე, რომლის ნაწილები ერთმანეთზე გასრიალდება. მისთვის არაერთი პრობლემა აღარ იქნება ხეობის ან მდინარის სიღრმე, ეს ორივე ტიპის გასაშლელი ხიდი, ფაქტობრივად საქართველოს თითქმის ყველა კუთხეში (მათ შორის იქცა, რომელიც დღეს ჯერჯერობით ვერ კონსტრუქციება) პირადი შემადგენლობისა და მიძიებ საბრძოლო ტექნიკის გადასროლის საშუალებას მისცემს ქართულ არმიას. იმ არმიას, რომელიც მიუხედავად მავანთა აქტიური წინააღმდეგობისა და აშკარა საბოტაჟისა (იგულისხმება ხელისუფლების ყველა შტო) მტრის ჯინაზე მაინც გვეყოლება!

P.S. ოპონენტები, რომლებიც, ერთ მხრივ, სწორად აღნიშნავენ — უშუალოდ წინა ხაზზე, მონინააღმდეგის ცეცხლის ქვეშ, ზემოხსენებული ხიდის აწყობა შეუძლებელია, — მეორე მხრივ, ცდებიან. არსებობს სამი დანიტრესული გასაშლელი ხიდები: ზურნოვსკის, სანბროლო ტექნიკის დადადგილების უზრუნველყოფის გამოყენი ხიდები და მოიერიშე (მონინააღმდეგის საცეცხლე ზემოქმედების ქვეშ გამოსაყენებელი) ხიდები (მაგ. რუსული MTY-72). ქართული გასაშლელი ხიდი მეორე კატეგორიისა — გამოყენი ხიდებს მიეკუთვნება და თავის ამოცანებს ხუთიანზე ასრულებს. სწორედ სამი ასეთი უმაღლესი შეფასება მისცა მსოფლიოში ავტორიტეტულმა ევროპის საპატენტო ოფისმა მას — გადაწყვეტილების სახელზე, გამოგონების დონის მიხედვით და სამრეწველო გამოყენების შესაძლებლობებით.

გვერდი მოამზადა ირაკლი ალადაშვილმა

1969 წლის 16 მარტს მსოფლიოს საინფორმაციო ინფორმაციის სენსაციური და საგანგაშო ინფორმაცია გაავრცელა: „სსრკ — ჩინეთის საზღვარზე ადგილი ჰქონდა შეიარაღებულ კონფლიქტს. დაღუპულია ორივე ქვეყნის ასობით ჯარისკაცი. საბჭოთა კავშირიც და ჩინეთიც ინციდენტის ადგილისკენ დამატებით სამხედრო ძალებს გაზარდნენ. მსოფლიო ახალი ომის მოლოდინში!“

ყოფილი საბჭოთა კავშირის მილიონობით მოქალაქე, ალბათ, დღემდე ახსოვს ის მღელვარე დღეები, როცა ომის დანებების საფრთხე რეალურად არსებობდა. საბედნიეროდ, კონფლიქტს მხოლოდ ლოკალური სახე ჰქონდა და ფართომასშტაბიანი სამხედრო დაპირისპირებაში აღარ გადაზრდილა. სსრკ-ში ამბობდნენ, ჩვენებმა აქამდე უცნობი იარაღი გამოიყენეს — ჩინელები ლაზურის სხივებით დანებეს და ამით მათ ძედუნს ომის გარეშელების ყოველგვარი სურვილი დაუკარგეს.

სამი ათეული წლის მანძილზე იმ მოვლენათა შესახებ ბევრი არაფერი იყო ცნობილი. მრავალი მიზეზის გამო მხარეები დეტალურად არ ახმაურებდნენ და მხოლოდ სულ ახლახან გახდა ცნობილი 31 წლის წინანდელი ინციდენტის სრული სურათი.

საბჭოთა კავშირის სათავეში მოსულ ლეონიდ ბრეჟნევს მემკვიდრეობად ხრუსჩოვის მიერ ჩინეთთან გაფუჭებული ურთიერთობებიც ერგო. ერთ დროს სტალინის ყურმოჭრილმა მონამ მათ სამოციანი წლების ბოლოს, სადავო ტერიტორიების თაობაზე, საბჭოეთს თავისი პრეტენზიები წაუყენა.

რუკების მიხედვით, ამ ორ ქვეყანას შორის არსებული სახელმწიფო საზღვრის ერთი ნაწილი გადიოდა მდინარეების — ამურისა და უსურის ფარგლებს შორის. ახლა მდინარეებზე, არამედ მათ ყველაზე ღრმა ადგილებზე. ფარგლების ჩრდილოეთით მდებარე ყველა კუნძული სსრკ-ის ტერიტორიად ითვლებოდა. პეკინმა სწორედ ამ მიწებს დაადაგა თავი და იერიში მიიტანა მდინარე უსურიში არსებულ უდაბურ კუნძულ დამანსკე, რომლის სიგრძეც 1 400, ხოლო სიგანეც 450 მეტრი იყო.

ასე აღწერს იმპერიული მოვლენებს საბჭოთა კავშირის გმირი, გენერალი იური ბაბანსკი, რომელიც 1969 წელს უმცროსი სერჟანტი იყო და მესაზღვრეთა ათეულს მეთაურობდა:

„დამანსკის მახლობლად კონფლიქტის დაწყებამდე რამდენიმე დღით ადრე მოვხვდი, მანამდე საზღვრის სხვა მონაკვეთზე ვმსახურობდი. მასხოვს, ვერტმფრენიდან გადმოვხტი, საგუშაგოზე გამოვცხადდი, მაგრამ იქ მხოლოდ მზარეული დამხვდა. ბიჭები მანაპიროზე ჩინელებს ეჩხუბებოდა, — მეუბნება.“

მაშინვე ავტომატს დავაველე ხელი და მდინარე უსურისკენ გავიქე. ვხედავ, იქ მართლაც დაკადაკაა, სწორედ ისეთი, ბავშვობაში რომ იყო: ეზო — ეზოზე, ან ქუჩა — ქუჩაზე. ოღონდ აქ საბჭოთა კავშირი ჩინეთთან ჩხუბობდა. ჩინელ მესაზღვრეებს გაყინული მდინარე გადმოუღახავთ და სსრკ-ის ტერიტორიაზე შემოჭრილან. ჰოდა, ბიჭებიც იქით გაქცეულან, დაუპატიჟებელი სტუმრები კარგად რომ მიეყუჟათ.

ჩვენები — ძირითადად, რუსები, ყაზახები, უკრაინელები და ქართველები — უფრო მაღლები და ჯანიანები იყვნენ, მაგრამ სხარტ და მოხერხ-

ებულ მონინალმდეგესთან ბრძოლა მაინც გაჭირდა. მათ გაღებვასა და გაქცევას თითქმის საათ-ნახევარი დასჭირდა. იარაღი არც ერთს არ გამოგვიყენებია, მხოლოდ მუშტებით, ნისლებითა და კონდახებით ვიბრძოდით. ამის შემდეგ ჩვენი ერთი ათეული იქვე გამაგრდა, დანარჩენები კი ყაზარმაში დაებრუნდით. გავიფიქრე კიდევ, ეს რა მხიარულ საგუშაგოზე მოვხვდი-მეთქი.

კუნძული დამანსკი საგუშაგოდან ორიოდ კილომეტრში იყო. კუნძულს ვაშობ, თორემ სინამდვილეში, ქვების გროვისა და ეკლიანი ბუჩქების მეტი არაფერი იყო. გაზაფხულზე ესეც არ ჩანდა — ყოველივეს წყალი ფარავდა. მსგავსი ადგილები უსურიზე უამრავია. ჩვენი ნაპირიდან დამანსკიმდე ასე, საბაში მტერი იქნებოდა, ჩინელებისგან — დასალოებით ორმოცდაათი. გუშაგები იქ ყოველდღე იგზავნებოდნენ, რათა ჩინელები-სთვის დაგვემტკიცებინა, რომ ეს ჩვენი მიწა იყო.

იმხანად სამხრეთული მეზობლები სულ გადაგვირინენ. მათზე, ალბათ, გაზაფხულის მოახლოებამ იმოქმედა. თავიანთ ნაპირთან ყოველდღე მიჰქონდათ ხმის გამაძლიერებელი აპარატურა და ჭკუას გვარიგებდნენ: „სახელოვანო მესაზღვრეებო, ბრეჟნევი და კოსიგინი გატყუებენ! დაამხეთ რეჟიმი! იკითხეთ დიდი მათს ნაშრომები!“

ჩვენები უკანასკნელ ამოსუნთქვამდე იბრძოდნენ, მაგრამ ჩინელები, სულ მცირე, ათჯერ მეტი მაინც იყვნენ (ამას თოვლზე დატოვებული ნაკვალევი მოწმობდა), საბჭოთა მესაზღვრეებს ტყვიების ნიაღვარი დაატესეს, რამდენიმე წუთში ყველა მოგვიკლეს და თავიანთ ტერიტორიაზე დაბრუნდნენ.

თავზარდაცემულსა და ცრემლორულ ჯარისკაცებს პოზიციები დაკავება ვუბრძანე, რადგან ჩინელები, შესაძლოა, კვლავ გამოჩინილიყვნენ. ასეც მოხდა. ის იყო ბუჩქებში ჩასაფრდითი, რომ მათი ხმაც შემოგვესმა. გაყინულ მდინარეზე მოაბიჯებდნენ. ორას კაცამდე იქნებოდა. ახლოს მოვუშვით და ცეცხლი მოულოდნელად გავესხენით. მალე მიხვდი, რომ ასეთი სროლის შემთხვევაში ორიოდ წუთის შემდეგ ტყვია-წამლის გარეშე დავრჩებოდით და ბიჭებს დაუყვირე, ვაზნები გამოიზოგეთ-მეთქი.

ჩვენმა გამოჩენამ მონინალმდეგე თავიდან დააბნია, მაგრამ შემდეგ შეატყვეს, რომ ცოტანი ვიყავით და ალყის შემორტყმას შეუდგნენ. კიდევ რამდენიმე წუთი გავიდა. თორმეტი მეზობლიდან ხუთილა დავრჩით ცოცხალი... ჯერ კიდევ შეგველო უკან დახევა და მამულის მოსვლამდე საგუშაგოზე გამაგრება, მაგრამ საოცრად გამ-

ჩვენ, რა თქმა უნდა, ვაპასუხოვდით. მიუხედავად იმისა, რომ ხმის ჩახლქამდე ვყვიროდით, კაცმა არ იცის, ეს მოდათ თუ არა ჩვენი გინება — მანძილი იყო დიდი.

1-ელ მარტს, ღამით, ჩემს ათეულთან ერთად, დამანსკე ვიმყოფებოდი. სიმშვიდე იყო. უცხო არავინ შეგვიმჩნევია. დილის 7 საათზე საგუშაგოზე დაებრუნდით, ვისაუბრეთ და დასაძინებლად დავექვით, მაგრამ 9-ზე განგაშმა გაგვავლია. მორიგე მითხრა, დამანსკიდან სროლის ხმა ისმისო. თორმეტი მეომარი სატვირთო ავტომანქანაში ჩავხტით და კუნძულს მივაშურეთ.

საუცხოო დილა იყო, მზე ანათებდა, თოვლს ბრჭყვიალი გაუღიოდა, დამანსკე კი ჩამიჩუმიც არ ისმოდა, რადგან სანამ მივუახლოვდებოდი, სროლაც შეწყვიტათ. ზუსტად არავინ იცის, რა მოხდა მაშინ იქ, მაგრამ კუნძულზე ფეხი რომ შევდგით, საზარელი სურათი ვიხილეთ. მთელი რაზმი — ოცდაოთხი მესაზღვრე, რომელთაც საგუშაგოს მეთაური, სტრელნიკოვი ედავა სათავეში — ვერაგულად გუნადგურებინათ. როგორც ჩანს, ჩემი ათეულის შემცვლელმა ჯგუფმა დამანსკისკენ მომავალ ჩინელებს მოჰკრა თვალი და დახმარებისთვის სტრელნიკოვს მიმართა. მეთაურიც, ბიჭებთან ერთად, უნებლად მივიდა, რათა კიდევ ერთხელ გაეყარა „სტუმრები“, მაგრამ თავდასხმეულებმა მათ ავჯერად ცეცხლი გაუხსნეს.

მაგებულნი ვიყავით და მისლა ვფიქრობდით, რაც შეიძლება მეტი ჩინელი მოგვეკლა... ჩვენი ბიჭების გამო... იმ სერიოი და გამოუხადეგარი, თუმცა მაინც ჩვენი მიწის გამო...

ვაზნები უკვე გვითავებოდა და სწორედ ამ დროს ხმაალალი დედის გინება და ჩვენებური „ვაშა“ მოგვესმა. ჩვენს დასახმარებლად მოიჩქაროდნენ მეზობელი საგუშაგოს მეზობლები, რომლებსაც მეთაურობდა ლეიტენანტი ვიტალი ბუბენინი (შემდგომში საბჭოთა კავშირის გმირი, გენერალი და სახელმწიფო ინტიტორისტული რაზმის „ალფას“ პირველი ხელმძღვანელი. — მ.ჩ.). თავიანთი დაჭრილები ჩინელებმა იქვე მიატოვეს და მოჰკურცხლეს. კიდევ დიხანას არ მჯერებდა, რომ სიკვდილმა გვერდით დაიხანა.

მავე დღეს, 2 მარტს, მდინარე უსურიზე ჩინეთის პროვოკაციული ქმედებათა გამო, საბჭო-

თა კავშირის საგარეო საქმეთა სამინისტრომ პროტესტი გამოთქვა. პარალელურად, კრემლმა გასცა ბრძანება — შორეულ აღმოსავლეთში დისლოცირებული ერთ-ერთი დივიზია დაბან-სკისკენ გადასროლიყო, თუმცა მეომრებს კატეგორიულად აკრძალათ მოსკოვის ნებართვის გარეშე კონფლიქტში ჩაბმა.

3 მარტს დამანსკის მახლობლად უამრავმა საბჭოთა მეომარმა მოიყარა თავი. იქვე განლაგეს ტენიკაც: ტანკები, ჯავშანმანქანები და რეაქტიული სისტემა — „გრადები“. ჩინეთმა პროვოკაციები შეწყვიტა, თუმცა საბჭოთა მხვერავები ირწმუნებოდნენ, რომ მონინალმდეგე, რომელმაც საზღვართან 12 ათას მეომარს მოუყარა თავი, სერიოზული ნაბიჯისთვის ემზადებოდა.

14 მარტს დამანსკს თავს დაატყდა „ზვაგი“ — კბილებად შეიარაღებული ორი ათასამდე ჩინელი ჯარისკაცი ველური ყიყინით შეიჭრა კუნძულზე. ამ დროს იქ სულ ოცდახუთი საბჭოთა მესაზღვრე-მხვერავი იმყოფებოდა.

სანამ მოსკოვი ფიქრობდნენ, ღირდა თუ არა საარტილერიო ცეცხლის გახსნა, მხვერავთა მცირერიცხოვანი ჯგუფი ბრძოლაში ჩაება. ცოტა ხანში მათ 70 მესაზღვრე შეუერთდა და ერთი საათის მანძილზე ასამდე მამაცი მეზობელი ურიცხვი მტრის გააფთხებულ შეტევას იგერიებდა. ბოლოს, როცა ტყვია-წამალი გამოელიათ, დამანსკი მიატოვეს და ნაპირზე გადმონაცვლეს. სწორედ მაშინ ამუშავდა 36 საბჭოთა „გრადი“.

რეაქტიულმა სისტემებმა გადატოვეს არა მხოლოდ დამანსკი, არამედ ჩინეთის ტერიტორიაც — მდინარე უსურიდან 20 კილომეტრის მანძილზე. ოპერაციამ მონანილე სამხედროთა გადმოცემით, ეს იყო ნამდვილი ჯოჯოხეთი. თოვლი სისხლით მოირწყა. თერმული ჭურვები მდინარეზე გადაკრულ სქელ ყინულს ამსხვავებდა და შიშისგან შეშლილი ჩინელები ჯგუფებად ეკიდნენ გაყინულ წყალში. როდესაც კანონადა შეწყდა და საბჭოთა მეზობლები დამანსკე გადავიდნენ, იქ უამრავი დაფლეთილი და დამწვარი ჩინელი იხილეს. მოგვიანებით, იაპონიის მთავრობა, თავისი დაზვერვის მონაცემებზე დაყრდნობით, იუწყებოდა, რომ 1969 წლის 15 მარტს სსრკ-ჩინეთის საზღვარზე დაახლოებით 5 ათასი ჩინელი ჯარისკაცი დაიღუპა. ამის შემდეგ ჩინელები დამანსკის სიახლოვეს კარგა ხანს აღარ გამოჩნდნენ.

სისხლისმღვლომ ბრძოლა დასრულდა, საბჭოთა კავშირის ხელმძღვანელობა კი მთელი ორი კვირა დუმდა და ოფიციალური განცხადება მხოლოდ 1-ელ აპრილს გააკეთა: „... ვწუხვართ, რომ კონფლიქტმა ადამიანთა სიცოცხლე შეინარა... ჩინეთის ხელმძღვანელთა პროვოკაციული ქმედებანი იმპერიალიზმთან ბრძოლის საერთო ფრონტს უდიდეს ზიანს აყენებს...“

ორი წლის შემდეგ ჩინელებმა სადავო ტერიტორიების თაობაზე კვლავ დაიწყეს საუბარი. მოლაპარაკება მრავალი წლის მანძილზე მიმდინარეობდა და ერთხელაც მხარეები შეთანხმდნენ, რომ სახელმწიფო საზღვარი უკვე არა ფარვატერზე, არამედ შუა მდინარეზე უნდა გაეყვია.

ყოველი წლის 2 მარტს იმ ცნობილ საგუშაგოსთან ათობით ვეტერანი სამხედრო იკრებოდა. საბჭოთა კავშირის ყოფილი რესპუბლიკები იქ ჩასული უკვე ასაკოვანი მამაკაცები დაღუპულ მეგობრებს იხსენებენ და თუ ნისლიანი ამინდი არ არის, გახედავენ უკუნულ დამანსკსაც, საიდანაც, ადვილი შესაძლებელი იყო, მესამე მსოფლიო ომი დაწყებულიყო. კუნძულს ამჟამად ჩვენბოდაო ჰქვია.

ოპერაცია „მიველი“

ძმები ბენიამინ (მასსურში) და იონათან ნეთანიაშვილები. 1976 წელი.

სუიკის ცნობილი ქვედანაყოფის, „ალფას“ გახმაურებულ ანტიტერორისტულ ღონისძიებებს თუ არ ჩავთვით (რომლის თაობაზეც რუბრიკა „ვერსია“ გასულ წელს მოგიხსნობდა), ისრაელის სპეცსამსახურის მიერ 24 წლის წინ განხორციელებული ოპერაცია ტერორიზმთან ბრძოლის ისტორიაში უდავოდ ყველაზე გასაოცრად და ნარმატიულად შეიძლება მივიჩნიოთ.

1976 წლის 27 ივნისს საფრანგეთის ავიაკომპანია „ჰაერ ფრანსის“ თვითმფრინავი, რომელიც თელ-ავივიდან პარიზში მიფრინავდა, ხელში ჩაიგდეს არაბმა ტერორისტებმა და ლაინერი უგანდის ქალაქ ენტებეში დასვეს. ორიოდ საათის შემდეგ ისრაელის მთავრობამ ულტიმატუმი მიიღო: „ისრაელის, შვეიცარიის, კენიისა და გერმანიის ცხიხებიდან ერთი კვირის ვადაში

გათავისუფლეთ ორმოცდათორმეტი ჩვენი მოხრე. წინააღმდეგ შემთხვევაში, ასზე მეტი მძევალს დახვრეტთ!“ მაშინ, როცა ულტიმატუმის ვადის ამოწურვამდე სულ სამი საათი რჩებოდა, ენტებეს აეროპორტში დაეშვა თვითმფრინავი, რომელმაც ისრაელის არმიის განსაკუთრებული ნაწილის ორმოცამდე მეზობელი ჩამოიყვანა. მოიერიშეებს ხელმძღვანელობდა იონათან ნეთანიაშვილი, ისრაელის ყოფილი პრემიერ-მინისტრის, ბენიამინ ნეთანიაშის ალალი ძმა.

ანტიტერორისტული ღონისძიების ერთ-ერთი მონაწილის მოგონებებიდან: „ძელი ნარმოსადგენია, მაგრამ ის უნიკალური ოპერაციაა, შეიძლება ითქვას, ყოველგვარი მომზადების გარეშე ჩავატარეთ. იმდენად მცირე დრო გვეკონდა, რომ სულ ერთი ვარჯიშის ჩატარება მოვახერხეთ: სასწავლო თვითმფრინავიდან გადმოვხტივით ასფალტზე, რომელიც სრულიად არ ჰგავდა ასფერენი ზოლის ბეტონის საფარს, გავირბინეთ დაახლოებით 200 მეტრი და პაერში რამდენჯერმე გავისროლეთ. ეს იყო და ეს, არადა, მალე უაღრესად საშიშ, შეიარაღებულ ფანატოკებს უნდა შეერკინებოდით და ჩვენი თანამემამულენი გადაგვერჩინა.“

ოპერაციის განსახორციელებლად გვეჭირებოდა შავი „მერსედესი“, სწორედ ისეთი, როგორიც უგანდის დიქტატორ იდი ამინს ჰყავდა. დარწმუნებული ვიყავით, რომ აეროპორტში მყოფ ტერორისტებს არ გაუკვირდებოდათ, თუ დაინახავდნენ ექსცენტრიკულ დიქტატორს, რომელიც იქ თვითმფრინავით ჩაბრძანდებოდა და შემდეგ ლაინერის ლუკიდან გარეთ მანქანით გამობრძანდებოდა. ძირითადი აქცენტრი სწორედ ამ გარემოებაზე გვაკეთებდა. უნდა დაგვედასვენა, თითქმის იდი ამინი ტერორისტებთან სატყუარად მიდიოდა, მაგრამ აქ მოულოდნელ წინააღმდეგობას წაგვანდით — მსგავსი „მერსედესი“ თელ-ავივი ვერ ვიპოვეთ... ბოლოს, ასეთი მანქანა სხვა ქალაქიდან ჩამოგვიყვანეს, მაგრამ აღმოჩნდა, რომ ის რუსი ფერის იყო და თან ძრავი და კიდევ

რამდენიმე ნაწილი დაზიანებული ჰქონდა. ავტომექანიკოსებმა მთელი ღამე იმუშავეს და დილისთვის შავად გადაღებულ და შეტანაკლებად გამართული „მერსედესი“ თვითმფრინავში ავიყვანეთ. მაგრამ სად გაგონილა, პრეზიდენტის მანქანა თავად პრეზიდენტის გარეშე აქაც პრობლემა შეგვექმნა — არც ერთ ჩვენგანს არ უნდოდა ტერორისტების მფარველ ამინად ყოფნა... ბოლოს, ნეთანიაშუმ ეს როლი თავის ერთ-ერთ მოადგილეს დააკისრა.

ოპერაციის დეტალების დამუშავებისას გადაწყვიტეთ, რომ ფსევდონიმისა და მძლოლის გარდა „მერსედესი“ კიდევ ექვსი მოიერიშე უნდა ყოფილიყო, რომლებიც ავტომობილის სალონი იქნებოდნენ ჩამალულელები და შემდეგ პირველები შეიჭრებოდნენ შერთაში. აქ კვლავ განდგა წინააღმდეგობა — იმ ექვსეულში მოხვედრა რაზმის ყველა წევრს სურდა და ისევე იონათანმა გადაწყვიტა, ვინ იქნებოდა რჩეულთა შორის. ულტიმატუმის ვადის ამოწურვამდე დაახლოებით ათი საათი რჩებოდა, როცა, ბოლოს და ბოლოს, ავფრინდით და გეზი უგანდისკენ ავიღეთ.

თავიდან ყველაფერი გეგმავთიერად მიდიოდა. ენტებეს აეროპორტში „სამგზავრო“ თვითმფრინავისა და შავი „მერსედესის“ გამოჩენა ტერორისტებს არ გაჰკვირვებიათ. მანქანა შენობას მიუახლოვდა და იქიდან უგანდის არმიის გენერლის ფორმაში გამოწყობილი, შავად შეღებილი ჩვენი ოფიცერი გადმოვიდა. ღამის სინებულში მან მოსალოდნელი ექვეტი მოახდინა — რამდენიმე ბოროტ მოქმედი ღმილით შეეგება „დიქტატორს“. ყველაზე ძვირფასი ნაშები მოგებული გვეკონდა და ბიჭები იერიშზე გადავიდნენ. რაზმის დანარჩენი წევრებიც წამოვყვნიეთ და ყველანი ერთად შენობაში შევიჭრით.

ოთახების განლაგების თაობაზე არაფერი ვიცოდით, ამიტომ, ფაქტობრივად, ბრმად ვმოქმედებდით. მასხოს, რაღაც ჩანებულეულ დერეფანში შევვარდი და სანამ წინ გავიწვდი, როგორც წესი და რიგი იყო, ჯერ ავტომატიდან რამდენჯერმე გავისროლე. შუა დერეფანს რომ მივადიე, წინ იარაღმწმარული ტერორისტი ამეტუბა. შევჭრდი. მსგავს სიტუ-

აციამ უნინ, მეცადინეობებისას, არაერთხელ ვყოფილვარ, მაგრამ მაინც საშიხლად დავიბენი. როგორც ჩანს, ბანდიტსაც იგივე დაემართა. იდგა და თვალებში შემომყურებდა. გონს პირველად მე მოვგვე და ტერორისტს ცეცხლზე გაუხსენი. ხელები აღმართა და ჩაიკეცა. ამასობაში უკნიდან რომელიღაც ჩვენმა მეზობელმა მიბიძგა და ორივე ერთად მძევლებით საესე დარბაზში აღმოვჩნდით.

ტყვევს უნდა გავგოთ, რომ მათ დასახსნელად ვიყავით მისული, ამიტომ ივრითვე ხმაალდა დავიყვირე, არ განიძრეთ, დაწითეთ-მეთქი და პაერში გავისროლე. ავტომატების კავანი დაახლოებით ერთ წუთში შეწყდა. ყველა ტერორისტი მოკლული იყო, მაგრამ ოპერაციის დასრულებამდე ჯერ კიდევ არაერთი პრობლემის გადაჭრა მოგვიხდა. ვერც კი ნარმოვიდგენდით, რომ მძევლებთან ურთიერთობა ასე გაგვიჭირდებოდა. რომ დარწმუნდნენ, თავისუფლები ვართო, თავ-თავიანთი ჩემოდნების ძებნას შეუდგნენ... ამაოდ ვარწმუნებდით, რომ ამის დრო არ იყო — წუთი-წუთზე უგანდის რეგულარული არმიის ქვედანაყოფების გამოჩენას ველოდით.

ინსტრუქციის თანახმად, ბოროტმოქმედთა განადგურების შემდეგ თვითმფრინავში 7-10 წუთში უნდა ავსულიყავით, მაგრამ ჩვენი თანამემამულეების გამო, ეს დრო თითქმის ნახევარი საათამდე გაიწვია. როგორც იქნა, განვთავსდით სალონიში. თვითმფრინავმა ძრავები ჩარართ, დაიძრა და სწორედ ამ დროს შევინშეთ აეროპორტისკენ მომავალი ჯავშანმანქანების გრძელი კოლონა. კიდევ რამდენიმე წუთი რომ დაგვეკარგა, უთუოდ, ყველას დაგვხოცავდნენ...“

ანტიტერორისტული ღონისძიება წარმატებით დასრულდა, თუმცა ამას ოთხი ადამიანის, სამი მძველისა და მოიერიშე რაზმის მეთაურის, იონათან ნეთანიაშუს სიცოცხლე შეუტირა.

1976 წლის 4 ივლისს განხორციელებული უანალოგო ოპერაციის ყველაზე მასალები მსოფლიოს თითქმის ყველა სპეცსამსახურის სახელმძღვანელოშია შეტანილი.

გვერდი მოამზადა მიხეილ ჩერქეზიამ

ცხოვრებისეული კურიოზები

კატა თქვენთან არის?

შაბათ-კვირას სოფელ ლამისყანაში (კასპის რაიონი) ვიყავით ბებია-სთან. დილით მეზობელმა შალვა (შალო) ლვინაშვილმა, რომელიც დიდი იუმორის გრძობით გამოირჩევა, დაუძახა ბებია:

— ნუნუ, ჩვენი კატა თქვენთან არის?
— არა, შალო, რა იყო, რად ეძებ?
— ჰკითხა ბებია.
— აი, თავი დავიჭირე და უნდა ვაჭაპო, აბა, მამ რა ვქნა, მე ხომ არ შევქამ?

იმერლი შვილი, ხეთის თბილისი

ნაღირობა ბაიუნ ტახა

მეგობრები ვეფხობდით შუა ქუჩაში ვართ და მითხრეს, ხვალ დილით სანადიროდ წასვლას ვაპირებთ და წამოდით. მე შეზარბოშებული ვიყავი და დავთანხმდი. სახლში გვიან დაბრუნდი და ცოლი გაგაფრთხილე, — ხვალისათვის საგზალი გამიზადე-მეთქი და დავნეტე.

მეორე დილით „კოლხორზნიკის“ დაუინებულმა სიგნალმა გამაღვიძა. „პახმელიაზე“ ვარ, თავი მისკდება, ერთი კი ვიფიქრე რა მინდა სანადიროდ-მეთქი, მაგრამ მაინც გავეცი.

როგორც კი ტყეში შევედი, დამაყენეს ერთ ადგილას და მითხრეს, — შენ აქ დარჩი, ჩვენი სხვადასხვა მხარეს წავალთ, ტახს ჩაუსაფრდი, აქეთ რომ გამოვა, თოფი ესროლო. წავიდნენ. ვიფიქრე, ტახს როგორ ვესწო, ეშვი არ გამკრას ან რა დროს ღორია-მეთქი, ამოვიღე ცოლის მიერ ჩალაგებული საჭმელი და კარგი სუფრა გავგზავლე.

უცებ მესმის ღორის ღრუტუნის შემინებული მაშინვე ტყეცხლავთ ავვარდი ხეზე. თოფის ატანაც კი დამავიწყდა. ამასობაში ღორიც გამოჩნდა, დანახა მზამზარეული სუფრა, კარგად მოუღონა, თოფიც დასუნა, ალბათ არ მოეწონა, ამოჰკრა დინგი და ცეცხლზე შეაგდო: ვუყურებ თოფს და ვხვდები, პირდაპირ რბილ ადგილას მაქვს დამიზნებული. როდის გავჩნდი ხს კენწეროზე, არ მიგრძენია, მაგრამ როგორ გავარდა თოფი, ის კი გავიგე. მის ხმაზე დამფრთხალი ღორი ღრუტუნით გავარდა. მეგონა, ყველაფერი დამთავრდამეთქი და ხიდან ჩამოვედი. უცებ მოვარდა ჯობილოვებული კაცი და ლანძღვა დამიწყა: „შენ ეს როგორე კოლტის ღორს, ხომ? შენი დედა!“ ვუმტკიცებ, — არა, პირიქით, თვითონ მესროლა-მეთქი. „დამტკიცე? შენი დედა...“ — გადმოიღო ჯოხი და იმდენი მირტყა, რომ სუთი დღე ფეხზე ვეღარ ვდგებოდი.

ამის შემდეგ სანადიროდ აღარ წავსულვარ.

გიორგი შაშიაშვილი

— ეს რა არის, მამამისი რატა იქნება?

გურის ერთერთ სოფელში ცხოვრობდა და ახლაც ცხოვრობს უაღრესად ენაკვიმატი და ენამოსწრებული კაცი, სახელად საშურია (გვარი არ მახსოვს). იმ სოფელში მის გარეშე არც ერთი ქორნილი და ქეიფი არ ჩატარებულა და, რა თქმა უნდა, მისნაირი მოქეიფე, თანასოფლელებს არავინ ეგონათ.

ერთხელ, საშურიამ ყური მოკრა, რომ მეზობელ სოფელში ცხოვრობდა მასავით სიტყვანული ბორო. ძალიან გაუკვირდა საშურიას, რატომ აქამდე არაფერი მსმენია მასზეო და გადანყვიცა, მოექებნა ბორო და შეეფხობებოდა.

რამდენიმე დღის მერე საშურიამ ბოროს კარზე დააკუნა კარი ბოროსა 6 წლის ბიჭმა გაუღო. საშურიამ გაიგო, რომ

ბორო არ იყო სახლში და მის ბიჭს დაუბარა:

— მამაშენი რომ მოვა, ჩემგან, საშურიასგან, ასე გადაეცი, — საშურის იქით გორია, შენ დაგაფსი, ბორო!

— გადასცემ? — ჰკითხა საშურიამ ბავშვს.

— გადავცემ — დაპირდა ბიჭუნა.

— აბა, გაიმეორე, არ დაგავინყდეს, — უთხრა საშურიამ და ბავშვმაც „გაიმეორა“.

— გორის იქით საშური, შენ დაგაფსი საშურია.

გაკვირვებულმა საშურიამ თურმე თავისთვის ჩაილაპარაკა: „შენ რა ხარ, მამაშენი რატა იქნება?“ და წამოვიდა იქდან.

ვანო სხირტლაძე

Тритиштридцат

ზუგდიდის რაიონის სოფ. ინგირის მცხოვრები ზოზო ჭაჭია ჯარში გაინციეს, ომსკში.

როგორც თვითონ ამბობს, დგანს თურმე „მალადოები“ აღწერაზე. ოფიცერი იძახის:

- Асакбаев Мурат!
- Иест!
- Мамиконян Ваган!
- Иест!

— Тритиштридцать!

ლუმლი

— Тритиштридцать!

ისევ ლუმლი

— Последний раз

Тритиштридцать!

ზოზო მიმხვდარა, რა-

შიც იყო საქმე და უთქვამს:

— Это не Тритиштридцать, это 3030.

გოგა ქარჩავა,

ზუგდიდი

— ამის ძვლები დამეხრასო!..

სურამელმა კოლორეტმა ჰეიდარამ თავის მეზობელს გოჭი მოჰპარა. გაბოროტებული მეზობელი

მილიციაში გაიქცა და ჰეიდარა დაასმინა. მილიციელები ჰეიდარას შინ მიადგნენ და გოჭი მოსთხოვეს. ჰეიდარამ მიიყვანა ისინი ოთახის კუთხეში მდგარ აკვანთან და დაიფიცა:

— ამის ძვლები დამეხრას და დამეკვიტოს, თუ ის გოჭი ჩემი მოპარული იყოს.

მილიციელებმა უსიტყვოდ მიატოვა იქაურობა...

...აკვანში ჰეიდარას არყით გამობრუებული გოჭი ჩაეკრა არტახებით.

დათო სურამელი

მკითხველის საყვარელი ანექდოტი

გურულს, იმერულს და სვანს მიუსჯიან სიკვდილით დასჯას. პირველად გურულს გაიყვანენ და ჰკითხავენ:

— უკანასკნელად რას ისურვებ?

— დენით მომკალით! — პასუხობს გურული.

ნახავენ, რომ არ არის დენი და გაუშვებენ, — ილბალი გქონიაო.

შემდეგ იმერულს გაიყვანენ. იმერულიც დენით სიკვდილს აირჩევს და იმასაც გაუშვებენ. ბოლოს გაიყვანენ სვანს. სვანი იტყვის:

— დენი არ ყოფილა, თოფი იყოს! **ჯანსუღი**

კახელს სახელი ჰკითხეს:

— სოფელში ჯოს მეძახიან, ქალაქში კიდეც ტოს, ალბათ ჯოტო მქვია.

გივი ლომიძე, საშური

ჭიჭიკია საყვარელთანა. შინ 10-12 წლის ბიჭი თამაშობს:

— დედიკო, გადადი უფუჟნა ნათლისთან და ნახევარ საათში მოდი ისევ.

— უთხრა დედამ შვილს.

— მერე ნახევარი საათი გეყოფათ, ტო? — იკითხა ბიჭმა.

ვანო ონანი, ქუთაისი

მატარებელში დედა ტუტუს ანოვებს ბავშვს:

— ჰე ჭამე, შვილო, თორე ვაჭმევ ახლა ამ ბიძიას ტუტუს!

ერთი საათის შემდეგ:

— ჰა, ჭამე, თორე ვაჭმევ ბიძიას ტუტუს! კიდეც ერთი საათის შემდეგ:

— ჭამე, შვილო, ტუტუ თორემ... — ქალო, თუ ვაჭმევ მაგ ტუტუს, მაჭამე, თვარა ქუთაისში ჩასასვლელი, ლამის ბათუმში ჩავიდე!..

ზაზა მოისწრაფიშვილი

მიხოს ძმაცაი ეტრაბახება:

— ისეთი ქალი მომყავს ცოლად, შევლივითაა!

— ჩემი ცოლიც რომელიდაც ცხოველს მაგონებს, მაგრამ ჯერ ვერ გავარკვიე, რომელს... **ია ჭიჭიკოშვილი**

პანია ოქტომბრულმა ჰკითხა ოსებ სტალინს:

— რეიზა დამიხვრიტე მამა?

ბელადმა თვალის დაუხამხამებლად უპასუხა:

— განა მე არ ვარ მამაშენი? ხოა გენის საკადროსი პასუხი? **მატარებელში მოსმენილი**

ქორნილში მიმავალი მიხო ცოლმა საგანგებოდ გამოპრანჭა:

— მიხო, ცხვირსასოცი გრჩება, — დაუძახა კარში გასულს.

— რად მინდა, ქალო, მა ე ამხელა „გაღლსტუკი“ ტყულა ჩამამკიდე?

გიორგი თხელიძე, გორი

ბატონო მკითხველო, რედაქცია კვლავ ელის თქვენგან კურიოზებსა და ანექდოტებს. გამოგვიგზავნეთ „ქვირის პალიტრის“ საფოსტო ყუთების საშუალებით. ყუთების მისამართი იხილეთ ბოლო გვერდზე.

„საქართველოს ჩსთთან იდეალური ურთიერთობა უნდა ქონდეს და ეს შესაძლებელია“, — ელჩად შეაჩვენა

დსთ-ის ქვეყნებს შორის რუსეთთან არც ერთ ქვეყანას არ აქვს ისეთი დიპლომატიური ურთიერთობა, როგორც საქართველოს. რატომ ხდება ეს? ამ საკითხით დაინტერესებული იყვნენ **შეგარდნა-ქსთან**.

— როდესაც ორ ასეთ ერს შორის პრობლემა იქმნება, მაშინ დამანაშავე ორივე მხარე 1994 წელს, თბილისში ვიზიტის დროს, ელცინმა თქვა, რომ რუსეთი არ იხსნის პასუხისმგებლობას აფხაზეთის მოვლენებზე. აფხაზეთს სპარტაკის ტიპის რუსეთის გარკვეული ძალების მხარდაჭერით საუკუნის დანაშაული ჩაიდინეს — მშვიდობიანი მოსახლეობის ეთნიკური წმენდა. აღმოვაჩინეთ ინვესტის გარემოება, რომ ის ძალები, რომლებიც საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობის დაცვის უფლებას არ აძლევდნენ, ამჟამად, ჩქინეთის მოვლენებთან დაკავშირებით, რუსეთის ერთიანობის დაცვის შესახებ ლაპარაკობენ. ქართველებმა და რუსებმა უნდა ააღიარონ ყველაფერი ის საუკუნე-სო, რაც მათ შორის იყო. მაგრამ პრობლემათა გასაღები აფხაზეთშია.

— **რას წარმოადგენს თქვენთვის რუსეთი — იმპერიის ცენტრი, რომელიც ცდილობს, შეინარჩუნოს ადრინდელი გაფლანკებული ქვეყნები თუ თანასწორუფლებიან პარტნიორსა და მეზობელს, რომელთანაც ურთიერთობა შესაძლებელია და საჭირო?**

— რუსეთის სახით ჩვენ გვსურს გვყავდეს თანასწორუფლებიანი პარტნიორი — დიდი დემოკრატიული სახელმწიფო. რაც შეეხება „გაფლანკებას“, ჩვენ წინააღმდეგ ვართ ასეთი პოლიტიკის. „გაფლანკება“ არის წარსულს ჩაბარება. დღეს უნდა გილაპარაკოთ „ინტერესთა სფეროების“ შესახებ. რასაკვირველია, რუსეთს გააჩნია კანონიერი ინტერესი კავკასიაზე და ჩვენ ვიმედოვნებთ, რომ იგი კავკასიის ქვეყნების ინტერესთა გათვალისწინებით განხორციელდება. საბედნიეროდ, საბრტყევი და საკითხ-ში ეს ინტერესები ერთმანეთს ეხმარება.

— **საქართველოდან ყოველდღიურად 200-ზე მეტი ადამიანი მიდის სულ, 90-იანი წლებიდან, მილიონმა ადამიანმა დატოვა სამშობლო როგორ უფრო მეტი ქვეყნიდან ასეთ მასობრივ მიგრაციას?**

— საქართველო გამოწვევის არ არის. მსგავსი პროცესები ყველა ყოფილ საბჭოთა რესპუბლიკაში მიმდინარეობს. თვით რუსეთიდან მილიონი ადამიანი წავიდა. რასაკვირველია, ეს არასასურველი ტენდენციაა, მაგრამ თავისუფალი გადაადგილების პირობებში ხალხი ირჩევს თავისთვის ხელსაყრელ ადგილს.

— **რაში სჭირდება საქართველოს ნატოში შესვლა? ეს რუსეთზე ზენოლის ფორმა თუ ეროვნული**

ლი სტრატეგია?
— კითხვაზე კითხვითვე გიპასუხებთ: რაში სჭირდება რუსეთს განსაკუთრებული ხელშეწყობის დადება ნატოსთან თანამშრომლობის შესახებ? საქართველომ ხომ ბლოკთან ჩვეულებრივ ხელშეწყობას მოანერგა ხელი, როგორც სსრკ-ის სხვა ყოფილი რესპუბლიკებმა. საქართველოს უფლება აქვს, პარტნიორად აირჩიოს ის სახელმწიფოები, რომლებიც სიტყვით კი არა, საქმით სცემენ პატივს მის სუვერენიტეტსა და მთლიანობას.

— **თბილისი ყოველთვის იყო ინტერნაციონალური ქალაქი. იგი წარმოადგენდა ქართული, რუსული და სომხური კულტურების თავშეყრის ადგილს. რუსული ენა ყოველ ნაბიჯზე ისმობდა, მაგრამ ამჟამად რუსულ ენაზე თითქოს სამუდამოდ დატოვა თბილისი. ქველი თბილისელების აზრით, ქალაქი კარგადეს თავის განუყოფლობას, კოლორებს...**

— მხოლოდ მალაზიებისა და კუბინოების აზრების მიხედვით არ უნდა იმსჯელოთ. უნდა გაითვალისწინოთ, რომ საქართველოში ამ წლებში არც ერთი რუსული სკოლა არ დახურულა, ხელისუფლება აფინანსებს ტელეპროგრამებს რუსულ ენაზე, უნივერსიტეტებში რუსულენოვანი ფაკულტეტებიცაა, კიოსკებში იყიდება ყველა რუსული ჟურნალი-გაზეთი, ვერც იმაში დაგეთანხმებით, რომ თბილისი თავის იერსახეს კარგავს.

— **ბაქო-ჯეიჰანის ნავთობსადენი, რომელიც საქართველოს ტერიტორიაზე გაივლის, არარენტაბელურ პროექტად მიიჩნიათ. ამბობენ, რომ იგი გეოპოლიტიკური დივიდენდებისთვის იქმნება, ნათობი ხომ რუსეთის გვერდის ავლით გაივლის.**

— თუ ბაქო-თბილისი-ჯეიჰანის ნავთობსადენი რუსეთის გვერდის ავლით გადის, თენგიზ-ნოვოროსისიკისა საქართველოს გვერდის ავლით მიდის. დამიჯერეთ, ვერაირი აქსულებს ნავთობის კომპანიებს პროექტი მონაწილეობას, თუ მას პერსპექტიულად არ მიიჩნევენ.

— **ჩეჩენი ბოვიკები ბოლო დროს ძალიან გაშინაურდნენ საქართველოში. საოცარია, თუ გავითვალისწინებთ, რომ აფხაზეთში შამილ ბასაევი მთავარი ბოროტმოქმედის როლს თამაშობდა...**

— ნამდვილად, აფხაზურ სახალაოზე ჩეჩენები გამოირჩეოდნენ სიასტიკით, მაგრამ ჩვენ ვიკავებთ ემოციებს და არ ვიყენებთ ჩეჩენთის სიტუაციებს ჩვენი მიზნებისთვის. მოსკოვი იმიტომ არის განაწინებული, რომ ჩვენ არ შევუვლით რუსეთის ჯარები საქართველოს ტერიტორიიდან ჩეჩენთში. ჩვენ ჩვენ 15 ათასი ჩეჩენი გვაქვს, კომპლექტურად ცხოვრობენ. ამ ნაბიჯზე რომ წავსულიყავით (ე.ი. რომ შემოგვეშვა), დიდი კავკასიური ომი დაიწყებოდა.

და. შემდეგ კი ჩვენს მომავალ თაობას უნდა ეზღო ყველაფერი — ასეთი

რამ კავკასიაში არ ავიწყდებათ.

— **საქართველოსა და რუსეთის საერთო მტერი შეაჩვენა — ისლამური ფუნდამენტალიზმი. რაში მდგომარეობს მთავარი საშიშროება?**

— პრობლემა ის არის, რომ ცალ-ცალკე ამ მოვლენას ვერაირი მოვლენის ისლამური ფუნდამენტალიზმი ტერორიზმით გვაშინებს, მაგრამ ამით არ შემოიფარგლება ბოროტება. განა კომუნისტური ფუნდამენტალიზმი ნაკლებსაშიშოა? ყველაფერი, რაც ტოტალიტარულ სისტემას უკავშირდება, ფუნდამენტალიზმია.

— **რა აზრის ბრძანებით საქართველოსა და რუსეთის შორის სავიზო რეჟიმის შემოღების შესახებ?**

— ამის შესახებ ორჯერ ვესაუბრე ბ-ნ პუტინს. ასეთი რეჟიმი სრულებით არ პასუხობს ჩვენი ქვეყნის ინტერესებს. რუსეთში ბევრი ნებისმიერაქვე ქართული წარმოშობის და ჩვენთანაც ბევრი რუსი ცხოვრობს. ვთქვათ, დაეთანხმდით სავიზო რეჟიმს, რუსეთის სახმედრო ზაზები ხომ ჯერ კიდევ რჩება ჩვენს ტერიტორიაზე, იქ კი ქალები და ბავშვები არიან. არ ვამბობ, რომ რაღაც საშიშროება მოხდება, მაგრამ ეს ფაქტი ნამდვილად დააჩქარებს საქართველოს რუსეთთან დაშორებას.

— **რას ეტყობთ რუსეთის მოქალაქეებს, რა გააღვიძლებათ?**

— მე იმის მომხრე ვარ, რომ ჩამოყალიბდეს პრინციპულად ახალი ურთიერთობანი საქართველოსა და რუსეთს შორის. ჩვენ ხომ ერთი რწმენა და კულტურა გვაქვს. ვერც ერთი სამხედრო ბაზა ვერ შეცვლის კეთილმეზობლურ ურთიერთობას. „ილ-18“-ის კატასტროფის დროს, რამდენჯერმე დაფურვე ბ-ნ პუტინს. მაღლობა მითხრა იმისთვის, რომ ტრაგედიის ადგილზე ჩავფრინდი. ჩვენ ერთად ვართ სიძნელების დროს და ყოველთვის ის ტრადიცია იმარჯვებს, რომელიც მუდამ

არსებობდა ჩვენსა და რუსეთს შორის.

— **როგორ ურთიერთობა გაქვთ პუტინთან?**

— მე მჯერა ახალი პრეზიდენტის გონიერებისა. ელცინზე არაფრის თქმა არ მსურს, ჩვენ კარგი ურთიერთობა გვექონდა, პატივს ვცემდით ერთმანეთს. ამჟამად კი შედარებით ახალგაზრდა ადამიანი მოვიდა ქვეყნის სათავეში, იგი პრაგმატიკოსია, რეალურად აზროვნებს და სურს, საერთო ენა გამოიხატოს დასავლელ და აღმოსავლელ პარტნიორებთან.

— **გიორგი სტეპანოვი, იბეჭდება მცირე შემოკლებით**

„ქვეყნის ელჩად აბროსის ძე შეგარდნაძე დიდი კავკასიელი პოლიტიკოსია. იგი განსაკუთრებული თვისებით გამოირჩევა, არასასურველ კითხვებს ორჭოფულად არაპირდაპირ უპასუხებს ხოლმე. ამას მხოლოდ პრეზიდენტობა კი არ აიძულებს (თუნდაც პრეზიდენტობის გამო მას უფლებდა არა აქვს, გულახდილად ილაპარაკოს ყველა პრობლემაზე), არამედ თვით კავკასიური პოლიტიკის არსიც, რომელიც თავისი ბუნებით აისბერგს მოგაგაონებს. 80-იანი წლებიდან დიდი კავკასია წინააღმდეგობათა ბაღეში გახვია და ბოლო დროს საქმე კიდევ უფრო არდაბრია ამ რეგიონის მიმართ დიდ ინტერესს იჩენენ მონსტროსაქლამუნოვები, საერთაშორისო ორგანიზაციები და თვით რუსეთიც. ამ უკანასკნელთან საქართველოს ურთიერთობა მაინც პრობლემატული დარჩება. მაგრამ ბევრ საკითხში, ეროვნული ინტერესების შესაბამისად, ერთობ მაკაცრ უპოზიცია იჭერს. ნატოსთან ურთიერთობა და სავიზო რეჟიმის შემოღება საქართველოსთვის ის ლაპუნის ქალაქია, რომელზეც გამოავლინა შეგარდნაძის დიპლომატიური თვისებები. საიდუმლო არ არის ის ფაქტი, რომ საქართველოს ნატოს სტრუქტურებთან უფრო მჭიდრო კავშირი აქვს ვიდრე რუსეთს ნატოსთან ხოლო რაც შეეხება ჩეჩენების აქტივობას საქართველოს ტერიტორიაზე, დიდი ხანა ყველა ზღვარს გასცდა (როგორც სახელმწიფოებრივი, ისე იურიდიული თვალსაზრისით).

რასაკვირველია, ელჩად შეგარდნაძე მთლიანად დიპლომატიურად როდესაც ლაპარაკობს არა იმაზე, თუ რა ურთიერთობაა დღეს რუსეთთან, არამედ იმაზე, რა ურთიერთობაც სურს იქონიოს რუსეთთან.

ვგანვიკრუტკოვი იხვესტია №214

რას გეგმავთ, პაპო?

— **ვიპოვე პატარა სატი, რომლის პატრონიც ვერ დაფადგინებ. შეიძლება თუ არა მის წინაშე ლოცვა?**

— თუ სატი მართლმადიდებლურია, შეიძლება მისი ეკლესიაში კურთხევა; შემდგომ შინ, ხატების კუთხეში მიუჩინეთ ადგილი და ილოცეთ მის წინაშე.

— **ბავშვიებიდან შთამინერგეს, რომ არ შეიძლება ეკლესიაში სხვის მიერ მოცემული სანთლის ანთება. იგი აუცილებლად უნდა ან შენი ოჯახის წევრის ფულით უნდა იყოს ნაფიცი.**

— თქვენს შვიკთხვას უპასუხებს სახარების-სული სამხილი: მაცხოვარი გმობდა მწიგნობრებისა და ფარისევლების თვალთმაქცობას, რომლებიც გარეგნული ქმედებით ამტკიცებდნენ თავიანთ ღვთისმოსაობას. დღესაც ხშირად ხდება ხოლმე, რომ მცორეხარისხოვანს ყურადღებას ანიჭებენ, მაგ. სანთლების რაოდენობას, საკუთარი ფულით მათ შექმნა, ბოლომდე ჩანვას სასანთლემი და მისთ. და ხშირად ავიწყდებათ მთავარი: საკუთარი ცოდვების სინანულით მითხანა ღვთის სამსჯავროზე!

— **მოვიხათლე მაშინ, როდესაც სამღვდელეობა მიმეცემოდა წმინდანონის ნაკვალევს, მდინარე მტკვარზე. ნათლობას არ ესწრებოდა ჩემი ნათლია, მაგრამ მღვდელმა მოიხსენია მისი სახელი. ითვლება თუ არა იგი ნათლიად?**

— სამწუხაროდ, დღესთვის მიმრქმელის (ნათლის) ინსტიტუტმა მიიღო ფორმალური და ზედპირული მნიშვნელობა. ძველად ქრისტიანები უპირატესად ინათლებოდნენ ყრმობის ასაკში და მშობლები ცდილობდნენ, ნათლებად შეერჩიათ ეკლესიურად, ღვთისსათნოდ მცხოვრები ადამიანები, რათა მათ განესწავლათ ნათლებები საღმრთო ჭეშმარიტებებში; მათი ცხოვრებაც ნათელი მაგალითი ყოფილიყო ნათლისთვის. დღეს კი ხშირად ნათლებიცა და ნათლიაც ერთნაირად საჭიროებენ ქრისტიანულად განსწავლას და ასეთი ნათლის სახელს ზოგჯერ მღვდელმსახურნი მათ დაუსწრებლად იხსენიებენ ხოლმე ნათლობის დროს, თუმცა, წესით, მიმრქმელი აუცილებლად უნდა იღებდეს ნათლობაში მონაწილეობას!

— **ერთ მშვენიერ დღეს ასეთი ამბავი გადახდა: 24 აგვისტოს შვედეთში წმინდა მარიათის ეკლესიაში, ვეამბორე უფლისა და წმინდა მარიათის ხატებს და საპასუხოდ ვიგორენი მოთავსების მოხვევა და ამბობთ: რას უნდა ნიშნავდეს ეს? ძე შევითომილის იგავის თანახმად, მამასთან დაბრუნებას თუ მამისგან წასვლას და მის მიერ გზის დალოცვას?**

— მსგავსი ხასიათის განცდებს ნუ აპყვეებით და ნუ მიჩნდებით. ასეთმა განცდებმა შეიძლება ადამიანი ფსიქიკურ შემოღობამდე მიიყვანოს. ხატთან უნდა დადგეთ, როგორც ლოცვის საგანთან და ხატზე გამოსახულ წმინდანებს სთხოვთ მეოხება.

— **ჩემი და ცოლად გააფვა ჩემი შვილის ნათლის. როგორ მოვიქცე? მე ამის პატივად არ შემიძლია და ახლა ის მანუხებს, ჩემს შვილს ხომ არაფერი დაუშავდება? როგორც გამოგა, ნათელმირონობა შევად თაობაზე გადადის.**

— მართალია, ნათელმირონობა მტკიცე ნათესაური ერთობა და ნათლისა და ნათლის ოჯახის წევრებს შორის მე-8 თაობის ჩათვლით არ უნდა მოხდეს შეუღლება. მაგრამ ეს ნათესაობა აღირიცხება მხოლოდ აღმავალთა და შთამომავალთათვის, ხოლო გვერდგამავალთათვის დაუბრკოლებელია ქორწინება. გვერდგამავალი ნათესავი, რომელიც არც შთამომავალია და არც ის შობილა თქვენთან (და, ბიძაშვილი და მისთ). ამიტომ თქვენს დას ახარეთარნი დანაშაული არ ჩაუდენია თქვენს ნათელმირონთან საქორწინო კავშირით. თქვენს შვილსაც, ცხადია, არაფერი დაუშავდება!

— **შეიძლება თუ არა ადამიანმა ნებაყოფლობით იტვირთოს სხვისი ცოდვები?**

— არ შეიძლება ადამიანის ცოდვების ნებაყოფლობით სხვისგან გადაბარება. მხოლოდ ერთ ადამიანს შეეძლო ეცხირთა სხვისი (და ყველა სხვა ადამიანისა) ცოდვები. ეს გახლდათ უფალი ჩვენი იესო ქრისტე. ყველა მოკვდავი პასუხს აგებს მხოლოდ საკუთარი ცოდვებისთვის.

— **მოძღვართან აღსარებაზე მისვლის წინ უნდა ვიმარხულოთ თუ არა 3 დღე?**

— ასეთი მარხვის დაწესება საკუთარი თავისთვის არ არის აუცილებელი.

— **ეკლესიაში წირვისას იკითხება სასარება. ამ დროს მრევლი ანთებს სანთელს. სახარების კითხვის ჩათვლების შემდეგ აქრობენ და შინ მიაქვთ ასანთებად. რამდენად სწორია ეს?**

— ამ საქციელში არავითარი დანაშაული არ არის. შეგიძლიათ ჩააქროთ სანთელი და შინ წაიღოთ იქ კვლავ ასანთებად.

თქვენთვის საინფორმაციო კითხვები მოგვაწოდეთ „ვიკისი პალატის“ ყუთების საშუალებით. მათი განლაგების შესახებ იხ. გვ. 32

თქვენს შვიკთხვებს პასუხობენ მართლმადიდებელი მამები

პიკაპალ: გთავაზობთ თარგმანებს ბერძნული პრესიდან

სა-ქარ-თვე-ლო!

საქართველო, იგივე კოლხეთი, მდებარეობს შვეი ზღვის სანაპიროზე. მას ივერია იცნობდნენ რომაელები და ბიზანტიელები. იგი ერთ-ერთი ულამაზესი მხარეა, ერი — უძველესი და გაუტყეველი, ვაჟაკი.

გავისხენოთ ძვ.წ.აღ-მდე ათასწლეულში ხობლად „არგითი“ არგონავტების მოგზაურობა კოლხეთში, ოქროს სანძისის მოსაპოვებლად. აქ ამჟამად ლაპარაკობენ მედევზე, აიეტის ასულზე. ქართველები ამირანს ექაზიან ჩვენებურ პრომეთეს, ღმერთს რომ ცეცხლს მოსტაცა. ბერძენმა ვაჟურებმა გაუთქვეს სახელი ევერობის ზაზარზე კოლხურ ხოხობს, რომელიც მდინარე რიონის (ფაზისის) სანაპიროზე ბინადრობდა (ფრინველ მათ დაარქვეს ფასიანოსი).

თეტიტ „ბრძენი“ — ბერძენი ქართულად ბრძენს (სოფოს) ნიშნავს. 1780 წელს თურქთა მიერ პონტოდან განდევნილი ბერძენები საქართველოში დღემდე მშვიდობიანად ცხოვრობენ. თუმცა, სტალინის ბარბაროსული პოლიტიკა მათაც შეეხო — დაიხურა ბერძენული სკოლები, ამიტომაც საქართველოში მოსახლე ბერძენი თურქულ და რუსულენოვანია. სახელმწიფოს ნებართვით მხოლოდ 1980 წლიდან ისწავლება ბერძენულში ახალი ბერძნული ენა.

ბერძნული ენისა და კულტურის სწავლების ძირითადი ცენტრები არის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის კლასიკური ფილოლოგიის ფაკულტეტი. ამ უმაღლეს სასწავლებელში 200-მდე სტუდენტი ეუფლება კლასიკურ, ბიზანტიურ და თანამედროვე ბერძნულ ენას. ეს უძველესი ერი დღეს უკიდურეს სიღუჭიერება ჩავარდნილი. მაგრამ გამოცა ამ ხალხის იმედიათაბამ, გაუტყელობამ. არადა, მართლაც დღისია ეს სტუმართმოყვარე ერი უკეთესი ცხოვრებისა!

ყველა ლამბროპულუ „ადსომეუტის ტუვის“ („მიუსკრიბებელი პირიუბა“)

ორ გაცემოს შორის

კავკასიაში ევროსაბჭოს დეპუტატებთან ერთად მოვხვდით, რადგან თბილისში საქართველოს პარლამენტმა მიგვიწვია.

ჩვენ, ბერძენები, ამ ქვეყანას ვიცნობთ არგონავტთა მითითა და ოქროს სანძისით, რომელიც სიმდიდრის სიმბოლოა. ქართველები ამჟამად ქრისტიანობით. ისინი თავის მინა-წყალს ევროპად, ხოლო თავს — ევროპელებად მიიჩნევენ. საქართველოს გადაკვეთს დიდი აბრეშუმის გზა, რომელიც მარკო პოლომ გაიარა. ამ ხალხს გასაოცარი ენა და დამწერლობა აქვს. XX საუკუნეში საქართველოში პოვეს თავშესაფარი თურქეთიდან გამოქცეულმა ბერძენებმა, რომლებიც ამჟამად აქ ცოტანიდა არიან დარჩენილი.

აფრიკელები ამბობენ, სახიფათოა ბუკემოთის ახლოს ძილი. საქართველოს უიდობლობა არის ის, რომ ბედმა „რუსეთის იპოგასტრიტზე“ ყოფნა არ გუნა, თანაც მის მინა-წყალზე გაივლის კასპის ნავთობსადენი... ასე რომ, ჩრდილოელი ბუკემოთი მალე სამხრეთელი შეიცვლება —

ლაპარაკია ნავთობის დიდ კონცერნებსა და აშშ-ზე. ახლა თავად წარმოადგინეთ, როგორია ვერ ნარჩემა ბუკემოთის შორის ძილი! საქართველოს პრეზიდენტმა დიდი ქვეყნის პრობლემას უკეთესად გავარტვა თავი, ვიდრე პატარა ქვეყნისას. თუმცა კი ძალიან ცდილობს. ამიტომ სულთა და გულთი ვუსურვეთ წარმატებას.

ქართველებს იმედი აქვთ, რომ გაჭირვებიდან გამოიყვანთ ევროკავშირთან მჭიდრო ურთიერთობა, მაგრამ ეს მცირე იმედაა. ევროკავშირის ამ მხარისადაც არანაირი პოლიტიკა არ გააჩნია. ქართველი ერი დიდი ჭირთათმენით მიუყვება ცხოვრების აღმართს. ჩვენ, ბერძენები, უნდა დავეხმაროთ მათ ამ გზის გავლაში. ისინი ღირსნი არიან დახმარებისა.

დიმიტრი კულურიანოსი „ტა ნა“ (ახალი ამბები)

ათინი-თხილისი თარგმანები მოგვანოდა ბელა ლალიანმა

ქვირის პალიზრა და ჩვენს პატარებში... მადლობა, კვლავ მივიღეთ თქვენი წერილები...

პატარები გენიოსობენ

4 წლის ოთოს ებოში ვი-ლატ გაუღახავს. დედა უწყრება და არიგებს: — თავში ჩარტყმა არ შეიძლება...

ტელეფონის ზარია. ოთხი წლის და ვიდი თვის ლევან კაპიტონოვი იღებს ყურმილს.

5 წლის ანო სარჯველაძე კატა ვერ დაიჭირა და გაბრაზებული ეუბნება: — იცი, აი ესლა, მე შენ გაგიკეთებ...

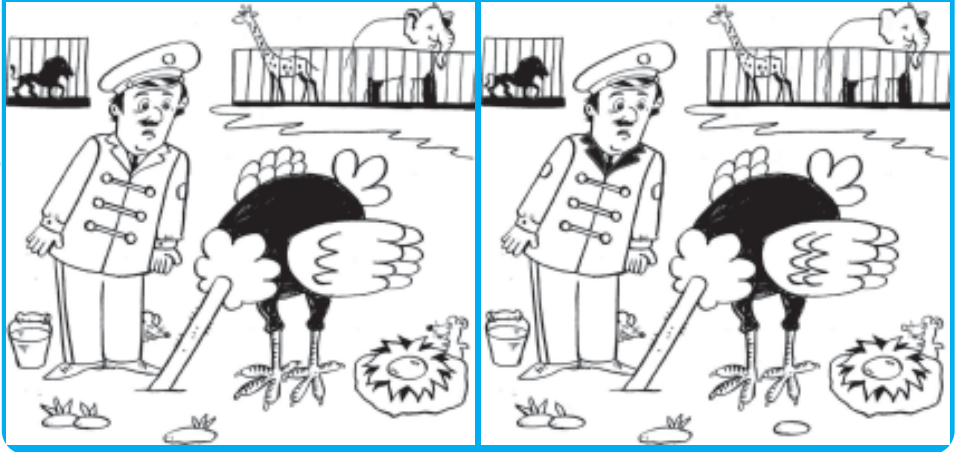
ორ-ნახევარი წლის ლუ-პას მამიდამვილს ეძახის პატარა გოგონა.

კარებზე დაკაკუნების შემდეგ ლუკა ალბეს კარს და ეუბნება: — ანი სახლში ალ არის.

3 წლის ბაპარ ხარქიას პატარა დაიკო შეეძინა. ბაპარი დედას ეკითხება: — დედიკო, ეგ ბაია მუცელში იჯდა?

ბაპარი ღამე ცას უყურებს და დედას ეუბნება: — დედიკო, ნახე, ცამ რამდენი ვარსკვლავი მოისხა!

იპოვეთ 14 განსხვავება

გაპოიხანით გაპოზოვებული ასოები და ნაიპითსეთ ისრის მიგაბრულებით

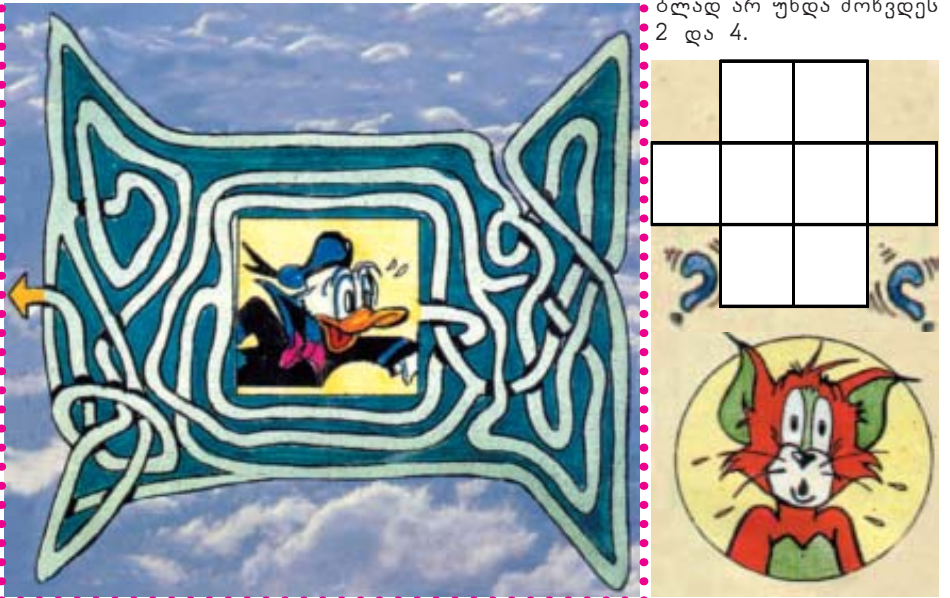
სახლისო ეპოიხანა

ბოსტნეული მცენარეა, როგორც ბურთი მრგვალი, ქურდბაცაცა კურდელს მუდამ, იმისკენ აქვს თვალი.

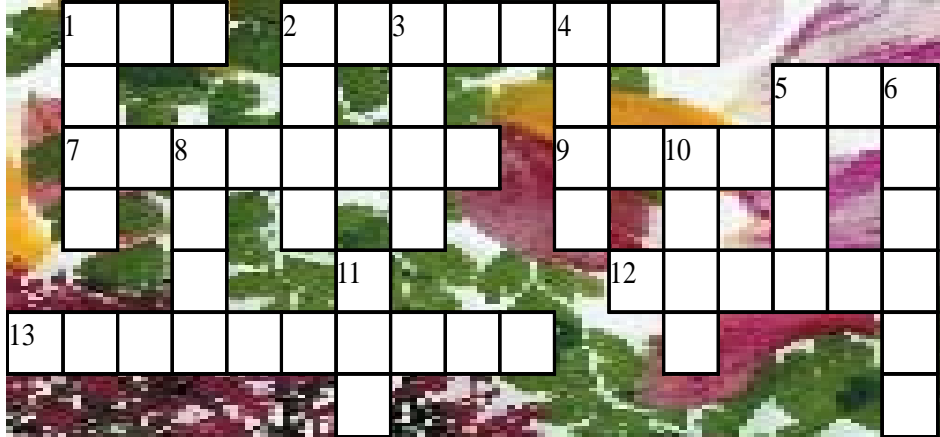
თავსაფეხი

ჩანერეთ ციფრები, 1,2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 ოთხკუთხედებში იმგვარად, რომ თითოეული ციფრის მეზობლად არ უნდა მოხდეს წინა და მომდევნო ციფრები...

აჭოვნიხით იხვ ღიხაღღს ღიხიხიხითღიხს გამიხსხვლელი გზა.

არეულვორდი

თარაზულად: 1. თევზის ძვალი; 2. წვრ...წვრ... — გაიძახის, კოლოფია პატარა, შორიდანვე უნახავად, გვასაუბრებს სხვასთანა; 5. სხეულის ნაწილია, მოქნილი და რბილია, ხან მწარე, ხან ტკბილია; 7. წვეტიანი და თავბრტყელა, თავში ჩაქუჩს ურტყამს ყველა; 9. თეთრია და რბილი, ბუმბულა და თბილი; 12. მალა ამომავალია, ხან ბურთი, ხან ნამგალია; 13. სარტყელია ცისა, შვიდფერია ისა.

შვუულად: 1. მთავარია გქონდეს...; რომ არ იყო დაჩაგრული; 2. ჯერის მტერი; 3. ქართველი კინორეჟისორი ქალის სახელი (ფილმ „მეტიჩარას“ რეჟისორი); 4. მტაცებელი ფრინველი; 5. „ეს საწყალი კურდელი, ძლიერ ავად გაგვიხდა, არც სტაფილო... ჩამოდნა და გაგვიხმა“; 6. „უდაბნოს გემს“ უწოდებენ, ცხოველია ტანმაღალი, უშნოა და უღამაზო, არ სჭირდება ფეხზე ნალი; 8. უმისოდ გეოგრაფიის შესწავლა გაგიჭირდება, ხმელეთია თუ მდინარე, სულ ერთ სიბრტყეზე იშლება; 10. მათა წყნეთელის მეტსახელი; 11. ...შეუხავე შვილებსა, მამა ხარ, შენი ვალია.

მითხტმე-გამტცანა

ერთ კაცს ნავით მდინარის ერთი ნაპირიდან მეორეზე მგელი და თხა უნდა გადაეყვანა, თან თივაც გადაეტანა. ოლონდ ისე, რომ რომელიმე ნაპირზე მგელი და თხა ან თხა და თივა ერთად არ დაეტოვებინა, რათა მგელს თხა ან თხას თივა არ შეეჭამა. ნავით მხოლოდ ერთი რამის გადატანა (გადაყვანა) შეიძლება. როგორ მოახერხა მან ეს?

(პასუხი გამოგვიგზავნეთ წერილობით)

წინა ნომერში შემოთავაზებული მოთხრობა-გამოცანის სწორი პასუხები გამოგვიგზავნეს: თამუნა ჯიშვიტი, დიმიტრი სვანიძე, გვანცა რატიანი, გიორგი ხომასურიძე, დეა და ანი ბერიძე, მარიკა ბროლაძე, გიორგი მოისწრაფიშვილი, ციაკო გეთიამ, ცირა შანავამ, კახა მიქელაძე, ჯაბა ნურნუშიამ, გიორგი ვაშაყმაძე, ვანო ღვალაძე, რუსუდან და გიორგი ლობჯანიძე, ნინო ტომარაძე, მარიამ ალბუქიძე, ნინო კაკვასიძე, დავით ხმალაძე, ცოტნე ქარქაშაძე, ვერიკო და გიორგი თევდორაშვილებმა, სალომე და ვალერიან შალამბერიძეებმა, თეონა და ეკა ნიქორიძეებმა, ლაშა და მარიკა ცხვარაძეებმა, სოფიკო გველიშვილი, ლელა ოხნიკიძე, ანი ზვიადაძე, გიგა და ოთარ დალაქიშვილებმა, ბექა მჭედლიძე, ნათია ქააძე, ვახუშა ელისაბედაშვილი, გიორგი მელაძე, ალექსანდრე უშარაულმა, ანა ჭელიძე, მარიამ და ანი ჩიქოვანებმა, ნათია და გიორგი შაყულაშვილებმა, მარიამ და ლევან აბრამიშვილებმა, ლაშა ართილაყვამ, ბექა ხელაშვილი, გიორგი მოსიძე, თიკო გალდავამ, ნინო და თინათინ ჭაბუკიანიებმა, ირინა და ირაკლი გველუაშვილებმა, ლეო და ვანო აკოფაშვილებმა, გიორგი ოზბეთელაშვილი, თორნიკე გაგნიძე, მარინა კიკნაძე.

სწორი პასუხი კი ასეთი გახლავთ: მართალი იყო მეორე მაყურებელი, ხოლო ადგილები ასე განაწილდა: — გელაძე, — ფიფია, — ლომიძე.

მოკვანით დაპოლოვა, როველიც საერთოა ცხრავე სიტყვისთვის. VI. თხ, ბ, ურ, ედ, ჯ, ირ, შლ, თ, ხ.

ქვირის პალიზრის „კვირის პალიზრის“ ყუთების საშუალებით გამოგვიგზავნეთ თქვენი პატარების ბრძნული გამოწონაუქვამები და კურიოზული ამბები. ჩვენ კი მათ გამოქვეყნებას გპირდებით. გთხოვთ მიუთითოთ რუბრიკა „საბავშვო-სალო“

რებუხი II

წასუხაი ისილთ 25-ე გვერტზე

გვერდი მოამზადა მამუკა სუცივილიმ

სწრაფად რომ გვემბნებინა ეს თავად მკითხველზე იცის... მოგვართავს სამხედრო წერ-ილებით, უფრო მეტი გაზეთი, გვაქვს საყურადღებო მასალები და შენიშვნებს გთავაზობენ. გვწერენ თავი-ანი გულსტყველზე სხარულსა და თავგარ გასაჭირზე დღევანდლობის თანხლები რომ გამზადარა. გვთხოვენ შევლას, დახმარებას, თანადგობს მოგვართვებზე საინტერესო ამბებს მადლობის მეტი არაფერი გვთქმის.

„იცოდე, შემდეგი მე ვარ!“

პენსიონერი მარიამ სიხარულიძე გვწერს: „ყოველ ორშაბათს ჩემს შვილიშვილს ვაბარებ, მიყიდოს „ქვირის პალიტრა“ (ერთ გაზეთს სამი ოჯახი ვკითხულობთ).

მერე იწყება მეზობელთა გადაძახილი: „იყიდევ?“ „მაღელ ნაიკითხავ?“ „იცოდე, შემდეგი მე ვარ!“ — ეს უკვე გაზეთის წარმატებაა და ბარაქულა თქვენ!

მართლაც, ბარაქულა თქვენ, ქალბატონო მარიამ, რომ ნამდვილი გულშემატივრის პოზიციიდან გვემბნებოთ. რაღა თქმა უნდა, თქვენს სურვილსაც გაგიფიქრებინებთ, — უფრო მეტს გვიამბობთ „ურბანო“ თბილისელების შესახებ, გაგაცნობთ ქართულ გენერლებს, უფრო სწრაფად შეგახვედრებთ ჩვენს ვარსკვლავებთან... და, თქვენს სურვილებს არ იცის, ახლო მომავალში „ქვირის პალიტრა“ უფრო საინტერესო და უფრო მართალი გაზეთი გახდება...

რადგან „ქვირის პალიტრის“ მომავალზე ჩამოვარდა საუბარო, ერთ სამომავლო ჩანაფიქრთანაც მიგაახლოებთ, ოღონდ მხოლოდ მიგაახლოებთ და სრულ იდევს კი, ანუ „ქვირის პალიტრის“ საოცარ პროექტს ათასწლეულის ბოლო წლებში გაეცნობით. იდევს განხორციელებაში თქვენი მონაწილეობა აუცილებელია. გვეწერა, დაინტერესდებით... (რედ.)

„ყავა, შუქი „ქვირის პალიტრა“...“

— აი, რამდენიმე ნათელი წერტილი ჩვენთვის, — გვწერენ „ერთგული მკითხველები“ და, გულსატყვნია, რომ ვინაობას არ გვიხსენებენ. აი, რას ვკითხულობთ მათ ბარათში: „მოუთმენლად ველით ყოველ ორშაბათს. ვყიდულობთ „ქვირის პალიტრას“ და ისიც გადადის ხელიდან ხელში, მეზობლიდან მეზობელთან და ასე მოივლის მთელ უბანს. გაზეთის სიყვარულით არც „ქვირის პალიტრის“ კედლის კალენდრისათვის ავსებენია ფურცლები და ასე შევიზნავთ კარგი წიგნივით.“

მინდა გახაროთ, ჩემო ძვირფასებო, რომ „ქვირის პალიტრა“ თავის ერთგულ მკითხველს მესამე ათასწლეულის წინ მიაწვდის ორ ახალ მშვენიერ კედლის კალენდარს, რომელთაგან ერთი ქალბატონი ეძღვნება.

ახმეტელები შევლას „ქვირის პალიტრის“ და იუსტიციის სამინისტროსაგან ელიან

60 ახმეტელი აწერს ხელს კოლექტიურ წერილს, რომლის ადრესატიც „ქვირის პალიტრის“ მთავარი რედაქტორთან ერთად საქართველოს იუსტიციის მინისტრია. ყველას იმედი გადაგვწერა და თქვენ მინც ნუ დაგვადილებათ.

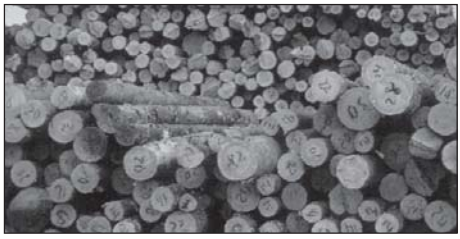
არადა, ახმეტელებს რაც გვალვამ დააკლო, ყურძნის რელიგიატორებმა აუნაზღაურეს — ცოტადენი მოსავალი მოიწიეს და მის ჩაბარებაზეც ისინი გაუმრეს. ახმეტაში ხომ უარი უთხრეს, თელავში კიდევე კვირადღის ალოდინეს, სასაცილოდაც აიგდეს (ვინ დაგვიბარათ, რაზე მოხვედითო) და რაც ჩაიბარეს, ისიც ჩალის ფასად... იქნებ ჯობებდეს ჩვენს ქვეყანაში ადარ შემოიტანონ უცხოური ღვინო-მასალები და სპირტი (ფალსიფიკატორებისთვის, ბუნებრივია), ამით კი ჩვენს შრომას ფასი დაეღებოდა, გლახიც გამლიერდება და ბიუჯეტზე შეიყვება, — იმედოვნებენ.

ახმეტელებს ამავდროულად ტყის ბედიც აწუხებთ და წერენ: „ჩვენს რაიონში ნორმალურ ხეს ვეღარ ნახავთ, ხელაღებით იკაფება საპარკეტად 40-50 სმ დიამეტრის მქონე ხეები, თურქეთისთვის კი — მასობრივად იჭრება. როგორც შევითქვით, სახელმწიფო გეგმა 14 ათასი კუბური მეტრის მოჭრას ითვალისწინებს წლიურად, მაგრამ ორჯერ 14 ათასი რომ გაკვეთა?“

დაუყოვნებლივ უნდა აიკრძალოს ასე მასშტაბურად ხეჭყის გაყიდვა. იქნებ თქვენ მინც დააყენოთ პარლამენტის წინაშე ეს საკითხი, თორემ ვეღარ-ზეგ სახლის ასაშენებლადვე ვეღარ ვიყიდით ხის მასალას, შემუშავებთ ფიქრს უდამეტა. გთხოვთ გამოყოთ ნამდვილი კომისია (ისეთი კი არა, ფული რომ მიაქვით და მიდიან) და ჩვენთან ერთად შეამოწმოთ ტყეები. იქნებ აღარავის მიეცეთ ჩვენი პაერით, წყლით, ტყითა და ჯანმრთელობით ვაჭრობის უფლება“.

რედაქციაში წერილი მოვიდა...

ამ შემთხვევაში, რომ იტყვიან, კომენტარი ზედმეტია. გაზეთი, რა თქმა უნდა, ხმას მიანვდენს საქართველოს პარლამენტის შესაბამის კომისიებსა

და იუსტიციის მინისტრს ბ-ნ მიხეილ სააკაშვილს და ვიტოვებთ იმედს, რომ შედეგი არ დააყოვნებს...

დელოფლისწაროელ ბავშვებს სკოლებს „ურჩევნ“

ადგილობრივი განათლების სამმართველოს მიმართ, სადაც დღემდე გრძელდება ბრძოლა მოსწავლეთა გადანაწილებისათვის, პრეტენზიებს გამოთქვამენ დედოფლისწაროელი მკითხველები.

საკითხი ეხება დედოფლისწაროს №1, №3 და სოფლების ნიუთელწყაროსა და ჯავარისის საშუალო სკოლებს. წერილში ვკითხულობთ: „დირექტორები ძალით გვიგარდებენ სახლებში ბრძანების ამონაწერის ფრიალით და სოფლისა თუ რაიონის გამგებლის სახელით (მინის ნაკვეთის ჩამორთმევის მუქარით) მიჰყავთ მოსწავლეები თანაშემწე სკოლებში. ამ ორომტრიალში ოცამდე ბავშვი დარჩა სკოლის გარეთ“. ამ მოსწავლეთა შორის მოყოლიან ჩვენი მკითხველების შვილებიც, რომლებიც თავიანთ ვინაობას ვერ გვიმხსენებენ.

გვინდა დედოფლისწაროს რაიონის განათლების მუშაკებს მივმართოთ, რომ მეტი გულსმთხრობა მართებთ მომავალი თაობის ბედზე ზრუნვისას და ვიმედოვნებთ, რომ ბავშვებისა და მათი მშობლების სურვილს, სკოლის არჩევანის შესახებ, ანგარიშს გაუწევს. არც იმ ოციოდე ბავშვის პოვნა და მათთვის სასურველ სკოლაში ჩარიცხვა გაუჭირდებათ. არც ჩვენი მკითხველი დაგვზარდება და ამის შესახებ უწყველად შეგავტყობინებს.

მარტო ეს პრობლემა როდი აწუხებთ დედოფლისწაროელებს. პუშკინისა და რუსთაველის ქუჩის მცხოვრებნი (განცხადებას 12 მათგანი აწერს ხელს) — თხოვნით მოგვმართავენ, ვუშუამდგომლოთ შესაბამის ორგანოებთან, რათა ისედაც გადაჭრით აღნიშნულ ქუჩაზე გასაყარზე შეაჩერონ ბენზინგასამართი სადგურის მშენებლობა, რომლის მეპატრონესაც აბუჩად აუგდია აქ მცხოვრებნი და უთქვამს:

— გამგებელს 2.000 ლოლარი მივები და გავაჩუქე...

თქვენ კი ვეღარ „აღლაპარაკებთო“. ამ მეპატრონეს საგადასახადოც მოსყიდული ჰყავსო — ვკითხულობთ წერილში და, ჩვენის მხრივ, მივმართათ კახეთის რეგიონისა და საგადასახადო სამსახურის მუშაკებს, ყურად იღონოთ დედოფლისწაროელთა სატყვიარო.

თუმცა კი, ამგვარი ფაქტების გაცნობა არც ანტიკორუფციული სამსახურის მესვეურთ აენებდა. ამ მიმართებით „მშვენიერ“ მასალას გვანვდის თბილისელი თ. სახმარაძე. იგი, მართალია, მიესალმება ფაქტს, რომ მზადდება კანონმორღეტი მოქალაქეთა პირადობის მოწმობებისა და პასპორტების ლირებულების მნიშვნელოვნად შემცირების შესახებ, მაგრამ გამოსავალს შემდეგში ხედავს: „უნდა გაუქმდეს ე.წ. „სტავკები“, რაც 8-10-ჯერ აღემატება თვითღირებულებას. ამ საქმეში კი თავისი სიტყვა უნდა თქვას ბ-ნა კ. თარგამაძემ, მიხედოს მექრთამეებს“.

„ჩვენი მთავრობა უსწავლელი ყოფილა, ბებო!“

უშუქობა კი ჩვენი მკითხველებისათვის იმდენად მტიკნეული თემა გამზადარა, რომ თავადვე ცდილობენ ნუხტილი იუმორში გაზავებული მოგვაწოდონ. აი, თუნდაც ლანჩუთელი პენსიონერის ნაზი წილოსანის მონათხრობი თავისი 9 წლის შვილიშვილის გიორგი მირზაშვილის შესახებ, რომელსაც ბებოს ჩაგონებაზე — „სწავლა სინათლა, უსწავლელთა სინებელი“, ასეთი „აზრი“ გამოუთქვამს, — აბა, ჩვენი მთავრობა უსწავლელი ყოფილა, ბებო! სულ სიბნელეში რომ ვართო... ჩვენი ფსევდონიმს ამოფარებული რესპონდენტი კი ორიგინალურად ასათარებებს კრიტიკულ შენიშვნას „ეი-ი-ეს თელასისა“ და მისი ამერიკელი მეპატრონის შესახებ: „ამერიკული მრისცველები — ამერიკული ხელფასების გარეშე?“ და, ბუნებრივია, მრავალი მკითხველის აზრსაც გამოხატავს, რომელიც განაწყენებულია სქოლის განმარტებით: „ეს ამერიკული მრისცველები კი არ ტრიიალებს სწრაფად, თქვენი კომუნისტური მრისცველები ბრუნვად ნელაო...“ ამასზე ნათქვამი: გალმა შეეღვე და გამოლმა შეგარჩებაო...

მკითხველი სხვის ბედითაც ინტერესდება

ვაზისუბნის მე-3 მ/რ-ის მე-2 უბნის მცხოვრებნი შემოთხრობენ არიან უმძიმეს პირობებში მცხოვრები მარტოხელა მოხუცის ბედი, რომელიც 66-ე ბინაში ღვთის ანაბარად, ულუქმაპურად მიუტოვებიათ. რედაქცია იმედოვნებს, რომ სოცურზრუნველყოფის შესაბამისი სამსახური შეისწავლის აღნიშნულ ფაქტს და მცირედით მაინც დაეხმარება უსასოო მოხუცს. ცხინვალელი თათია გონაშვილი სვედანარევი სითბოთი ეთხოვება თავის პირველ მასწავლებელს

ლენა მჭედლიძეს, რომელმაც არაერთი თაობა აღზარდა ღირსეულად. სიცოცხლე კი მრავალ ჭირ-გამოვილიმა, ახლობლებდაკარგულმა ლტოლვილმა ქალმა სასტუმრო „აფხაზეთში“ დაასრულა...

პერსონალური პენსიონერი, თბილისელი ვახტანგ შელიავა ერის სირცხვილად მიიჩნევის, და სამართლიანად, რომ შარშან, ზამთარში ოპერის თეატრი გათხოვების უქონლობის გამო ლამის დაიხურა და ეს მაშინ, როცა ჩვენი არაერთი თანამემამულე მილიონებს უცხოურ ბანკებში აბანდებს.

ბ-ნ ვახტანგს მოუტევებდა მაინცა დედაქალაქის მერიისა და საგადასახადო სამსახურის სირუშეს იხეთი „დედოფლები“ შემთხვევების შესახებ, როგორცაა ის ფაქტი, რომ დიდუბის რაიონის ბაზრიდან ბიუჯეტში თვეში 70 თეთრი შედის, გლდანის ბაზრიდან — 80 თეთრი და ა.შ.

მკითხველი მადლიერია

თბილისელი ლაურა ფილაშვილი გვთხოვს, გაზეთის საშუალებით მადლობა გადაუხადოს ექიმ დოდო ქართველიშვილს, რომელიც თავის კოლექტივთან (რემმატოლოგიის ცენტრი) ერთად გულსმთხროვად ეკიდება პაციენტებს.

თვალის ქირურგიის კლინიკა „ოფთალმიჯის“ მადლიერია თბილისელი თამარ მალაღაშვილი, რომელიც გვწერს: „თითქმის ვეღარაფერს ვხედავდი, როცა კლინიკაში მივედი საოპერაციო დედასტუარმა გიორგი ჯავრიშვილმა სასწაული მოახდინა — მხედველობა დამიბრუნა. ჩემს თვალის-ჩინს მართლაც თვალსწივით უფროსილდებოდნენ მკურნალი ექიმი ზურაბ მისურაძე, თამარ მიმინოშვილი და კლინიკის მთელი კოლექტივი“.

„SOS“ — ვისაც ეხება!

თბილისელი ჯონდო ფირცხალავა კოსტავას ქუჩაზე ტენიკური უნივერსიტეტის კორპუსებს შორის (ტელევიზიის ზემოთ) მინისქვეშა გადასას-

ვლელთან ყვავილების ჯიხურის მასობლად მდებარე ავსისმონაწევლად გადახრილი მეს შუშ-ფოთები და გეთხვეს გადავლოთ ხის ფოტო ნარჩურით: „SOS! ვისაც ეხება!“ იქნებ ამით მაინც ავიცილოთ ამ ვეებრთულა ხის ნაქცევით მოსალოდნელი საფრთხე. ვასრულებთ ბ-ნი ჯონდოს თხოვნას და მკითხველს ვთავაზობთ აღნიშნულ ფოტოს.

„პრებიდენტი 2003 წლის 31 დეკემბერს გადადგება...“

„ქვირის პალიტრას“ არც ნათელსმხილველთა შეხმიანებები აკლია. თურჯოლის რაიონის სოფელ ზედა აღისუბიდან ასტროლოგი ოტია სახალისო ამბებსაც გვიგზავნის და თავისი უცნაური ხილვების შესახებაც გვიამბობს. ერთ-ერთ წერილში კი ჩვენი ოტია-ასტროლოგი ასეთ ამბავსაც გვინიანსარმტყველებს: „ჩათ, ვინც მარჩილობას არ ეშვება და აცხადებს — საქართველოს პრებიდენტი მანცადამინც წელს უნდა გადადგესო, მინდა გაუწყლო, რომ ეს 2003 წლის 31 დეკემბერს მოხდება — ბ-ნი ედუარდ შევარდნიამ მთელ მსოფლიოს აუნყებს თავისი პოსტიდან გადადგომის შესახებ.“

„ღმერთობა ყველა დაიფაროს ასეთი სამინებლებისგან“

ამ სათაურით „ქვირის პალიტრის“ 44-ე ნომერში გამოქვეყნდა პუბლიკაცია, რომელშიც გულსტყვილით იყო მოთხრობილი ქუთაისში დატრიალებული ამპრზუნეი ამბის შესახებ (ამჯერად აღარ დავაკონკრეტებთ).

მკითხველი პრამონ აბრამიშვილი (ხარაგაული, სოფ. ბაზალეთი) გვწერს, რომ „რედაქციამ თავი უნდა შევიკავოს მსგავსი გაუგონარი ფაქტების სამზოზე გამოტანისაგან“.

გასაგებია მკითხველთა აღშფოთება, საზარელი უმსგავსობით რომ დაუფლათ, მაგრამ არცთუ იმედათად გვიხდება ხოლმე სასტიკ სინამდვილესთან პირისპირ შეჯახება.

ჩვენი გაზეთი ხომ ცხოვრებას ასახავს, რომელიც ზოგჯერ ანომალიებითაც გვაძრწუნებს და რომელთაც მიწმამთებოთ კი არა, შებრძოლებით უნდა მოვერიოთ.

ამჯერად მადლობა პოლიციის მუშაკებს

აბამის რაიონის სოფელ ქოლონიდან გვწერს ლერი ფრანგიშვილი, მამისეულ კერაზე რომ დაფუძნებულია და 1500-მდე ძირი ხე და ბუჩქი

უხარებია. არც ხვნა-თესვა უთავილია და ფრინველ-საქონელსაც უფლის. მოყვანისათვის ამ გასაჭირის ჟამსაც მოეპოვება მჭადი, ყველი, ბოსტნეული, ხილი, თუთის არაყი და განთქმული ადესა.

თუმცა კი, ეს დროული კაცი გულისტყვილს გამოთქვამს იმის გამო, რომ საუბედუროდ, მასობრივი უშუშეურობით ქვერი ახალგაზრდა ასცდა გზას, ყანალობასა და ქურდობას მიჰყო ხელი.

„ალბათ მდიდრები შემოვიდათ და სამიზნედ ჩვენი ოჯახი შეარჩეს, — წერს ბ-ნი ლერი, — ეზოში შემოცვივდნენ კიდეც, მაგრამ აბამის რაიონის პოლიციის უფროსის მოადგილემ ჯიმი ჯანელიძემ და სამძებრო სამსახურის უფროსმა ნინო რუსიამ ოპერატიულ ჯგუფთან ერთად, რომ იტყვიან, „ცელ კვალზე“ დააკვეს ახალგაზრდა ბანდიტები და თავიდან აგვაცილეს თავდასხმა, რომელსაც, ვინ იცის, რა მოჰყვებოდა.“

მადლობა მინდა გადაუხადო აბამის პოლიციის უფროსს თენგიზ ახალაიას პოლიციის რიგებში ასეთი მუშაკების შენარჩუნებისათვის... რედაქცია იმედოვნებს, რომ მსგავსი ოპერატიული შემთხვევები მნიშვნელოვნად შეუწყობს ხელს დამნაშავეების შემცირებას.

„ქვირის პალიტრის“ ყუთები პოპულარული გახდა

— საქართველოს თითქმის ყველა ქალაქშია „ქვირის პალიტრის“ საფოსტო ყუთი ჩემი საყვარელი ჭიათურის გარდა. გათოვთ ჩვენს ქალაქშიც დადათ ასეთი ყუთი... მოგვმართავს ჭიათურელი მალხაზ ნოზაძე. გმადლობთ, ბატონო მალხაზ, „ქვირის პალიტრას“ რომ კითხულობთ და ვფიქრობთ, ახლო მომავალში თქვენი თხოვნის შესრულებასაც შევძლებთ.

„ორშაბათი მძიმე დღეა“

— იტყვიან, ამ დღეს კი თქვენი გაზეთი მიმსუბუქებს, — გვწერს ბათუმელი ნოდარ დავლაძე. ქუთაისელ დემურ და გიორგი ჭეიშვილებს ვთხოვთ მოაწოდონ რედაქციას ის მასალა, რომელსაც წერილით ჰპირდებოდნენ.

თბილისელი გოგი ანჯაფარიძე გაზეთის ფურცლებზე ლიტერატურულ-ისტორიული ვიქტორინის შემოღებას გვირჩევს.

— უფრო მეტი მოგვიტხროთ წარსულში ჩვენი სახელოვანი სპორტსმენების კ. კარტოზიას, ნ. დუმბაძის, ე. გოციელის, რ. შვალაყაძის შესახებ, — გვწერს ქუთაისელი ალექსი მამაშვილი.

ქვემო სიმონთელი (თურჯოლის რაიონი) ანა კლდიაშვილი თავისი ნოველების გამოგზავნას გვირგვინებს... გელით, ქალბატონო ანა!

ახალციხელი ლ. ბერიძე „ქვირის პალიტრას“ თავისი ცხოვრების ნაწილს უწოდებს და ზოგჯერ ლექსებით გამოქვეყნებთ ხოლმე, გვწერს... ვერ შეგისრულებთ ამ თხოვნას, ბატონო ჩვენო, რადგან საქართველოში ყოველი მეორე პოეტოს... რედაქცია სწრაფად ასწენებს თავს ჩვენი მუდმივი მკითხველი ტარიელ სინჯარაძე, რომელსაც თითქმის გაუსულიერებია „ქვირის პალიტრა“ — თქვენი გაზეთის იმედი ნუ მომიშალოს ღმერთო!

საინტერესო მოსაზრებას ვეთავაზობს თბილისელი დოდო ბუაღავა. აი, ისიც: „თუ შესაძლებელია, საბავშვო გვერდის მომდევნო გვერდზე დაიბეჭდოს რეკლამა, რათა ჩვენს პატარებს ცალკე აუვუქნოთ „საბავშვო-საბავშვო“. ამ აზრს, ვგონებ, მრავალი დედა, მამა, ბები და ბაბუა გაიზიარებს. პატარებს ხომ უყვართ ამოჭრილი სახალისო ფურცლების შენახვა...“

ვიფიქრებთ ამაზე... „ქვირის პალიტრას“ სამადლობელ ბარათებს უგზავნიან დინარა კუჩაძე, ზაზა მოსწარაფიშვილი, ვლადიმერ ბასილაძე (თბილისი), ზაალ ბერიძე (ოზურგეთი), რობერტ ცუცქერიძე (ბორჯომი), ზეზვა გორელი (ქუთაისი) და მრავალი სხვა.

წერილი იქით იყოს და...

ამას წინათ ერთმა კარდენახელმა პედაგოგმა-მათემატიკოსმა შემოგვიარა, შინაურულად მოგვიკითხა. რამ შეგანუხათოქო, როცა ვკითხეთ, იყო მოგვდი, დაგხედეთ, სად ხართ, როგორ ხართ და საერთოდაც ვინ ხართო! — გულლიად გვაპასუხა. ასე რომ დიდი წნის მონატრებულ ახლობელს ეტყვიან. —გაფრთხილ და ნელში გავიმათოთ.

ამჯერად ამით ვამთავრებთ თქვენთან საუბარს. კვლავაც ერთად ვადგნით თვალს ჩვენს ყოველდღიურ ტკივილსა და სხარულს (მეირუს, მაგრამ მინც სხარულს) „ქვირის პალიტრას“ გადასახდოდან და, რაღა თქმა უნდა, ერთად ყოფნის იმედი ნუ მოგვიშალოს ღმერთმა! ასე რომ, კვლავაც ველით თქვენს წერილებს...

მიმოხილვა მოამზადდა ელენე სალარიძემ

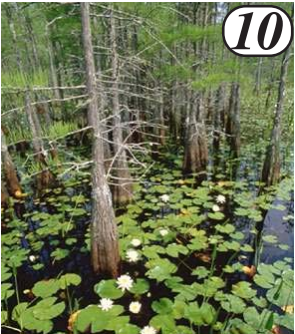
თარაზულად:

7
მხედართმთავარი, რომელმაც ჩატარებული ბრძოლების ანალიზის შედეგად შეცდომა ვერც ერთში ვერ აღმოაჩინა

8
ერთი ადამიანის ტანსაცმელი

10
დაჭაობებული ნიადაგის ამოშრობა თხრილების ან მიწისქვეშა მილების საშუალებით

11
წყლის ფრინველი

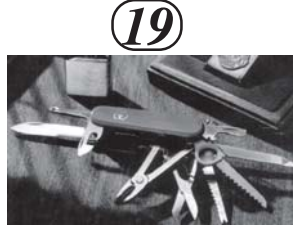
12
დიდი და ულაზათო, მოუქნელი, მოუხეშავი

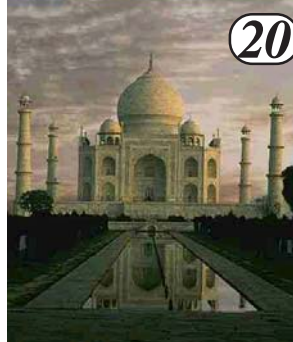
16
ტრფიალი

18
მონწყობილობა

19
ჯიბით სატარებელი, პატარა დასაკეცი დანა

20
ქვეყანა

21
ტრანსპორტი, რომელსაც ქალაქის ქუჩებიდან ყოველთვის დევნის სხვა სატრანსპორტო საშუალებანი

25
ატმოსფერული ნალექი

26
დაგუბებული წყალი

27
(მოქალაქე)

30
(ჭურჭელი)

3
სიმებიანი სამუსიკო საკრავი

33
ლიტონის ყალიბი რაიმე დეტალების ან საგნების მოსატრელებად, ტვიფრი

34
გართობა-თამაში

35
მორწმუნე

36
ცხენოსანი ჯარის ერთეული

შვეულად:

1
ქალის ქვედა საცვალე ძეგლად

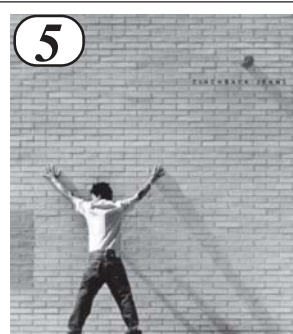
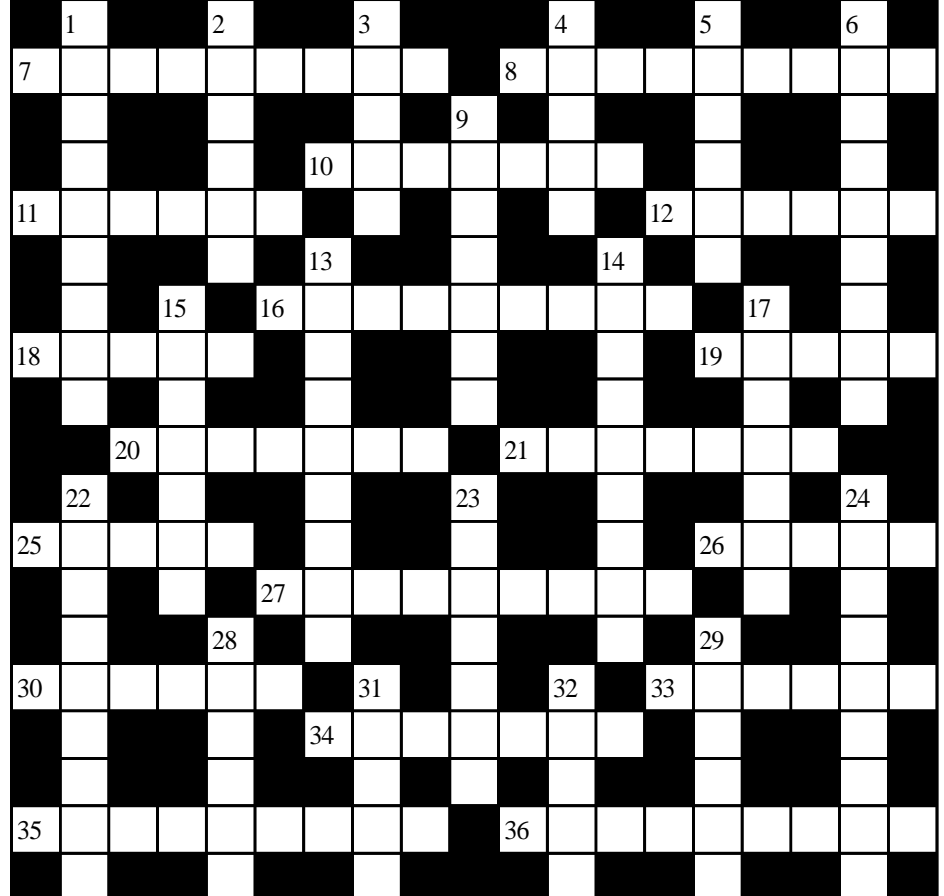
2
კუთხის სახელწოდება

3
სიმებიანი სამუსიკო საკრავი

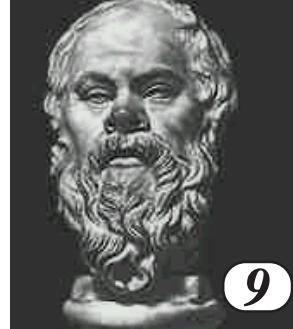
4
ვისიმე იუმორის-ტული გამოსახულება

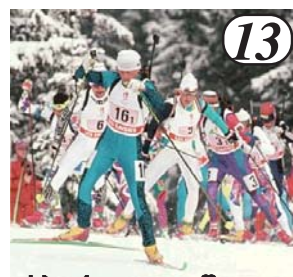
5
ნაგებობის შვეულად აღმართული ბრტყელი ნაწილი

6
ობტიკური სისტემა

9
განუმეორებელი, ერთადერთი საგანი ან ადამიანი

13
სპორტული შეჯიბრება პირველი ადგილის მოსაპოვებლად

14
ლოკომოტივი შიგანვის ძრავით

15
ფხვიერ ნივთიერებად ქცეული რამ

17
მოძრაობა საქანელაზე

22
რადიაციის საზომი ხელსაწყო

23
მასალა

24
სასტომი მონწყობილობა

28
უზომო გატაცება

29
(ფრინველი)

31
საგასტროლო მოგზაურობა

32
ქენძერუკი, ყაჯირი

კროსორდი შუადგინს რამაზ ალანიამ

„კვირის პალიტრა“ №46 კროსორდის პასუხები: თარაზულად: 7. კარტოფილი; 8. ჭურჭელი; 9. დიპტიხი; 10. აქტიორი; 11. ფშული; 12. ანარი; 13. ბადრიჯანი; 14. ანევა; 15. სექტა; 16. შტატივი; 17. ვოლიერი; 18. ფალი; 19. სტომა; 20. ექსკურსია; 21. ფილტვი; 22. მონტი; 23. პატრიარქი; 24. ანთოლოგია; 25. ავსტრია; 26. ლევრტი; 27. ჩაყვინთვა; 28. საუცხოო; 29. იმიტატორი; 30. ფრანგი; 31. ბიგუდი; 32. შარფი; 33. დანადგარი; 34. ავტოგრაფი; 35. დანადგარი.

შვეულად: 1. თანაშემწე; 2. როიალი; 3. ჩლიქი; 4. ნუკრი; 5. ჩუბინი; 6. ინტერნეტი; 7. დიპტიხი; 8. პატრიარქი; 9. ანთოლოგია; 10. ავსტრია; 11. ლევრტი; 12. ჩაყვინთვა; 13. საუცხოო; 14. იმიტატორი; 15. ფრანგი; 16. ბიგუდი; 17. შარფი; 18. გირაო...

კაზორტიკური ხელოვნების ზოგადი კონკურსი „ჩვენი პლანეტის მოსტრადი“

„უზაფი“ აპოკალიფსის თემაზე

„ბაიციანი, ჯო“ ლაიტი

„პაღიანი“ ნოტიანი

„ფრთხა და ფიქრი“ საზარდად

„ორი სიცოცხლე“ აპოკალიფსის თემაზე

08.00 ალიონი 09.30 ტელევიზიული „მისი 606“

08.00 ალიონი 09.30 ტელევიზიული „მისი 606“

09.00 გიორგიშვილის პირდაპირი ტრანსლაცია

08.00 ალიონი 09.30 ტელევიზიული „მისი 606“

10.00 დღის ბავშვი 11.40 ფრანგული პროგრამა

10.00 „მეგობრობა“ 11.05 ფრანგული პროგრამა

07.00 მუსიკა 07.30 ტექსტური პროგრამა

07.00 მუსიკა 07.30 ტექსტური პროგრამა

07.00 მუსიკა 07.30 ტექსტური პროგრამა

07.00 მუსიკა 07.30 ტექსტური პროგრამა

08.00 მუსიკა 09.00 კურიერი 09.50 ტელევიზიული პროგრამა

08.00 მუსიკა 09.00 კურიერი 09.50 ტელევიზიული პროგრამა

07.00 ტელეკანალი „Доброе утро“ 10.00, 13.00, 16.00, 19.00, 01.30

07.00 ტელეკანალი „Доброе утро“ 10.00, 13.00, 16.00, 19.00, 01.30

07.00 ტელეკანალი „Доброе утро“ 10.00, 13.00, 16.00, 19.00, 01.30

07.00 ტელეკანალი „Доброе утро“ 10.00, 13.00, 16.00, 19.00, 01.30

07.00 ტელეკანალი „Доброе утро“ 10.00, 13.00, 16.00, 19.00, 01.30

07.00 ტელეკანალი „Доброе утро“ 10.00, 13.00, 16.00, 19.00, 01.30

07.00, 08.00, 09.00, 10.00, 12.00, 15.00, 18.00, 21.00, 00.00

07.00, 08.00, 09.00, 10.00, 12.00, 15.00, 18.00, 21.00, 00.00

07.00, 08.00, 09.00, 10.00, 12.00, 15.00, 18.00, 21.00, 00.00

07.00, 08.00, 09.00, 10.00, 12.00, 15.00, 18.00, 21.00, 00.00

07.00, 08.00, 09.00, 10.00, 12.00, 15.00, 18.00, 21.00, 00.00

07.00, 08.00, 09.00, 10.00, 12.00, 15.00, 18.00, 21.00, 00.00

საზოგადოებრივი ტელევიზიის და რადიოსადგომების განცხადება

ჩაერთე და მოიგე...

16.X-30.XII.2000

18+30=48

SIM ბარათი

აწესნი

ჩართვა

საყოფასწამოვრებო ტექნიკა
SIEMENS

დასვენება საზღვარგარეთ

ავტომატურად

250-877

წამახალისებელ ვიქტორინაში მონაწილეობის მისაღებად საკმარისია გახდეთ ჯეოსელის აბონენტი და 21 ოქტომბრიდან ყოველ შაბათს 21.00. საათზე სტუდია „მაესტროს“ ბლოკში, პირდაპირ ეთერში დაელოდოთ იღბალს.

ამ დროს თქვენი ტელეფონი აუცილებლად ჩართული უნდა იყოს! პირველ გათამაშებაში მონაწილეობას ღებულობენ ის აბონენტები, რომლებიც ჩაერთვნენ ჯეოსელის ქსელში 16-დან 20 ოქტომბრის ჩათვლით. 28 ოქტომბრის გათამაშებაში მონაწილეობას მიიღებენ ის აბონენტები, რომლებიც ჩაერთვებიან ჯეოსელის ქსელში 21- დან 27 ოქტომბრის ჩათვლით და ა.შ.

- წამახალისებელ ვიქტორინაში მონაწილეობას არ ღებულობენ ჯეოსელის თანამშრომლები, დილერები და მათი ოჯახის წევრები;

ჭ ე მ ს ე ე ი
GSM

სიმაღლე რომ ვთქვათ, არცთუ ისეთი ანგელოზია მილა იოვოვიჩი, როგორც განასახიერებს — აგრესიული ბისექსუალი ქალი, ანდროგინის სხეულითა და 41 ზომა ფეხით. ხასიათზე ხომ აღარც ღირს ლაპარაკი. მაგრამ, აი რა არის გასაკვირი — ის ყველას სურს: მამაკაც-მამულებს — როგორც ქალი, მამაკაც-რეჟისორებსაც — როგორც ქალი და კიდევ რატომღაც როგორც მსახიობი. ხოლო რაც შეეხება ქალებს, მათ უბრალოდ სურთ მილას დაემსგავსონ. რა უნდა თავად მილას? კიდევ ერთხელ მომგებიანი გათხოვება.

საერთოდ მიღებულია ბიოგრაფიის დაწყება ბავშვობიდან, მაგრამ მილას ბავშვობა არ ჰქონია — მუშაობა 10 წლის ასაკიდან დაიწყო. გოგონა კიევი დაიბადა უკრაინელი მსახიობის გალინა ლოგინოვას და ინგლისელი მოქალაქის ბოგდანოვიჩი იოვოვიჩის ოჯახში,

ცხოვრებაში ის ყველაზე ნაკლებად ჰგავს ორლენელ ქალწულს

რომელიც სპეციალობით ექიმი-პედიატრი გახლდათ, ხოლო სულით დიდი ავანტიურისტი. 5 წლამდე მილა დედასთან ერთად ლონდონში სწორად ჩადიოდა მამასთან სტუმრად, მაგრამ მერე ბოგდანოვიჩი 20 წლით ციხეში ჩასვეს. დაიკეტა ფანჯარა ევროპაში, მაგრამ მილას დედა არ დაიბნა. გააფორმა საჭირო საბუთები და ამერიკას მიაშურა. ქალიშვილთან ერთად დაბინავდა პატარა ქალაქ საკრამენტოში, რომელიც მოსაწყენი ქალაქი აღმოჩნდა დედა-შვილისათვის და... მილას დედამ მონახა ძველი ნაცნობი რიჩარდ ავედონა — ფოტოგრაფი, რომელსაც პირველი ფოტოსურათი შექმნა მილაზე და საკმაოდ წარმატებულადაც.

მილას თმას დედა უწვლიდა, ბანდა სპეციალური ბალახის ნახარშით, ორთოდონტიანაც მიიყვანა, რომ კბილები გაესწორებინათ. ახალგაზრდა მილას სახე გამოჩნდა ევროპის 15 ყველაზე მოდური ჟურნალის ყდაზე. მაშინ გოგონას ერთ სამუშაო დღეში 3.500 დოლარს უხდიდნენ, რაც არცთუ ისე ურიგო იყო დამწყები მცირეწლოვანი მოდელისათვის. შემდეგ შედგა მისი კონტრაქტი... გოგონა გააყოფა წარმატებამ, რასაც მოჰყვა ორჯერ დაბატირება ხულიგნობისა და ნარკოტიკების გამოყენებისათვის. „დროს გავახოვო ჩემი გოგო...“ — გადწყვიტა მილას დედამ, რომელსაც სიტყვა და საქმე ერთი აქვს. გახდა თუ არა სრულწლოვანი, მილა ცოლად გაჰყ-

ვა მსახიობ ჯეისონ ლონდონს. ქორწილის ცერემონიის კასეტას მილამ წაანერა: „ჩემი პირველი ქორწილი“. პირველსა და მეორე გათხოვებას შორის ძალიან მცირე შუალედი იყო.

ლიუკ ბესონმა მილა არა მარტო თავის მეუღლედ, არამედ თავის მუზად აქცია. მაგრამ, ძალიან მალე ლიუკმა ახალგაზრდა, ლამაზი ცოლი სხვა ქალში გაცვალა — არცთუ ისე ახალგაზრდა და არცთუ ისე ლამაზი. მაგრამ არც მილა დარჩა ვალში... ნახევარი წლის წინ წყვილი ოფიციალურად გაქორწინდა. ახლა მილა დედიკოსთან ერთად ცხოვრობს. დედამ სერიოზულად მოჰკიდა ხელი შვილის სწავლა-განათლებას. აიძულებს, წაიკითხოს პუშკინი და ვერცხლის ეპოქის პოეტების ნაწარმოებები, იქირავა მათემატიკის მასწავლებელი. სხვათა შორის, უნდა აღინიშნოს, რომ სწავლის პროცესი მილას ძალიან მოეწონა. „ეს არც ისე სასიამოვნოა, როგორც მარისუნას გაბოლებს, — განაცხადა მოდელმა, — მაგრამ უდავოდ უფრო თავშესაქცევია, ვიდრე სექსი“.

ლიზა №34

მას ჰქვია კოლომბო. ის ლოს-ანჯელესის პოლიციის ლეიტენანტია. აცვია ძველთაძველი, გაქვჩილი ლაბადა, დადის დანჯღრული მანქანით, ძალიან უყვარს შავი ყავა და განუწყვეტილად ეწევა სიგაროს. და კიდევ, ჰყავს ცოლი, რომელზეც ბევრს ლაპარაკობს და რომელიც მამულებს არასოდეს უნახავს. ლეიტენანტ კოლომბოს ძალიან უყვარს დეტალების ქექვა და ყველას აბეზრებს თავს თავისი შევითხებით. „ის ყველაზე ზრდილობიანი, მომხიბვლელი, ემპათი და მოუქნელი ტელეპოლიციელია“, — ამბობს მისი ხომალტი პიტერ ფალკი, რომელიც უკვე 20 წელზე მეტია, კოლომბოს როლს ასრულებს.

შეშისთვალის დეცეპცი

რუსი ჰყავდა, ხოლო მამის ძარღვებში პოლონური, უნგრული და ჩეხური სისხლი ჩქეფდა. 3 წლის ასაკში ბიჭს მარჯვენა თვალში სიმსივნე აღმოუჩინეს. ერთადერთი გამოსავალი ოპერაცია იყო... თავიდან მარჯვენა მხარე ახვეული ჰქონდა. როცა წამოიზარდა, შუშის თვალი ჩაუდგეს, მაგრამ პანაქეცებაში შუშა ცხელდებოდა და ქუთუთოს წინწინდა. უფრო პრაქტიკული აღმოჩნდა პლასტიკატის თვალი, რომელიც მსახიობს დღემდე შემორჩა.

სადაც მხარეულად მუშაობდა. შინ დაბრუნებულმა ჩააბარა „სოციალური კვლევის ახალ სკოლაში“. პოლიციოლოგიის სპეციალისტის დიპლომით ფალკმა ცხს-ს მიაშურა, მაგრამ უარით გამოისტუმრეს. ჯიუტმა პიტერმა „მაქსველის სკოლაში“ საქმიანი ადმინისტრირება შეისწავლა. პარტფორდში დასახლდა და კონექტიკუტის შტატის ფინანსურ სამმართველოში დაიწყო მუშაობა.

რამდენიმე წლის შემდეგ უარი თქვა სტაბილურ და მაღალანაზღაურებად სახელმწიფო თანამდებობაზე და მტიცივად გადაწყვიტა, გამხდარიყო პროფესიონალი მსახიობი. მოწაფეობისას დეტექტივის როლი ჰქონდა ნათამაშები და ეტყობა, ვერ დაივიწყა გარდასახვის ხიბლი. თავიდან ყველაფერი ისე არ აეწყო, როგორც მას სურდა. ბროდუეის სპექტაკლებში მხოლოდ მეორეხარისხოვანი როლებს სთავაზობდნენ. ერთ-ერთ ფილმში ნათამაშები მკვლელის როლის გამო ის „ოსკარზე“ წარადგინეს (1960 წ). მართალია, „ოსკარი“ ვერ მიიღო, მაგრამ პიტერ ფალკი შეამჩნიეს და მიიწვიეს სერიალში „კოლომბო“. გადაღებაზე გაიცნო მშვენიერი

ელის მათ და ცოლად შეირთო. მათ ორი ქალიშვილი ეყოლა. 16 წლის შემდეგ ცოლ-ქმარი დაშორდა, მაგრამ პიტერს დღემდე შესანიშნავი ურთიერთობა აქვს ელისთან.

დღეს პიტერ ფალკი, რომელმაც ითამაშა „კოლომბოს“ 68 სერიის და კიდევ 60 ფილმში, ცხოვრობს თავის მშვენიერ ოთახიან ცოლში ბევრელი-პილზე, მეორე ცოლთან, შერა დეინიზთან ერთად.

„კოლომბოს“ თითო სერიაში ათას ათას დოლარს იღებს. შერა 23 წლით უმცროსია ქმარზე. მიუხედავად იმისა, რომ პიტერი 60 წელია სიგარას ეწევა, ცდილობს სპორტული ფორმის შენარჩუნებას. მისი ბოლო გატაცება გოლფია და, რა თქმა უნდა, ვერ ივიწყებს ახალგაზრდობის დროინდელ ჰობის — ნახშირით ხატვას.

მე ბულვარი №44

ქრისტოფერ უოკენი: „პოსნეობლი, რომელ მეთაბაშა“...

ქრისტოფერ უოკენი როკფელერის სატელევიზიო ცენტრთან არსებული სკოლის დამთავრების შემდეგ დრამატულ როლებზე ოცნებობდა. მას რომეოს თამაში სურდა, მაგრამ რატომღაც მხოლოდ კომიკურ როლებს სთავაზობდნენ. ბროდუეიზე შეეცადა ადგილის შოვნას, მაგრამ ორი წლის მანძილზე ემიზოდური როლების გარდა არაფერი შეუთავაზებიათ.

ანი და ძალზე გაუნონასწორებელი იყო... მის ფონზე მოკრძალებული, რომანტიკოსი უოკენი ნამდვილ ანგელოზად გამოიყურებოდა.

ნოემბერში ნატალიმ ქრისტოფერი ორი კვირით საკუთარ იახტაზე მიიპატიჟა კალიფორნიაში, მაგრამ ვილაცამ ამის შესახებ ქმარს აცნობა და გასვლის წინ იახტაზე რობერტი შეიჭრა... ეს დღეები ნამდვილი კომედიის იყო. ვაგნერი წუთით არ ტოვებდა ნატალის, ქრისტოფერს კი ყოველ წამს ლანძღავდა და შეურაცხყოფდა. უოკენი მზად იყო უკან დაეხია, შინ დაბრუნებულიყო, მაგრამ ნატალი არწმუნებდა: „არ დამტოვო ამ გიჟთან მართლ. იგი მომკლავს“. „მაგრამ თუ დიდხანს ვეყოლები გაჩხერილი ყელში, უფრო მალე მოკლავს“ — ცდილობდა ვუდის დაყოლიებას უოკენი. „არა, შენ არ გესმის! შენ არ იცნობ რობერტს! სანამ მისი ზედამხედველობის ქვეშ ვართ, თავს შეიკავებს. როგორც კი წახვალ, იფიქრებს, რომ საიდუმლო შეხვედრებზე შეთანხმდით და სულ გაგიფდება“.

მომდევნო ახალ წელს უოკენი ფსიქიატრიულ კლინიკაში შეხვდა. მას გვერდიდან არ მოშორებია ჯორჯიანა, რომელიც ქმარს ღალატში დასაბუთებდა. უოკენი დაკითხვის შემდეგ უოკენი ხმას არ იღებდა და გაუგებარი იყო, აღიქვამდა თუ არა სხვის საუბარს. ქრისტოფერი რამდენიმე თვის მანძილზე იწვა გაუწმრეველად და ერთ წერტილს მიშტერებოდა. ცოლი დაყენებით უფერუდდა: „გესმის ჩემი, ქრისტოფერი? გახსოვს, რომ ქრისტოფერი გქვიან? შენ გაგიმართლებს და მალე გამოჯანმრთელდები. უბრალოდ უნდა გჯეროდეს“. ერთ მშვენიერ დღეს ქრისტოფერმა საუსტად უპასუხა: „ჰო, ჯორჯი, ნესრიგში ვარ“.

როცა უოკენი საავადმყოფოდან გამოენერა, თითქოს კინოში აღარაფერი ესაქმებოდა. პოლიციური არ ჩქარობდა, ელიარებინა მისი გამოჯანმრთელება. თავად ქრისტოფერსაც ესმოდა, რომ ჯერ შორს იყო სრული ნესრიგისგან. ცხადსა თუ სიზმარში კომპარები ტანჯავდა. ეს მოდა შორეული კენესა, ვედრება — დამხმარეობა... ჯორჯიანამ ფსიქოთერაპევტის რჩევით გამოსავალი შესთავაზა ქმარს: „შენ უნდა განთავისუფლდე საშინელებისგან, რომელიც სულში ჩაგისახლდა. უნდა გადმოანთხო იგი უკანაზე. მე ერთი სცენარი გიმოვი — ბოროტმოქმედის საინტერესო როლი. შეივლი სინჯებზე?“ უოკენი დაამტკიცეს როლზე ფილმში „შეხვედრება მკვლელობაზე“ — ეს იყო ახალი თავბრუდამხვევი წარმატების დასაწყისი.

უოკენი მკვლელებისა და მანიაკების როლთა შეუდარებელი შემსრულებელი აღმოჩნდა. მალე ქრისტოფერს „პლანეტის სივლაზე საშინელი ადამიანი“ შეარქვეს. ამასთან, უოკენის ჯანმრთელობა საგრძობლად გაუმჯობესდა. „სამუშაო საუკეთესო წამალია სტრესის დროს“, — მიაჩნია მას.

„ახალგაზრდობაში რომეოს როლზე ვოცნებობდი, — იხსენებს ქრისტოფერი. — ვფიქრობდი, ბედისწერას მოვატყუებდი, მაგრამ მან სრულიად სხვა ამბულ მომიზადა. რას ვიზამ, ახლა მოხარული ვარ. როცა თამაშობ, ცხოვრება სულაც არ ჩანს საშიში...“

სემ დენი

ვედრება შეთანხმდით და სულ გაგიფდება“.

30 ნოემბერს დილით საოლქო პოლიციაში უცნაური წყვილი მივიდა: რობერტ ვაგნერი უოკენს მიათრევდა. ქრისტოფერი ფეხებს ძლივს ადგამდა და უაზროდ იმეორებდა. „ის დაიღუპა, დაიღუპა...“ ვაგნერმა ტომარასავით მიაგდო იგი სკამზე და პოლიციელს მიუბრუნდა: „ეს ადამიანი დამწაფავა ჩემი ცოლის სიკვდილი“. მალე პოლიციამ წყვილს ნატალის გვამი ამოიტანა. შეეცადნენ გამოეძიებინათ მომხდარი, მაგრამ ვაგნერი დაჟინებით ირწმუნებოდა, რომ ნატალი და ქრისტოფერი მარტო დატოვა, რის შემდეგაც ქალი იახტიდან გაქრა. თავად ქრისტოფერს კი არაფრის ახსნა არ შეეძლო — იგი ძლიერი ფსიქიკური შოკის ქვეშ იმყოფებოდა. რა დაემართა ნატალის სინამდვილეში — საიდუმლოდ დარჩა. ოფიციალურ დასკვნაში ნათქვამი იყო: „სავარაუდოა თვითმკვლელობა“.

ახა, ვინ ვარ...

ნამდვილად გაგიჭირდებათ ჩემი ცნობა... შემძლია დაგეხმაროთ...

ჩემი გამოჩენისთანავე გიტყდებოდით სიცილი... მაგრამ ბიჭებს ვთამაშობდი და მგონი გიყვარდით კიდევ...

პასუხები გამოგზავნეთ ჩვენი საფოსტო ყუთების საშუალებით.

ყოველ ოთხშაბათს
ყველაფერი ბოროტად უნახავს

საპროფიტო ბოლო გეგმა

ამერიკის შერეული შტატების საგარეო პოლიტიკა ნაკლებად და მოკიდებული იმზე, თუ ვინ არის ან რომელ პარტიას ეკუთვნის მისი პრეზიდენტი. ძირითადი ამოცანები, რომელზეც ამხვილებდა უკანასკნელ წლებში ყურადღებას ბილ კლინტონი, ახალი პრეზიდენტის განსახორციელებელი გახდება.

ამერიკის შერეული შტატებს პლანეტარული მასშტაბის 5 პროექტი აქვს: რაკეტის ნაღმდგო თავდაცვის ნაციონალური სისტემის განლაგება, ახლო აღმოსავლეთსა და ბალკანეთში მშვიდობის დამყარება, ჩრდილოეთ და სამხრეთ კორეის შერეული ტრანსპორტი გაზსადენისა და ბაიო-ჯეიპანის ნავთობსადენების პროექტები.

ჯერჯერობით, ყველაზე დიდი წარმატება კორეის ნახევარკუნძულზე მიღწეული. ჩრდილოეთ და სამხრეთ კორეამ შეასრულა გეგმიური ნავთობის გადამღები. სახელმწიფო მდივანს მადლენ ოლბრაიტი, ფუნქციონირებს „ისტორიული“ ვიზიტის დროს, ჩრდილო კორეის ლიდერი კიმ ჩენ ირი დაპირდა, რომ არ განავითარებს თავის საარაკეტო პროგრამას.

წლებადელი წელიწადი ბალკანეთზე ამერიკისათვის ხელსაყრელი თავდაცვა. როგორც იქნა, ჩამოაგდეს იუგოსლავიური დიქტატორი სლობოდან მილოშევიჩი, თანაც უსისხლოდ. რაკეტის ნაღმდგო თავდაცვის ნაციონალური სისტემის ფართოდ განლაგებაზე აქტი-

ურად ალაპარაკდნენ შარშანდელი წლის მიწურულში. კონგრესმა ხმა მისცა მისი პირველი ეტაპის სარეალიზაციოდ საჭირო თანხის — 32,1 მლრდ დოლარის გამოყოფას. რუსეთმა და ჩინეთმა მძაფრად გააკრიტიკეს ვაშინგტონის გეგმა, მაგრამ ამან ადმინისტრაციას უფრო მეტად უბიძგა გამოცდის ჩასატარებლად.

გამოცდა, ფაქტობრივად, ჩაჯდა. კლინტონმა განაცხადა, გეგმებს შემდეგი პრეზიდენტი განახორციელებს.

რაც შეეხება ახლო აღმოსავლეთს, კლინტონს უმძიმესი ამოცანა უნდა გადაეჭრა — ისრაელი დაეთანხმებინა პალესტინის სახელმწიფოს შექმნაზე, მან სრული ფისკო განიცადა, ებრაელები და არაბები ომის ზღვარზე არიან.

ნავთობსადენის პროექტებიც, ჯერჯერობით, ქალაქზე რჩება.

კლასტი №44

მუსულმანები აუზ-ს ემუშრებიან

ნილ იქნა ისრაელის ჯარი. ეს არის სამართლიანობის, ჩვენი ერთიანობისა და კოორდინაციის გამარჯვების დემონსტრირება, — თქვა ირანის პრეზიდენტმა. მას სხვა ორატორებმაც მხარი დაუჭირეს და ისრაელი დაადანაშაულეს. როდესაც სიტუაციიდან გამოსვლისათვის მათ რადიკალური ხერხები შესთავაზეს სამიტის მონაწილეთ: მაგალითად, სუდანის პრეზიდენტმა ომარ ალ-ბაშირმა მთელი მსოფლიოს მუსულმანებს ისრაელის წინააღმდეგ „წმინდა ომისკენ“ მოუწოდა. საუდის არაბეთის მეფემ აბდულაჰ ისრაელზე მეტად, მისი მოკავშირე აშშ დაადანაშაულა. „უნდა გაყენოთ ისრაელიდან ყველა ისრაელი დამოკიდებული, უნდა შეწყვიტოთ ურთიერთობები იმ სახელმწიფოებთან, რომელთაც სურთ თავიანთი საელჩოები თელ-ავივიდან იერუსალიმში გადაიყვანონ“ — განაცხადა აბდულაჰ (პირველ რიგში ეს აშშ-ს ეხება, რომელმაც სექტემბერში მოისურვა საელჩოს იერუსალიმში გადაყვანა). მუსულმანი ლიდერების აღმთავრებული რიტორიკა ძირითადად გათვლილი იყო შინაურ აუდიტორიაზე, რომელიც „აგრესორის დამხობას“ მოითხოვს. ეგვიპტის პრეზიდენტი აბდულ ნასირმა სამიტს შესთავაზა, დაღუპულ პალესტინელთა ოჯახებისთვის დახმარების ფონდის შექმნა.

კომენტარი №205

სტრატეგიის საზღვრის დაბრუნება

იუგოსლავიის ერთ-ერთმა რესპუბლიკამ — ჩერნოგორიამ გადადგა ნაბიჯი, რომელიც მალე იუგოსლავიიდან გასვლის დასაწყისი იქნება: ამერიკიდან მის ტერიტორიაზე ერთადერთ ფულადი ერთეული იქნება გერმანული მარკა. მომავალში კი ჩერნოგორია დამოუკიდებლობის შესახებ რეფერენდუმის ჩატარებასაც აპირებს. ჩერნოგორიამ ბელგრადისაგან ფინანსური დამოუკიდებლობის მიღწევა შარშან დაიწყო. მაშინ იუგოსლავიურ დინართან ერთად რესპუბლიკაში გერმანული მარკა იყო მიმოქცევაში. ამ გზით მოახერხა დაუმორჩილებელმა ჩერნოგორიამ, თავი გადაერჩინა მილოშევიჩის ეკონომიკური „მოსწრობის“ მცდელობისაგან. ჩერნოგორიის ცენტრალური ბანკი გამოიყო იუგოსლავიის ცენტრალურ ბანკს. რამდენიმე დღის განმავლობაში ჩერნოგორიელებმა უნდა გადაეცვალოთ თავიანთი დინარები. პენსიონერები და სამხედრო მოსამსახურე-

ბი პენსიებისა და ხელფასს გერმანული მარკით მიიღებენ.

სერბეთისაგან ფინანსური გამოჯვრები ჩერნოგორიამ იუგოსლავიიდან გასვლის სერიოზული განცხადება გააკეთა. ეს იმას არ ნიშნავს, რომ ჩერნოგორია „მოძვე რესპუბლიკასთან“ სხვა კავშირების განწყვეტას აპირებს. ამას წინათ რესპუბლიკის პრეზიდენტმა მილო ჯუკანოვიჩმა სერბეთს შესთავაზა, რომ „რადიკალიზაცია გარდაქმნას“ ურთიერთდამოკიდებულება, იუგოსლავია საერთაშორისო საზოგადოებრიობის მიერ აღიარებული ორი სახელმწიფო კავშირად გადაიქცევა. ჩერნოგორიისა და სერბეთის კავშირის ერთობლივი ფუნქციები ექნება: არმია, ვალუტა და საგარეო პოლიტიკა. სერბეთი ჩერნოგორიის წინააღმდეგს თუ არ მიიღებს, მაშინ, როგორც პრეზიდენტი აცხადებს, დამოუკიდებლობის რეფერენდუმს ჩაატარებს.

კომენტარი №206

სიტუაცია კვლავ გამძაფრდა

ისრაელის სამხედრო ხელმძღვანელობამ კვლავ შემოიღო პალესტინის ავტონომიის ტერიტორიის იზოლაციის რეჟიმი (საქმე ის არის, რომ უცნობმა ტერორისტებმა ოთხი ისრაელელი მოკლეს). დაზის სექტორისა და მდინარე იორდანეს დასავლეთ სანაპიროს მცხოვრებმა ებრაელებმა დემონსტრაცია მოაწყვეს. ისინი ხელისუფლებისაგან მოითხოვენ ნესრიგის დასამყარებლად უფრო მკაცრი ზომების მიღებას. დემონსტრანტების ლოზუნგი მთავრობას მოუწოდებს: „ხელს ნუ შეუშლით არმიას, მოიგოს ეს ომი“.

მინისტრის მოვალეობის შემსრულებელმა აღნიშნა, რომ „არავატი ახალი სტრატეგიის რეალიზებას შეუდგა, რომელსაც ჰქვია „სიკვილი გზებზე“, და იგი მზად უნდა იყოს, საპასუხო დახრტების მისაღებად. პალესტინელები კი, თავის მხრივ, გაიმძინა: ისრაელელები არაბებს ისე ექცევიან, როგორც ნაგასო. პალესტინის ხელისუფლებამ გადაწყვიტა, გზიდან არ გადაეხვიოს. მომარაბა „ფათმა“ პროკლამაციები გაავრცელა პალესტინელებში, რომ „ნებისმიერი გზით და ნებისმიერ ადგილზე“ გააძლიერონ ომი ისრაელელების წინააღმდეგ. „ჩვენი მიზანია, — ამოვირკვოთ სიონისტები პალესტინის მიწიდან და აღმოსავლეთ იერუსალიმიდან“ — წერენ პროკლამაციაში.

ნეზვისიშიაია გაზეთი №216

ლუკაშენკომ თავად აღიარა

ამბობენ, რომ რუსეთის საგარეო დაზვერვის სამსახური ლუკაშენკოს აწვდის ინფორმაციებს. ეს რომ მართლაც ასეა, დადასტურა ბელორუსიის პრეზიდენტმა ალექსანდრ ლუკაშენკომ. როგორც გაზეთი „Gazeta.ru“ იუწყება, გასულ კვირას მინსკში კოლეგებთან სასაუბროდ ჩაფრინდა რუსეთის საგარეო დაზვერვის სამსახურის უფროსი გენერალ-ლეიტენანტი ს. ლებედევი. ლუკაშენკოსთან პროტოკოლური შეხვედრის დროს მისდა

კაზუსი. ლუკაშენკომ არც აცია და არც აცხელა — ლებედევს მადლობა გადაუხადა ანალიტიკური მასალებისთვის, რომელსაც ის სისტემატურად ღებულობს.

თვითმხილველების თქმით, საქციელწამსდარი ლებედევი ილიბებდა, მაგრამ ვაი ამ ლიმიტსო. მოგვიანებით რუსეთის საგარეო დაზვერვის სამსახურმა უარყო ეს ინფორმაცია.

ვერსია

განტამიროვი ისევ ჩვენთან იკლავა

რუსეთის ძალადგანი სტრუქტურების მიერ დაგეგმილი ოპერაცია ჩვენთვის საველე მეთაურების ხელში ჩასაგდებად, ჩაიშალა. გამორიცხული არ არის, რომ ამაში დამნაშავე იყოს გროზნოს მერი, ჩვენთვის ადმინისტრაციის მეთაურის მოადგილე ბესლან განტამიროვი.

საველე მეთაურები, რომელთა შორის იყვნენ არბი ბარაევი და რუსლან ცაგაროვი, გროზნოში, პერვომაისკაის ქუჩაზე უნდა აეყვანათ. „იხვესტიას“ კორესპონდენტს რეპრეზენტანტის თანაშემწის ს. იასტრევევსკის აპარატი აცნობეს: ოპერაციის მსვლელობისას 3 ბოევიკია მოკლული. შვიდი ნებაყოფლობით ჩაგვებარდა. ამის შემდეგ პერვომაისკაიზე მოულოდნელად გამორჩა ბესლან განტამიროვი თავის ხალხთან ერთად. მისი შემდგომი მოქმედება არანაირ ლოგიკას არ ექვემდებარებოდა: თითქოს მისი ბრძანებით განაიარაღეს სპეცდანიშნულების მებრძოლები, ამასთან ერთი მათგანი მძევლშიც დაიჭრა, ტყვედ ჩავარდნილი ტერორისტები კი გაურკვეველი მიმართულებით წაიყვანეს.

პრეზიდენტის თანაშემწის აპარატი არაფერი უთქვამთ იმის თაობაზე — იყო თუ არა არბი ბარაევი განტამიროვის მიერ გათავისუფლებული შორის. ამჟამად იძიებენ, ვინ იყო გათავისუფლებულთა შორის და რატომ გააკეთა ეს განტამიროვმა.

5 საათს გრძელდებოდა ჩვენთვის პროკურატურაში ბესლან განტამიროვის დაკითხვა. მან ყურნაღივით შეხვედრას თავი აარიდა. არსებობს რამდენიმე ვერსია იმისა, თუ რა მიხდა. ერთი მათგანის თანახმად, ჩვენთვის მილიციელების რაზმი და ფედერალური ჯარის ქვედანაყოფი შეეცდომით დაერივნენ ერთმანეთს. მეორე ვერსიის თანახმად, ფედერალები კი არა, ჩვენნი მილიციელები ანარმობდნენ ოპერაციის პერვომაისკაიზე და გვამები განტამიროვმა წაიღო ამოსაცნობად. რაც შეეხება არბი ბარაევის, ზოგიერთი მონაცემით, ის თავის მშობლიურ სოფელ ალპან-ყალაში იმყოფება.

სეგოდნია №214
იხვესტია №217

ახლო აღმოსავლეთის ეპილოზის დასაწყისი დაბრუნება

ბელინსონის სამედიცინო ცენტრში, პეტაჰ ტიკვეში 72 წლის ასაკში გარდაიცვალა ისრაელის პრემიერ-მინისტრის, იცხაკ რაბინის მეუღლე ლეა რაბინი.

ლეა რაბინი დიდი ხანი უკურნებელი სენით იყო დაავადებული. სიცოცხლის უკანასკნელ დღეებში ის საავადმყოფოში იწვა და ამიტომ მონაწილეობა ვერ მიიღო მისი ქმრის გარდაცვალების 5 წლისთავისადმი მიძღვნილ ცერემონიაში. იცხაკ რაბინი რელიგიურმა ფანატიკოსმა მოკლა თელ-ავივიში გამართულ მიტინგზე.

ხელისუფლებაში ყოფნის დროს, ებრაელების და არაბების ურთიერთობა გაცილებით თბილი იყო. არაფატი და ცოლ-ქმარი რაბინები ხშირად ხვდებოდნენ ერთმანეთს, 1994 წელს იასირ არაფატს, იცხაკ რაბინსა და ისრაელის საგარეო საქმეთა მინისტრს შიომონ პერესს ნობელის პრემია გადაეცათ მშვიდობის დარგში.

პალესტინის ლიდერმა იასირ არაფატმა განაცხადა, რომ ძალიან დაამწუხრა ლეა რაბინის სიკვდილმა. როგორც ცნობილია, იცხაკ რაბინის

ბილ კლინტონის დეპუტატი ნათქვამია: „პი-ლარი და მე გულით ვწუხვართ ლეა რაბინის გარდაცვალებას. ჩვენ დავეკარგეთ ძვირფასი მეგობარი, ახლო აღმოსავლეთში კი მშვიდობის დესპანია“. ცნობილია, რომ მდინარე იორდანეს დასავლეთ სანაპიროზე და ლაზის სექტორში ერთ-ერთი უკანასკნელი შტაბკეპის დროს, ლეა რაბინი, მძიმე ავადმყოფობის მიუხედავად, რამდენჯერმე შეეცადა თავისი ჩარევით შეეჩერებინა სისხლის ღვრა.

ლეა რაბინი დაერქვა იერუსალიმში, გერცილის მთაზე, თავისი მეუღლის გვერდით.
იხვესტია №215

ვისი ეპილოზი გახდა სინაპოლიური პუბლიკა

10 წლის წინ მიხაილ გორბაჩოვმა გამოაქვეყნა ქვეყანაში სახელმწიფო ხელისუფლების სტრუქტურის კარდინალური რეფორმების პროგრამა, რომლის განხორციელების შედეგად ქვეყანა ათ თვეში დაიშალა.

მისი გამოსვლა არადაამჯერებელი იყო. მეორე დღეს კი სესიაზე, მისი გამოსვლა სენსაციური გამოდგა. მან დეტალურად შესთავაზა, — მინისტრთა საბჭო მინისტრთა კაბინეტად ექციათ და გორბაჩოვის დაქვემდებარებაში გადაეცათ, შემოელოთ ვიცე-პრეზიდენტის პოსტი, გაეუქმებინათ საპრეზიდენტო საბჭო (მასში თანაბარი რაოდენობით შეიყვანონ ლიბერალები და კონსერვატორები), თვისებრივად ახალი უფლებამოსილება მიენიჭებინათ ფედერაციის საბჭოსთვის (რომელშიც შეედრდნენ რესპუბლიკის მეთაურები).

რა დაემართა სსრ კავშირის პრეზიდენტს 1990 წლის 17 ნოემბრის გამთენიისას?

ახალგაღვიძებულმა მიხაილ გორბაჩოვმა მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარე ნიკოლაი რიჟკოვს დაურეკა და შეატყობინა, კვლავ მსურს სსრკის უმაღლესი საბჭოს სესიაზე გამოსვლა. ვაპირებ რადიკალური წინადადებების შეტანას, მათ შორის მთავრობის რეორგანიზაციის საკითხში.

მისხილ გორბაჩოვმა არჩევანი კონსერვატორების სასარგებლოდ გააკეთა. სსრკ სახალხო დემუტატების ყრილობის V სესიამ ერთი თვის შემდეგ პრეზიდენტის ყველა წინადადება

წინა დღით, 16 ნოემბერს, პრეზიდენტი გორბაჩოვი გამოვიდა სესიაზე. მისი სიტყვა გახლდათ პასუხი უმაღლესი საბჭოს ულტიმატუმზე — 14 ნოემბერს დეტალურად ჯგუფის „სოიუზის“ ლიდერმა ვიქტორ ალქსისმა ილაპარაკა ხელისუფლების კრიზისის შესახებ და პრეზიდენტს მოსთხოვა, ორ კვირაში წარედგინა დეტალური სათავის კონკრეტული წინადადებები ქვეყანაში ნესრიგის დასამყარებლად. უშირველეს ყოვლისა, „აფეთქებულ“ მოკავშირე რესპუბლიკებთან ურთიერთობის მოსაგვარებლად და თუ საჭირო გახდებოდა, „საგანგებო ზომების“ მისაღებად.

პრეზიდენტს, ფაქტობრივად, სთხოვედნენ გარკვევით ეთქვა, — ვისთან იდგა — ლიბერალებთან თუ კონსერვატორებთან.

„სოიუზის“ უკან უმაღლესი საბჭოს მაშინდელი თავმჯდომარე ანატოლი ლუკინოვი და მისი თანამოაზრეები იდგნენ.

დაამტკიცა. გენადი იანაევი სსრკ-ის პირველ ვიცე-პრეზიდენტად დაამტკიცეს. ედუარდ შევარდნაძემ „მოსალოდნელი დიქტატორი“ იწინასწარმეტყველა და საგარეო საქმეთა მინისტრის პოსტიდან გადადგა. ახალშექმნილი უშიშროების საბჭოში კი პირველად შეიკრიბნენ გკჩპ-ს მომავალი წევრები.

გორბაჩოვი ერთ დღე-ღამეს ფიქრობდა პასუხზე. 16 ნოემბერსაც შეეცადა, ინიციატივა ხელში ჩაეგდო, მაგრამ არაფერი გამოუვიდა, პრეზიდენტს, ფაქტობრივად, სთხოვედნენ გარკვევით ეთქვა, — ვისთან იდგა — ლიბერალებთან თუ კონსერვატორებთან.

„სოიუზის“ უკან უმაღლესი საბჭოს მაშინდელი თავმჯდომარე ანატოლი ლუკინოვი და მისი თანამოაზრეები იდგნენ.

კომენტარი №216

მოკლელ

ინტერფაქსის ცნობით დადგინდა, რომ დაზვერვის სამსახურის საგუშაგოების მორიგე რაზმებმა დააფიქსირეს ამოუცნობი მფრინავი ობიექტი. მესაზღვრეების ინფორმაციით, ისინი 2 წუთის განმავლობაში თვალს ადევნებდნენ ამოუცნობ ობიექტს, რომელიც მთების მხრიდან დაახლოებით 100მ სიმაღლეზე მოფრინავდა და ზღვის მიმართულებით გაუჩინარდა. კომპეტენტური სამსახურები ამო-ს გამოიწვიეს ფაქტს იკვლევინ.

ჩრდილოეთ იტალიაში ამოუცნობი კომპანია „ფიატის“ პრეზიდენტის ვაჟის გვამი. ფირმის დამაარსებლის შვილთაშვილის, 46 წლის ედუარდო ანიელის გვამი ხიდის მახლობლად, მდინარეში აღმოაჩინეს, ნაპირზე იდგა მისი მანქანა. შესაძლოა, ეს თვითმკვლელობა იყოს.

გენერალ ლევ როხლინის ქვრივს, ტამარა როხლინას მიესაჯა 8 წლით თავისუფლების აღკვეთა, სასამართლომ დაადგინა, რომ ტამარა როხლინამ მკვლელობა პირადი მოტივით ჩაიდინა. განაჩენი მოულოდნელი აღმოჩნდა ახლობლებისა და ადვოკატებისათვის. ტ. როხლინა სასჯელს მოიხდის საერთო რეჟიმის კოლონიაში.

გენერალ ლევ როხლინის ქვრივს, ტამარა როხლინას მიესაჯა 8 წლით თავისუფლების აღკვეთა, სასამართლომ დაადგინა, რომ ტამარა როხლინამ მკვლელობა პირადი მოტივით ჩაიდინა. განაჩენი მოულოდნელი აღმოჩნდა ახლობლებისა და ადვოკატებისათვის. ტ. როხლინა სასჯელს მოიხდის საერთო რეჟიმის კოლონიაში.

ხოცნა ყურძენს!

ყურძენის სასარგებლო თვისებების შემსწავლელი მეცნიერების, ამპელოგრაფიის მამამთავრად ითვლება რომელიც პატრიცი ლუკულუსი, რომელიც ისტორიაში შევიდა, როგორც ლხინის მოყვარული და ღორმუცელი.

დიეტა ძალზე გამოადგება გახდომის მსურველებს. ყურძენის კანი შეიცავს კვერციტინს და მერიციტინს — განსაკუთრებულ მღებავ ნივთიერებებს, რომელიც განეკუთვნება კიბოს საწინააღმდეგო ნატურალურ საშუალებებს. ამიტომ შავი ყურძენი უფრო სასარგებლოა, ვიდრე თეთრი. ყურძენის რბილობში თავმოყრილია მინერალები და ორგანული მჟავები, A, C და E ვიტამინები, რომელიც ხელს უწყობს უჯრედების რეგენერაციას. ნიჰანში შემავალი ტანინი ასუფთავებს ნაწლავებს, ხოლო ლინოლინის მჟავა ხელს უწყობს ანთებითი პროცესების თავიდან აცილებას. ყურძენის ღვინო ორგანიზმში სპობს ჭარბ ქოლესტერინს, ამიტომაც ხორცს აუცილებლად უნდა დავაყოლოთ ნივთიერ ღვინო.

ლიზა №44

ჯანმრთელობის ქვა

კაუს სამკურნალოდ უსხოვარი დროიდან იყენებენ. იგი არა მარტო კმნელ ბაქტერიებს და აჩქარებს აღდგენით პროცესებს, არამედ ორგანიზმიდან გამოაქვს მძიმე მეტალები: თუთია, ტყვია, კადმიუმი. ძველთაგანვე კაუს მეჭვჭვების სამკურნალოდ იყენებდნენ. დღეს კი, ბევრი მკურნალი მას შარდკენჭოვანი დაავადებების, დიპლტიკურიოზის, სხვადასხვა ანთებითი პროცესების, ტროფიკული წყლულისა და დამწვრობის სამკურნალოდ ხმარობს. ძირითადად გამოიყენება კაუსის წყალი.

კომპრესებისთვის, დასალევად. შეგიძლიათ სვით, რამდენიც გნებავთ. გავარამდენიმე ხანი და ეფექტი კოლოსალური იქნება. კაუსის წყლის ახალი ულუფა იმავე ქვევით კეთდება. კაუს შეიძლება შემცველიც მოუწახსოთ. შეგიძლიათ ავთიაქში შეიძინოთ პოლივიტამინები. დახედეთ ყუთს, თუ ჩამონათვალში შედის Si — ე.ი. ეს კაუსია. უხვად მიირთვით ნიახური, მწვანე ხახვი, პრასი, ბოლოკი, პომიდორი და თაღგაძი. ყველაზე მეტი კაუსი, იგივე კრემნიუმი (ამ სახელწოდებითაა აღნიშნული მენდელეევის ტაბულაში) არის მინდურის შვიტაში. ხალხურ მედიცინაში მის ნაყენს იყენებენ როგორც სისხლდენის შემამჩრებელს, ჰემოროიდული და საშვილოსნოს სისხლდენების დროს, ჰიპერტონიისა და ათეროსკლეროზის მკურნალობისას. ახალგაზრდად წვენი კარგია ფურეკულოზის, ალერგიული გამონაყარის, ეგზემის, ანგინის, გინგივიტის, წყლულების, ძველად შესახორცებელი ჭრილობებისა და ოფლიანობის დროს. ნაყენი სასარგებლოა ფეხმძიმე ქალებისთვის კუნთების ტონუსის, ხანში შესულთათვის კი ძველოვანი ქსოვილების გასამაგრებლად.

კაუსის „ნაყენი“ ალადგენს იმუნურ სისტემას, ამცირებს ქოლესტერინის შემადგენლობას სისხლში, ამაგრებს სისხლძარღვებს, კარგია იმპოტენციისა და უნაყოფობის დროს. აახალგაზრდავებს კანს, აქრობს ნაოჭებს, ამაგრებს ღრძილებს და ხელს უწყობს თმის ზრდას.

კაუსის წყლის მოსამზადებლად აიღეთ მუჭა კაუსის მომცრო ქვევი (7-8 ცალი, ზომით დაახლოებით 2X2), ჩაყარეთ 3 ლიტრიან ქილაში და დაასხით წყაროს, ჭის ან გაფილტრული წყალი. დააყენეთ 7 დღე-ღამე მშრალ, ბნელ ადგილას. კაუსის წყალი შეიძლება გამოიყენოთ დასაბანად,

ორაკული №11

მკურნალობა უახლესი აპარატებით

ალერგიის კომპიუტერული დიაგნოსტიკა და მკურნალობა, პიპტერინის (წვევა), ნევროზის, ლოგონეროზის (ენაბლუობა) მკურნალობა უახლესი აპარატებით.

მის. ვაჟა-ფშაველას გამზ. №108, ჩაბანიკიანის ქვემოთ, მ-ნ სართ. ბიოკაუნიკონი თბაკაიის ქვემოთ, პიპტი უკაბ სანიტარიული ჯგუფი-12 სახ. 10-15მ. 33-58-77 მისაღ.

ვიკურნალობთ

ქმნიკომპლ პოსტობიბი

— ექსპრეს-დიუკნოსტეკა 15-20 წუთში;
— ექსპრეს-თახამედროვე იახანური აპარატებით;

— კომპლექსური მკურნალობა დღე-სათვის არსებული ყველაზე თანამედროვე მეთოდებით და აპარატებით, მათ შორის, პიპტი, გუსკოვის მეთოდით, რომელსაც ეფექტურობით ანალოგი არ აქვს.

მეცნიერებათა აკადემიის სპეც. პოლიკლინიკა, კაბ. №20 (სპორტის სასახლის უკან) 10-14 სთ.

SGS - მსოფლიო სექსოლოგთა ასოციაციის და ევროპის სექსოლოგთა ფედერაციის წევრი

SGS - თანამედროვე ტექნიკური ბაზა

SGS - მაღალკვალიფიციური ექიმი-სექსოლოგები და ფსიქოლოგები

SGS - განკურნების მაქსიმალური გარანტია

SGS - აბსოლუტური ანონიმურობა

ჩვენი პროფესიონალიზმი თქვენი თვითდაჯერების გარანტიაა!!!

ექიმი-სექსოლოგები, ფსიქოლოგები და ფსიქოთერაპევტები მზად არიან დაგეხმარონ ყველა სახის სექსუალური დარღვევის, ნევროზული სიმპტომების დიაგნოსტიკასა და მკურნალობაში.

- სექსობრევი აქტის ჩატარების გაძნელება ან შეუძლებლობა, მათ შორის: „ბირველი საქორწინო ღამის“ პრობლემები.
- სექსობრევი აქტის გახანგრძლივება ან ნაადრევი დამთავრება.
- ამპოტენციის ქირურგიული მკურნალობა, ასის წიშების მომატება.
- კონფლიქტები ოჯახში და მის გარეთ.
- დებრესია, ძილის დარღვევა, აკაბატება და ენერგეტუკული დაქვეითება.
- კონტაქტის შიში და ურთიერთობის პრობლემები.

ფსიქოლოგიური და სექსოლოგიური სამსახური SGS

თბილისი, ი. ჭავჭავაძის გამზ. №5 (ყოფილი „დეკომბინატი“), მე-2 სართ. კაბ. 21-22-23-24. ტელ: 29-34-39. მიღება 10-19 სთ-მდე

„ქვიკის პალიცრა“ კვლევის ცენტრი

გთხოვთ დანერგოთ ბიოგენით ნაღველ-კენჭოვანი დაავადების გამომწვევი მიზეზებისა და მკურნალობის შესახებ.

განაცხადი გიორგაძე

ნაღველ-კენჭოვანი დაავადება ძალზე გავრცელებულ დაავადებათა რიცხვს მიეკუთვნება. ის ადამიანებს ძირითადად 40 წლის ასაკის შემდეგ შეუქრება (თუმცა, არც ახალგაზრდებს ინდობს) და უფრო ხშირად ქალაქის მცხოვრებთ ადენინობაზისაგან შედგება — ბილირუბინი, ქოლესტერინი, კალციუმი. ყველაზე ხშირად ე.წ. შერეული ქვევი გვხვდება. ისინი ჩამოთვლილ ნივთიერებებს განსხვავებული ოდენობით შეიცავენ. რომელიმე მათგანის სიჭარბე ქვის ხასიათს განსაზღვრავს: ქოლესტერინული, ჰიგმენტური და ა.შ. ქვის ზომები საკმაოდ ფართო სპექტრისაა — 1-2 მმ-იდან 3-5 სმ-მდე. ფორმის მიხედვით შესაძლოა მრგვალი, ოვალური, მრავალკუთხედიანი და სხვ. იყოს.

ქვევი, ძირითადად, ნაღველის ბუშტიში წარმოიშობა, თუმცა, ზოგჯერ ნაღველის სადინარებშიც გროვდება. ნაღველის ბუშტის დანიშნულება ორგანიზმში მხოლოდ რეზერვუარის ფუნქციით შემოიფარგლება. ის ღვიძლის მიერ გამოშვებული და სადინარებით გადაადგილებულ ნაღველს აგროვებს და ნაჭიროების მიხედვით თორმეტჯოჯა ნაწლავში გადაისვრის. ორგანიზმში ქვევის წარმოქმნის ხელშემწყობი 3 ძირითადი მიზეზი არსებობს: ნივთიერებათა ცვლის დარღვევა; ნაღველის ბუშტის შემადგენლობაში შემავალი უჯრედების ანთებითი ცვლილება; ნაღველის შეგუბება.

ამ ფაქტორების ზემოქმედებით ნაღველი ცხიმოვანი ნივთიერებებით ჯერდება, რის საფუძველზეც გამოიქვევა ძლიერდება და იქმნება წინაპირობა ქვევის წარმოსაქმნელად. ნაღველ-კენჭოვანი დაავადება უფრო მეტად ემუქრება: ჭარბწონიანებს, რომელთაც კუჭ-ნაწლავთან დაკავშირებული პრობლემები ადენინობა

ნაღველ-კენჭოვანი დაავადება

ნებათ — შეკრულობა და ცხარე და ცხიმოვანი საკვების მოყვარულებს. მნიშვნელოვანი როლი ენიჭება — ნაღველის ბუშტის კედლის დაზიანებას და ინფიცირებას. ნაღველ-კენჭოვანი დაავადება ზოგჯერ უსიმპტომოდ, ყოველგვარი გამოვლინების გარეშე მიმდინარეობს და კენჭების აღმოჩენა სრულიად შემთხვევით სხვა ორგანოებზე ჩატარებული გამოკვლევებისა თუ ოპერაციის დროს ხდება. კლინიკურად ნაღველ-კენჭოვანი დაავადება უფრო ხშირად ე.წ. ნაღველის კოლიკით გამოვლინდება.

ტკივილი, როგორც წესი, დიეტის დარღვევის ფონზე — ცხიმოვანი, მწარე საკვების მიღების შემდეგ ვითარდება. ეს, შესაძლოა, ფიზიკური დატვირთვის, ფსიქოემოციური გადატანის, ხანგრძლივი ტრანსპორტირების საფუძველზეც აღმოცენდეს. ტკივილი მუდმივი, მჭრელი, მწველი, მჩხვლტავი ხასიათისაა. ის მარჯვენა ნეკნქვევა და ეპიგასტრიულ (დაახლოებით კუჭის პროექცია) არეში ლოკალიზდება, რომელიც შესაძლოა წელის მიდამოში, აგრეთვე მარჯვენა ბუჭის და წინამხრის მიმართულებით გადაეცეს. უფრო იშვიათად ტკივილი შესაძლოა გულის არეში ადგილსიარდს. ეს კი სტენოკარდიის არსებობას გვაფიქრებინებს.

ხშირად ტკივილს გულისრევის შეგრძობა და მრავალჯერადი ღებინება ახლავს თან (ზოგჯერ ნაღველის მიწარევიტ), თუმცა, როგორც წესი, ღებინებას შეემა არ მოაქვს. კოლიკის ხანგრძლივობა რამდენიმე წუთიდან რამდენიმე საათამდე გრძელდება. ადამიანები ამ დროს აფორიაქებული არიან და ადგილმდებარეობასაც ხშირად იცვლიან, რათა მათთვის მოსახერხებელი (ტკივილის შემამსუბუქებელი) მდგომარეობა მიიღონ. შეტევის დროს სხეულის ტემპერატურა ნორმალურია. აღინიშნება გულისცემის გახშირება 100-მდე წთ-ში. კოლიკის გავლის შემდეგ ადამიანები ჩვეულებრივ თავს კარგად და სალად გრძნობენ. თუმცა, შესაძლოა მარჯვენა ნეკნქვევა არეში მათ სიმძიმის და ყრუ ტკივილის შეგრძობა გაუჩნდეთ, რომელიც დიეტის დარღვევის ფონზე, მეტეორიზმის, ფალარათის დროს გამოჩნდება, ხშირია გულმმარვა და პირში მწარე გემოს შეგრძობა.

ერთ-ერთი ყველაზე ხშირი გართულება ნაღველის ბუშტის მწვავე ანთება — ქოლეციტიტია. მოსუცევიში მწვავე ქოლეციტიტისთვის დამახასიათებელი სიმპტომები სუსტად გამოვლინდება. ასეთ შემთხვევაში ხშირია გართულებები და დიაგნოზის დასმაც ძნელდება. პათოლოგია შესაძლოა დიდი ხნის მანძილზე უსიმპტომოდ „არსებობდეს“. ნაღველი ქვევის „გვერდს უვლის“ და თორმეტჯოჯა ნაწლავში ჩაედინება. მაგრამ ზოგჯერ ქვევი გადაადგილებდა და შესაძლოა ნაღველის სადინარი დაახშოს. ამის საფუძველზე ნაღველის ბუშტიში წნევა იმატებს, ყრუ ტკივილი იწყება და ე.წ. მექანიკური სიყვილეთ ვითარდება.

დიაგნოსტიკა: კონტრასტული ნივთიერების მიღების ფონზე რენტგენოგრაფიით და ულტრაბგერით დგინდება.

მკურნალობა: ქირურგიულია, რადგანაც თანამედროვე მედიცინა ქვევის დამსუფთავებას სამკურნალო პრეპარატებს, ჯერჯერობთ, არ ფლობს.

ქირურგიული მკურნალობა რეკომენდებულია: მედიკამენტური მკურნალობის უქმედობის; გართულებების განვითარების საშიშროების დროს.

გასოგდეთ! ნაღველ-კენჭოვანი დაავადების დროს ნაღველის ბუშტის სიმისეზური გადაგვარების რისკიც არსებობს (3%)!

მწვავე ქოლეციტიტის მკურნალობენ სტაციონარში, ქირურგის მეთვალყურეობით. ზოგჯერ საჭირო ხდება სასწრაფო ოპერაცია. შეზღუდულია საკვების მიღება, დამსუფთავია ტუტე რეაქციის სასმელები. ტკივილის მოსახსნელად არანარკოტიკული ანალგეტიკები გამოიყენება. აკრძალულია სათბურის გამოყენება, სასურველია მარჯვენა ფერდქვევა არეში ყინულის პარკის მოთავსება. თუკი ამ ღონისძიებების შედეგად 48-72 სთ-ში პაციენტის მდგომარეობა არ გაუმჯობესდა და მუცელში ტკივილმა მოიმატა, საჭიროა ოპერაცია — ნაღველის ბუშტის ამოკვეთა. ამჟამად წარმატებით გამოიყენება ე.წ. ლაპარასკოპიული (უსისხლო) ოპერაციებიც.

მაია მუსხელი

MEDI მედი

ლაზიკალი ეპილასია

- სხეულის ნებისმიერ მონაკვეთში
- ჩხვლტის ბარეჟი
- უმტკივნეულოდ
- სწრაფად
- ბარანტირებულ პეპტით

აქტიკაპასიაში ერთადერთი

ალექსანდრიტის ლაზიკის უახლესი სისტემის აპარატით

0.ჭაპჭაგაიბს გამზ. N70 25-02-02 22-50-43

„HERBAL V“ „პერბალ ვი“

სემსუალური აქტივობის გაუმჯობესების აბსოლუტურად უსაფრთხო, მაღალეფექტური მცენარეული საშუალება

HERBAL VY — მამაკაცებისათვის. — ასოლუტურად უსაფრთხო მათთვისაც კი, ვინც დაავადებულია მაღალი წნევიტ, გულის დაავადებით ან სხვა დაავადებით; — აუტოტესებს ლიბიდოს, ასტიმულირებს ნევრო-სექსუალურ ფუნქციას, როგორც ფიზიკურ, ასევე ფსიქოლოგიურ ასპექტში; — წარმატებით ხსნის სექსუალური დარღვევებით გამოწვეულ ტკივილებს წელისა და ტუცლის არეში, მატებს ენერჯისა და სიცოცხლის ხალისს; — რთული, ორგანული მიზეზებით განვითარებული იმპოტენციის დროს, აუცილებელი სერიოზული მედიკამენტოზური სამკურნალო კურსის განსაზღვრულ ეტაპზე „პერბალ ვი“ ქმნის შესაძენავე ფონს და ახანგრძლივებს მათ ფექტს; — „პერბალ ვი“-ს უკომპლექსოდ იყენებენ ასოლუტურად ჯანმრთელი მამაკაცებიც, რომლებსაც ნერვული დაძაბულობისა და გადაღლილობის გამო დროდლოდ დაქვეითებული აქვთ სექსუალური აქტივობა.

HERBAL VX — ქალბინებისათვის. — სექსუალური პრობლემები მავნე ზემოქმედებას ახდენს როგორც მამაკაცის, ასევე ქალის მიერ ორგანიზმზე და იწვევს ნევროზებს და რიგ სერიოზულ დაავადებებს. „პერბალ ვი“-ს ქალების ვარიანტი აძლიერებს სექსუალურ ლტოლვას, ააქტიურებს სასიცოცხლო ძალებს, ამცირებს წინამენსტრუალურ და პრეკლიმაქსურ დამაბულობას და მატებს ენერჯის.

HERBAL VY და HERBAL VX — მამაკაცებისა და ქალებისათვის — „ვიკარას“ უადრესად პოპულარული მცენარეული ალტერნატივა მთელ მსოფლიოში! ინგლისურ-შვეიცარიული კომპანია „სვისპელისის“ ნაწარმი.

აიღეთ ცხოვრების განსაზღვრავი ნაწილი!

მოკითხეთ სააფთიაქო ბაზებსა და აფთიაქებში.

„სვისპელისის“ უსკლუნივი ღისტირებური კომპანია „ფლორაში“ ტ: 99-87-37

ელოდეთ „კვირის პალიცის“ საოცარ ჰროექტს

ვიფიქრე, ვის გაუზიარო ჩემი განწყობილება-მეთქი. ისევე თქვენ აგიჩიეთ.

ეს ისეთი გრძობაა, მარტო ჩემთვის და ჩემი ახლობლებისთვის საამბობად ვერ გავიმეტე, თქვენც გიზიარებთ...

ამ მობილური თუ ვიდეოტელეფონების წყალობით ხმოვანი და სახერხი კონტაქტი მყარდება ადამიანებს შორის. აგერ, გუშინწინ ავსტრალია მიუნხენში და შორეული იყო. დღეს ასე აღარ არის. ჩემი კარის მეზობელია წასული საზოგადოებრივი და ხანდახან მოზობლებს ურეკავს ხოლმე. ისე ისმის ხმა, თითქოს ყურისძირში იყოს ეს ჩვენი კობა!

კარგი რამ არის ტელეფონი, მაგრამ რაღაც ინტიმი, გულსაგულისა და სიღრმე ნამდვილად აკლია.

წერილი სულ სხვა რამეა...

მთაში გადამხდარ ფათერაკებს, იმ განცდითა და სიყვარულით ესუთქავდით.

ერთ დღეს, ლექციებიდან შინ მისულს პაპამ უჩვეულო ნობათი დამახვედრა — ბარისახოში ჩემთვის გამოგზავნილი წერილი, რომელსაც ორი თვე უმოგზაურია ფოსტით და ადრესატის (ანუ ჩემი) არყოფნის გამო, სხვადასხვანაირი შტემპელებით დამშვენებული უკანვე დაბრუნებულა. კონვერტის ხელი ვაჭყე და გახსნა დავაპირე. პაპამ გამაჩურა, წერილი გამომართვა და მითხრა: ნუ გახსნი, შეინახე და როდესაც ცხოვრებაში ძალიან გაგიჭირდებ...

ისევ თქვენ ავირჩიეთ...

ბარათში გულს გადაუსხნი ადამიანს, სულის მოძრაობას აგრძობინებ, ენდობი და გენდობა...

იმ ზაფხულს ჩვენი სტუდენტური ფოლკლორული ექსპედიცია ფშავ-ხევსურეთს გაემართა. ვაჟა-ფშაველას საოცარ სამყაროში გადავინაცვლეთ ერთი თვით. მოვიარეთ ფშავი, ავედით ხევსურეთში. უამრავი ლექსი და ლექცია ჩავინერეთ. არაჩვეულებრივი ხალხი გავიცანი — სახედავეები, ერთი შეხედვით უხეში კაცები და დედოფლის სწორი ამაყი დიალექტი, რომელთაც უსაზღვროდ პოეტური სული ჰქონდათ...

ბა, როცა შენ გვერდით აღარ ვიქნები და ძალიან მოგნატრები, მაშინ წაიკითხო.

მეუცნაურა ეს ამბავი, მაგრამ არ გაუჭირებია.

მაღე ჩემი უძვირფასესი პაპა გარდაიცვალა.

თითქმის აღარც მახსოვდა ის სათუთად გადამხსული ბარათი... ნლები გადიოდა და რამდენჯერაც გადავწყვიდი, იმდენჯერ განზე გადავდე — ცდუნებას გაუძელი.

ორი ათეული წელი გავიდა მის შემდეგ...

პაპისეულ წერილს დავცქეროდი და ერთხელაც მასთან გასახუბრების სურვილმა კონვერტს გამახსენებინა. სურთქვა შემეკრა, ისეთი სითბო და სიყვარული გადმოიდგარა დრო-ჟამისაგან გაყვითლებული ფურცლებიდან. რა იყო ეს?

გული უგრძობდა, რომ ათეული წლების შემდეგ კიდევ შეხვდებოდა თავის სისხლსა და ხორცს?

ყოველმა სიტყვამ სხვაგვარი დატვირთვა მიიღო...

როგორ მეფერებოდა, როგორ მამხნევებდა, როგორ მომიწოდებდა გამკლავებოდი ცხოვრებისეულ პრობლემებს, სევდას, ტკივილს, სისარულსა! ყოფილიყო ამტანი, კაცთმოყვარე, სულგრძელი...

ეს იყო ლმობიერი დარიგება და — ანდერძი...

მას შემდეგ, სულიერი შეჭირვების ჟამს, სათუთად ვხსნი ამ საოცარ ბარათს და თითქოს ცოცხლდება ჩემთვის ძვირფასი ადამიანი. ისევ მეფერება, ისევ გვერდით მიდგას, ისევ მამხნევებს...

რა ძალა ჰქონია სიტყვას, მით უფრო წინაპართაგან ნათქვამს და ჩვენამდე მოღწეულს...

ახლან ვინ იცის, მერამდენედ, გადავიკითხე გაცემილი ბარათი და კვლავ შემძრა...

ვიფიქრე, თქვენთვის გამეზიარებინა ეს განცდა...

ნუცა დუმბაძე

ბეიყობათ, თქვენ ქართველი არ უნდა იყოთ...

ამთავითვე ვიტყვი: არც გულზე მჯილის მოზაგუნე კოსმოპოლიტი ვარ და არც კბილებდაღრქნილი შოკინისტი. ნაციონალისტი უფრო მექია, ამ სიტყვის ზომიერი გაგებით — ჩემი ერი ყველა სხვა ერს მიჩვენია, მაგრამ არც სხვისი კარგი მოღვაწე და მიფრთხობს ხოლმე ძილს.

საპროექტო ინსტიტუტის ძებნა-ძიების განყოფილებაში ჩემთან ერთად სტასიკა და რაფიკა მუშაობდნენ. ორივე თბილისში იყო დაბადებული და გაზრდილი, ქართული — მშობლიური ენა და საქართველო — სამშობლოდ მიაჩნდათ, მაგრამ ჟამს მოიხელთებდნენ თუ არა, ერთმანეთს არ აცლიდნენ ჩამოთვლას:

— კონიაკი, ტო? ერევნის კონიაკი მსოფლიოში პირველია!

— რისი „ბორჯომი“, ტო? ამერიკის პრეზიდენტი მარტო „ჯერმუქსა“ სვამს!

— ივერვანის ბაზალტისაგან სინთეზურ ძაფს ამზადებენ?! ინგლისის დედოფალი მხოლოდ იმ ძაფით იქსოვს კაბას, ტო!..

— მწვერვალი არარატი წელიწადში სამი სანტიმეტრით იზრდება და მალე ყაზბეგსა და იალბუზზე მალაი იქნება!.. მათა!..

— ჩვენი ტუფი, ტო? მაგისი ბადალი მსოფლიოში არ არი!..

და ასე შემდეგ...

მუვლა სტასიკამ.

იმას წყალი ალბათ მანქანისთვის სჭირდებოდა, მაგრამ უცებ ვიგრძენი, რომ მწყუროდა და მშიოდა. ბიჭებიც ამ დღეში იქნებოდნენ ალბათ — წინა საღამოს ნაქეფარი ვიყავი და დილით ხემსი არ აგვიღია.

— მასპინძელი! — გაფახე ეზოს. ნუთით შევიცადე და ძახილი გავიმეორე.

სამზადის კარი გაიღო და გარეთ თორმეტ-ცამეტი წლის ბიჭი გამოვიდა.

აუჩქარებელი, დინჯი ნაბიჯით მოადგა ჭიშკარს.

— გამარჯობათ! შემობრძანდით!

ჩაკირული ბიჭი იყო, ბრდღვი-ალათვალემა. არნივისებური ცხვირი და ხშირი წარბები ჰქონდა.

— არა, შიგ არა, — ვითარე, — ჭა თუ გაქვთ? წყალი გვინდოდა.

ბიჭმა მანქანას გახედა.

— ახლავ მოგიტანთ, — თქვა და გაბრუნდა.

— ბიჭი! — მიაღვენა რაფიკამ, — ერთი პური ხომ არ გექნებათ სახლში, ზედმეტი, გადავიხდით.

მოიხედა, თავი დააქნია და სამზადისკენ წავიდა.

მალე ისევ გაიღო სამზადის კარი და ბიჭი გამოვიდა. თან მასზე უმ-

— უპ, მისწრება პირდაპირ, — ამოიკენსა სტასიკამ.

— უფროსები არ არიან შინ? — დაინტერესდა რაფიკა.

— ყველანი სათიბში არიან, — მოკლედ მიუგო ბიჭმა — მათაში.

— მაშ, ეს ხშირი ვინ გამოაცხო?

— ამან, — ბიჭმა გოგოს გადახედა.

— შენი დაა?

— არა, მეზობელია. მანონიც ამან ჩააყენა გუშინ, — გაიღმა.

— ნუხელ ერთად გეძინათ? — სტასიკა გაიღრჩია. ბიჭი ვერ მიხვდა შეკითხვის ფარულ აზრს.

— ჰო, — თავი დაუქნია.

— საცოლე ხომ არ არის შენი? — როყიოდ ჰკითხა სტასიკამ და კარგა მოზრდილი ყველის ნაჭერი პირში ჩაიტენა.

ბიჭს სახე აელენა, დაკვირვებით შეხედა უცხოს და მწარე დაცინვით გაიღმა:

— გეტყობათ, თქვენ ქართველი არ უნდა იყოთ...

ლუკმა ყელში გამეჩხირა.

— ეს თქვენი უტყვისუბანი დიდი სოფელია? — უხერხულობის გასაფანტავად ვიკითხე.

ბიჭმა მადლიერი მზერით შემომხედა.

— არა, სულ ოთხი კომლია დაერჩით. წინათ დიდი სოფელი ყოფილა.

— მერე, სკოლა?

— ახალციხეში დავდივართ სკოლაში. ხუთი კილომეტრია.

დავწყვიტე. დრო არ ითმენდა, გზას უნდა დავდგომოდი.

— დიდი მადლობა, ბიჭი! — სტასიკა, ეტყობა, სინდისმა შეაწყნარა და... — მამატიე, თუ განყენი, — ჩაიბურღლუნა.

იმას არც შეუხედავს, მხრები აიჩჩია.

ჯიბეზე ხელი გავიკარი, თან მეუხერხულე-ბოდა, თან...

— რამდენი? — ენა დამება. — ხუთი ლარი იკმარება?

გამანადგურებელი მზერით შემომხედა:

— მე რომ ქალაქში ჩამოვიდე, — წყნარად, მაგრამ მკაფიოდ მიპასუხა, — და ლუკმაპური გთხოვოთ, ფულს გადაამხდევინებთ? ენა ჩამოვარდა.

ახლოს მივედი, ხელი გავუწოდე. მარჯვენა შემომაგება და ისეთი სითბოთი გამიღმა, მივხვდი, რომ მამატიეა. პატარა, თუმცა მაგარი ხელი ჰქონდა. თავზე ხელისგულის გადასმა მომიწია, მაგრამ ვერ შევხედე. კარგა ხანს მეჭირა მისი ხელი, ერთმანეთს თვალბრუნებით და ვიღიმებოდით.

მერე გოგოს მივუბრუნდი, დავიხარე და მალა, ნათელ შუბლზე ვეამბორე.

უჩვეულო და განსაკუთრებული ხომ არაფერი მომხდარა თითქოს, მაგრამ ამ ამბის შემდეგ სტასიკასა და რაფიკას არც სომხური ტუფითა და არც არარატით აღარ მოუწონებიათ თავი...

— კონიაკი, ტო? ერევნის კონიაკი მსოფლიოში პირველია!

— რისი „ბორჯომი“, ტო? ამერიკის პრეზიდენტი მარტო „ჯერმუქსა“ სვამს!

— ივერვანის ბაზალტისაგან სინთეზურ ძაფს ამზადებენ?! ინგლისის დედოფალი მხოლოდ იმ ძაფით იქსოვს კაბას, ტო!..

— მწვერვალი არარატი წელიწადში სამი სანტიმეტრით იზრდება და მალე ყაზბეგსა და იალბუზზე მალაი იქნება!.. მათა!..

— ჩვენი ტუფი, ტო? მაგისი ბადალი მსოფლიოში არ არი!..

და ასე შემდეგ...

ერთხელაც ახალციხეში მოხვდით სამივენი, საკაბელო ტრასას ვიკვლევდით, რომელსაც მესხეთი და აჭარა სარელო ხაზით უნდა დაეკავშირებინა ერთმანეთთან. ტრასა გოდერძის უღელტეხილზე გადიოდა, ამ ადგილებში პირველად ვიყავით.

ახალციხიდან აღრიანად გავედით. ღიღინ-ღიღინით მართავდა სტასიკა თავის „ერაზს“ („მსოფლიოში საუკეთესო მანქანას“). ნახევარ საათში გავიარეთ მანქანები — „უტყვისუბანი“. გამახსენდა — ერთი ამ სახელწოდების სოფელი (ცხადია, ქართული სოფელი) დღევანდელი თურქეთის ტერიტორიაზეა.

აქედან ორ ნაბიჯზე გოდერძის უღელტეხილი იწყებოდა.

ორასიოდ მეტრიც გავიარეთ და „ერაზსი“ („მსოფლიოში საუკეთესო მანქანის“) ძრავა საეჭვოდ აძიგდებდა და არახრახხდა. სტასიკამ მიაყურა, თავი გადააქან-გადმოაქანია, ერთი გადმოგვხედა, მერე ღია სარკმელში გადააფურთხა, შეიგინა და ავტომანქანა მწვანედ შეღებულ ჭიშკართან შეაჩერა.

— რა დამართა? — ვკითხე.

— რა ვიცი, მე მაგის... წყალი ადღუნდა რატომაც...

ჩამოვევითიდი. სტასიკამ ძრავაში ჩაჰყო ცხვირი. ჭიშკარს მივადექი და კარმიდამო შევათვლიერე. ვრცელი, კონინდარი დაფარული ეზო იყო, ბებერი მსხლის, ვაშლის, კომშის ხეებით დამშვენებული. სახლი სიღრმეში იდგა, პირველი სართული ქვისა იყო, მეორე — ფიქრული. გვერდით ლამაზად მოჩუქურთმებული პარმალიანი სამზადი ამოსდგომოდა. მოშორებით სასიამოვნოდ მოჩანდა.

— წყალი არ ექნებათ? — ჩაიღ-

კროსი თეთრკაბიანი გოგონა გამოჰყვა. ბიჭს ცალი ხელით თუჯის მოზრდილი თავდახურული ქვაბი მოჰქონდა, მეორით — წყლით სავსე ვედრო. გოგო ხონჩით თეთრხელსახოცადაფარებულ ვეება ხშირად მოაორონიებდა.

ბიჭმა ქვაბი მოლზე დადგა, ჭიშკარი გააღო, წყლანი ვედრო სტასიკას მიანოდა და რატომაც მე მომმართა:

— ეზოში შემობრძანდით! რაკი გზას ადგახართ, აქვე, მოლზე ისაუბრეთ.

ბავშვებმა ხელსახოცი გაშალეს ბალახზე, ხშირი და თავი ყველი ზედ დალაგეს. ხონჩაზე სამი ხის კოვზიც ეწყო. ბიჭმა ქვაბს სახურავი ახადა — მანვინით იყო პირთამდე სავსე.

— ნუხანდელია. ცივი მანონი გესიამოვნებათ. მობრძანდით! ყველაფერი გულით იყო მორთმული. შევედი.

გადასარევად გემრიელი გამოდგა მანონი, ყველი — კიდევ უკეთესი, ხშირი — თბილი და სურნელოვანი.

ნუგზარ აფხაზავა

8 დღე და თქვენ 10 წლით ახალგაზრდა ხართ

„ჩვენ იმდენი წლის ვართ, რამდენადაც გამოვიყურებით“ — ეს ცნობილი ფრაზა იმაზე მეტყველებს, რომ საუბედუროდ, ადამიანი გარეგნულად ბევრად უფრო ადრე ბერდება, ვიდრე ის ამას შინაგანად გრძობს.

ადამიანები მუდამ ეძებდნენ ახალგაზრდობის ელექსირს. საუკუნეების განმავლობაში ცდილობდნენ შეე-

მუშავებათ მეთოდი, რომლის საშუალებითაც შესაძლებელი გახდებოდა ნაოჭების მოშორება სკალპელის გარეშე. მათი ძიება წარმატებით დაგვირგვინდა და დღეს ეს სასწაული რეალობა გახდა. ისრაელის სპეციალისტების მიერ შედგენილმა ბიოლოგიურმა ნიღაბმა შეძლო წლების პირიქით შემოტრიალება.

ერთი ამგვარი ნიღაბი ცვლის ერთობლივად ოთხ ურთულეს და უძვირეს ოპერაციას: ღრმა ლაზერულ პილინგს, ნაოჭების, პიგმენტური ლაქების და ნაწიბურების მოშორებას, კისრის და სახის კანის დაჭიმვას და ზედა-ქვედა ქუთუთების პლასტიკას.

ისრაელის ნიღაბი შეიცავს მხოლოდ ნატურალურ ზეთებს, ეთერულ კომპონენტებს და მინერალებს. ის ფაქტობრივად ადნობს კანის ზედა ფენას, ამაგრებს კოლაგენის შრეს და ხელს უწყობს ახალი, ახალგაზრდა და

მკვრივი კანი.ს განვითარებას.

ნიღაბი სახეზე ერთი დღე - დამით თავსდება, მისი მოცილების შემდეგ კი 7-8 დღეში ყალიბდება ახალი, ჯანსაღი კანი. ეს პროცესი პრაქტიკულად უმტკივნეულოდ და მინიმალური დისკომფორტით მიმდინარეობს.

„ისრაელის ბიოლოგიური ნიღაბი“ უნიკალური შედეგების გარანტიაა, რომელთაც მიღწევაც შეუძლებელია სხვა ნებისმიერი გზით.

ამ მეთოდით სარგებლობა შეუძლია ყველას, 20-დან 80 წლის ასაკამდე, ვისაც სურს განთავისუფლდეს ნაოჭებისაგან, პიგმენტური და ასაკობრივი ლაქებისაგან, გამონაყარის შემდეგ დარჩენილი კვალისგან ან უბრალოდ, უფრო ახალგაზრდულად გამოიყურებოდეს.

„ისრაელის ბიოლოგიურ ნიღაბს“ კიდევ ერთი მნიშვნელოვანი ასპექტი —

პერმანენტული ეფექტი გააჩნია, ანუ ერთხელ მიღწეული შედეგი 1 წლის შემდეგ უკეთესია, ვიდრე 6 თვეში. 3-4 წლის შემდგომ კი მაქსიმალური ეფექტი მიიღწევა.

დღეს მსოფლიოში უნიკალურად აღიარებული „ისრაელის ბიოლოგიური ნიღაბი“ ხელმისაწვდომი გახდა საქართველოს მოსახლეობისთვისაც.

სამედიცინო ცენტრი „მედი“ გთავაზობთ ამ უახლესი მეთოდით მკურნალობას უმაღლესი კატეგორიის ექიმების დახმარებით. კომფორტული ატმოსფერო კი თქვენი მკურნალობის პროცესს სასიამოვნოს გახდის.

„მედი“
0. ჰავჭავაძის ბაზა. №70
ტელ: 25-02-02;
22-42-73

პატივცემულ კალაქშია!

ძალიან ბევრი გვესმის საზოგადოება „მძლეველის“ შესახებ. მისი წევრები ქუჩებში აგროვებენ გახვეწილ სელმონერებს. გთხოვთ გვიხატოთ, ვინ არიან ისინი, რა სურთ და ვინდობთ თუ არა? მკითხველთა ვკრუფი

მომავალ პრეზიდენტს აყაყი უორჯაძე დასახელებს(?!)

ახალი მოძღვრება, რომელმაც მსოფლიო უნდა შეაზნაბროს, თურმე საქართველოში უბრალოდ ჩვენ კი, გულგრილი საქართველები, წესიერად არც კი ვუსმენთ ღვთის მიერ ჩვენზე გარდამოვლენილ სასწაულს — სიტყვას, იესო ქრისტეს მეორედ მოსვლას რომ გვამცნობს. უფრო მეტიც. აგერ, ჩვენ გვერდით ცხოვრობს „ღვთისსიტყვამიღებულ“ ანუ „სასაძლო კაცი“, რომელიც გვარწმუნებს, რომ საიდუმლო „გზა ხსნისა“ მხოლოდ მან იცის, თუცა დიდი პოლიტიკის და ბიზნესის „მამები“ მანაც არ უჯერებენ. „სასაძლო კაცი“, მწერალი აკაკი ჯორჯაძე აცხადებს: „რასაც ისმენ ჩემგან, ჩემი არ არის, იგი მამისაა — მაღალი ღმერთის და ახლა ამ სიტყვების ნამოთხველთა ღმერთთან გინვეთ გასაუბრება... დროსა და სივრცეში დედამიწაზე მეორედ მოსვლაა. მხოლოდ რწმენა გადაგვარჩენს“.

— **ბატონო აკაკი, თქვენი პოლიტიკური გაერთიანება „მძლეველის“ წევრები ქუჩებში სელმონერებს აგროვებენ ე.წ. „სიტყვის ნიგნისთვის“. ხალხს აინტერესებს, რა სელმონერებია ეს და „ღვთის სიტყვა“ რას ავალებს საქართველოს მოსახლეობას?**

— მოაწერე ხელი სიაში „სიტყვის ნიგნისთვის“ და მოაწერინე სხვასაც. 2001 წლის 9 იანვრის დღის 2 საათზე დასრულდება სელმონერების შეგროვება, რომლის რაოდენობამაც უნდა შეადგინოს საქართველოს ზრდასრული მოსახლეობის 50%-ს პლუს 1 ადამიანი. თუ დააკლდება თუნდაც ის ერთი ადამიანი, მაშინ „ღვთის სიტყვა“ არ ასრულდება. გავიგოთ და დავიმასხროვოთ: მეორედ მოსვლა!

— **იქნებ გაიხსენოთ, როგორ მიიღეთ „ღვთის სიტყვა“?**

— 1994 წლის 26 მარტს, საღამოს 4-დან 7სა-მდე მოხდა ჩემი „ჩართვა“ და მივიღე „ღვთის სიტყვა“. მაშინ ცუდი ამინდი იყო და რატომღაც იმ დღეს გამოიღარა. სიგარეტის მოსანვად აივანზე გავედი. ეზოში ბავშვები თამაშობდნენ. ვიზუალურად ყველაფერს აღვიქვამდი, მაგრამ ყურთასმენა დამეხშო. უეცრად ჩამესმა: „შენ უნდა თქვა!“ მეგრე ჩემში თავისთავად იბადებოდა კითხვები და ამ კითხვებზე პასუხები მოდიოდა. ხმა იყო მშვიდი. მივიღე ძალიან ბევრი ინფორმაცია. უნდა გითხრაო, რომ ეს არ იყო სასაიამოვნო პროცესი. ხოლო 9 თვის შემდეგ, 1995 წლის 9 იანვარს ზუსტად 2 საათზე სულით მოსულმა სიტყვამ მეყვლეულად იწყო შობა-დაბადება.

— **სელმონერების სასურველი რაოდენობის შეგროვების შემთხვევაში რა მოხდება?**

(ამ კითხვებზე მიპასუხა „მძლეველის“ თავმჯდომარე ლაშა-გიორგი ლომიძე, რადგან ბატონი აკაკი სიგარეტის მოსანვად გავიდა აივანზე)

— სელმონერების შეგროვების შემდეგ ჩვენს პოლიტიკურ გაერთიანებასთან არსებული ეროვნული საბჭო დაიწყებს მოლაპარაკებას ხელისუფლებასთან და მოამზადებს მას შესაბამისი გადაწყვეტილებისათვის. 2001 წლის 9 აპრილს გაიმართება ეროვნული ყრილობა, რომლის დელეგატებიც იქნებიან ჩვენი გაერთიანების აქტივისტები. ყრილობაზე მონაწილე იქნებიან საქართველოს პრეზიდენტი და ხელისუფლების წარმომადგენლები. საქართველოს მოქალაქეთა ნების საფუძველზე პრეზიდენტი იქვე მოიხსნის რწმუნებულებას და იგი გადაეცემა პიროვნებას, რომელსაც დარბაზშივე დაასახელებს ბატონი აკაკი ჯორჯაძე. სწორედ ამ წუთიდან დაიწყება ივერიის გაბრწყინება. საქართველო გამოცხადდება „მამის ტახტის მფლობელ ქვეყნად“, „სადაც ყველა ქვეყნის მეფენი მოიტიანენ თავიანთ დიდებასა და პატივს“. ამის შემდეგ დაიშლება თანამედროვე მსოფლიო სისტემის ყველა გეგმა. საქართველო გაბრწყინდება და მისი ნათლით ივლიან დახსნილი ქვეყნები.

— **თქვენ არ იცით, ვის დაასახელებს?**

— არ ვიცი, მაგრამ დარწმუნებული ვარ, ის პიროვნება ღვთის რჩეული იქნება.

— **თქვენ ფიქრობთ, რომ ხელისუფლება ასე ადვილად დათმობს პოზიციებს?**

— უნდა გითხრაო, რომ ჩვენგან დამოუკიდებლად, საქართველოს შიგნით და მის ფარგლებს გარეთ მწიფდება სიტუაცია, რომელიც ხელისუფლებას დააყენებს იმ აუცილებლობის წინაშე, რაზეც ჩვენ ვსაუბრობთ.

გაგახსენებთ ნინევიელთა ისტორიას. ღმერთმა მათი დასჯა გადაწყვიტა. ნინევიელი არ დაიბნენ. დიდიან-პატარაინად ჯვავლით შეიმოსნენ და მარხულობას შეუდგნენ. ამ ამბის გაგებისთანავე მეფე ტახტიდან ჩამოვიდა, შემოიძარცვა სამოსელი, ჯვავლო ჩაიცვა და ნაცვარზე დაჯდა... ღმერთმა ნახა, რომ მათ დააგდეს ბოროტების გზა და შეინყნარა ისინი.

— **ბატონო ლაშა-გიორგი, როგორც ვიცი, ღმერთმა ნინევიელებს აუწყა, 40 დღეში დაიღუპებიოთ. 40 დღე კი, იესო ქრისტეს დროით რამდენიმე ასეულ წელს უნდა უდრიდეს. ასე რომ, უფლის სიტყვის მიღება და მერე მისი ქადაგება ძალიან ხანგრძლივი პროცესი უნდა ყოფილიყო. ნ წელი კი უფლისთვის წამის მეთათხადია. როგორ ფიქრობთ, ნინევიელებს 40 დღე მისცა მოსაფიქრებლად და მთელ კაცობრიობას ერთ წუთსაც არ აცლის გონს მოსახლეობა?**

— „ღვთის სიტყვა“ ასახელებს წელს, თვესა და რიცხვს!

ამასობაში, ბატონი აკაკიც შემოგვიერთდა.

— **ბატონო აკაკი, „ქრისტეს მეორედ მოსვლას“ როგორ შეგვგადასაქართველოს მართლმადიდებელი ეკლესია?**

— ოფიციალურად საპატრიარქოსთან ჩვენ გვაქვს ბრძოლა.

— **ბატონო აკაკი, თქვენ „სასაძლო კაცს“, აუცილებლად გეცოდინებათ, მიიღებს თუ არა საქართველო „ღვთის სიტყვას“. იესო ქრისტემაც ხომ წინასწარ იცოდა, ჯვარცმა რომ ელოდა.**

— საქართველოსაც ჯვარცმა ელოდება, თუ „ღვთის სიტყვა“ არ მიიღებს.

— **დღეს რამდენი კაცია ჩართული ამ პროცესში?**

— საქართველოს მოსახლეობის ორი მესამედი.

„კვირის პალიტრა“ დაინტერესდა, როგორ აღიქვამს საზოგადოება ცნობას, ქრისტეს მეორედ მოსვლის შესახებ. პირველ რიგში დაეუკავებინათ თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის რელიგიისა და ეთიკის კათედრის გამგეს, ბატონ **თეიმურაზ ფანჯიკიძეს**.

— პირველად მით შესახებ მაშინ გავიგე, როდესაც უნივერსიტეტში მოვიდნენ და თავიანთი ლიტერატურა მოიტანეს. ჩვენი კათედრის მიზანია, ვიცოდეთ, რა რელიგიური ორგანიზაციებია საქართველოში. ვიკვლევთ მათ საქმიანობას, მოძღვრებას, კულტურას. გვინტერესებს მათი მიმართება ჩვენი სახელმწიფოს მიმართ. პირველად მქონდა საქმე ქართველ „წინასწარმეტყველთან“, მათი სიტყვებით, „სასაძლო კაცთან“, რომელსაც, მოსეს ან მუჰამედის მსგავსად, მთაზე კი არ უხდებოდა ასევე ღმერთთან კონტაქტისთვის, არამედ ხილვებს თუ გამოცხადებებს პირდაპირ ოჯახში, შინიდან გაუსვლელად იღებს.

ბატონი აკაკი ჯორჯაძის თანამოაზრეების განცხადებებმა ძალიან დიდი ეჭვი დაბადა. რასაც ის და მისი თანამოაზრეები ამტკიცებენ, დამაჯერებელი არ არის. რა მოვლენასთან გვაქვს საქმე, ეს ალბათ უფრო ფსიქოლოგების საკვლევია.

ისე, მათმა საუბარმა ბავშვობაში ნაკითხული ზღაპარი გამახსენა, სადაც არის ერთი ასეთი ფრაზა: „მელია იცინის, იცინის, კვდება სიცოცხლით“...

აღნიშნულ მოვლენასთან დაკავშირებით განმარტება ვთხოვეთ საქართველოს საპატრიარქოს. საპატრიარქოს პრესცენტრის განცხადება, რომელიც ორი წლის წინ გამოვიდა, ამ მოვლენასთან დაკავშირებით, უცვლელი დარჩა. გთავაზობთ ფრაგმენტს აღნიშნული განცხადებიდან: „მართლმადიდებელი ეკლესიის სწავლებაში სრულად მკაფიოდ არის დფიქსირებული, რომ სამყაროს ალსასრულისას ქრისტეს მეორედ მოსვლა იქნება მთელი სამყაროსთვის ხილული და დიდებით მოსულ მაცხოვარი დასაწახი იქნება ყველასთვის. ამიტომ იმის მტკიცება, რომ ქრისტე უკვე მოვიდა სულით, უხილავად, უჩუმრად, სრული გაუგებრობაა. ეს ის შემთხვევაა, რომლის საწინააღმდეგოდ თვით სახარება გვაფრთხილებს: „მაშინ, უკუეთუ ვინმე გარქუას თქვენ: აპა აქა არს ქრისტე, გინა თუ იქი, ნუ გწამნ, რამეთუ აღდგენ ქრისტეს მტყუარნი და ცრუწინასწარმეტყველნი“ (მათე 24, 23-24).

განსჯა მკითხველისთვის მიგვიწვდია!

ნანა გურაშვილი

ბეჩიხი სმეტანას მორევენება...

არსებობს თუ არა იმევენიური სამყარო, შესაძლებელია თუ არა მიცვალებულბთან ურთიერთობა? ყოფილა შემთხვევები და არაერთი, როცა მიცვალებულის ნივთები თავისთავად გადაადგილებულა. ზოგჯერ ქვრივები თავიანთი გარდაცვლილი მეუღლეების აჩრდილებს ხედავენ.

თანამედროვე მეცნიერება უარყოფს ასეთ მოვლენებს და მას ადამიანის ფანტაზიისა და პალუცინაციის ნაყოფად მიიჩნევს. მიუხედავად ამისა, არის უამრავი შემთხვევა, რომელიც ეჭვქვეშ აყენებს ოფიციალურ თვალსაზრისს. ერთ ასეთ შემთხვევას ადგილი ჰქონდა ჩეხოსლოვაკიაში, 80-იან წლებში.

მწერალი ბერნარდ შატონი, რომელიც სახელგანთქმული ჩეხი კომპოზიტორის, ბურჯიხ სმეტანას (1824-1884) შესახებ წერდა წიგნს, დიდხანს ცდილობდა მოეპოვებინა ცნობები ნიგნის გმირის ცხოვრების მნიშვნელოვან პერიოდზე, მაგრამ წარუმატებლად.

მწერალმა დიდხანს ინვალა და მიხვდა, რომ ამის გარეშე წიგნს ვერ დაამთავრებდა. ერთ საღამოს სასონარკვეთილი შატონი თავის კაბინეტში საბეჭდ მანქანასთან იჯდა და არ იცოდა, რა ელოდა. უცებ, მის წინ შატონი ჩამუქდა, შეგუბდა და ზევიდან დაეშვა ძველებურ ქურთუკში ჩაქმული მამაკაცის მოჩვენება-ფიგურა.

პალმირას აუბელითი აურა

ნ ყ წ ა რ ოკეანეში, ცენტრალურ პოლინიეზიაში მდებარე კუნძული პალმირა 1798 წელს ერთ-ერთი უცნაურად აღმოჩენილი ამერიკელმა კაპიტანმა ედმონდ ფანინგმა.

აზიისკენ მიტურავდა. საღამოს 9 საათზე კაბინტანი დასაჩინებლად წავიდა, მაგრამ დაახლოებით 10 საათისთვის უეცრად გამოეღვიძა და მიხვდა, რომ გემბანზე ახავალ კიბეზე იდგა. ამ ფაქტმა საგონებელში ჩააგდო ფანინგი, რადგან ადრე მთავრული არ ყოფილა. აღღვებული კაბინეტში დაბრუნდა, დასამშვიდებელი მიქსტურა დალია და დაიძინა. ნახევარი საათის შემდეგ კვლავ კიბეზე გაეღვიძა. იგივე გამეორდა მესამედ. შემფოთებულმა კაპიტანმა გემი გააჩერებინა. მეორე დღით მთელმა ეკიპაჟმა დაინახა უზარმაზარი მარჯნის რიფი, რომელიც გემს ელბებოდა. წამის შემდეგ რიფი გემის კორპუსს გააპობდა. როგორც აღმოჩნდა, იგი ნაწილი იყო კუნძული პალმირას გარშემო მდებარე რიფებისა.

ამ საიდუმლო კუნძულს არაერთი საოცარი ამბავი უკავშირდება. ერთ-ერთის თანახმად, პურული ინკების ნაძარცვი ოქრო-ვერცხლით დატვირთული მეკობრეთა გემი „ესპერანსა“ სწორედ მარჯნის რიფებთან დაიღუპა. ეკიპაჟის

ამ მოჩვენების სახე გარკვევით ჩანდა და გაგნებულმა მწერალმა მასში ამოიკნო დიდი ხნის წინ გარდაცვლილი ჩეხი კომპოზიტორი სმეტანა. მან ყურადღებიანი მზერა მიაპყრო მწერალს და ლაპარაკი დაიწყო.

ძველ ჩეხურ ენაზე უამბო კომპოზიტორმა მწერალს მისი ცხოვრების იმ პერიოდის შესახებ, რომელიც შატონს აინტერესებდა. სმეტანას აჩრდილმა მას ის საიდუმლო ადგილიც დაუახსნელა, სადაც მისი პირადი დღიური ინახებოდა. გონზე მოსულმა შატონმა, ჩუმიად ჩართო მიკროფონი. საუბრის დამთავრებისთანავე გაქრა მოჩვენება და დატოვა ამ ამბით გაოგნებული მწერალი. როცა მან დიქტოფონი ჩართო, იქიდან მხოლოდ შრიალისა და ტკაცუნის ხმა ისმოდა. როგორც შემდგომში გამოკვლევამ უჩვენა, დიქტოფონი იმყოფებოდა ძლიერი ელექტრომაგნიტური ველის ზემოქმედების ზონაში, რომელმაც დაარღვია მაგნიტური ფირის საფარი. რაც შეეხება სმეტანას მიერ მოწოდებულ ინფორმაციას, ყველაფერი სიმართლე აღმოჩნდა. დღიური მწერალმა სწორედ იმ ადგილზე იპოვა, რომელზეც კომპოზიტორმა მიუთითა. ბერნარდ შატონმა გამოიყენა ეს მასალა და წიგნის წერაც დაასრულა.

ნლო №45

გადარჩენილმა წევრებმა მოახერხეს კუნძულზე გასვლა და განძის ნაწილიც გადაარჩინეს. ისინი კუნძულზე ერთი წელი ცხოვრობდნენ. ინკების განძი დაიარსეს. შემდეგ ნავეი გააკეთეს და წყნარი ოკეანის გადაცურვას შეეცადნენ. ერთ-ერთი ნავი ამერიკულმა თევზჭერმა გემმა შეამჩნია. ერთადერთი მეკობრე, რომელიც იმ ნავში იყო, ძალიან მალე ვილტურის ანთებით გარდაიცვალა. მეორე ნავის ბედი უცნობი დარჩა.

მეორე მსოფლიო ომის დროს კუნძულს ამერიკელები იყენებდნენ სამხედრო-საზღვაო ბაზად იაპონიაზე საპერო თავდასხმებისთვის. იქ დღემდე ნახავთ ძველ სამხედრო მოწყობილობას, მთელი კუნძული გვირახებოდა დაქსელილი.

ყოფილმა საზღვაო ოფიცერმა პალ პორტონმა, რომელიც პალმირაზე 1942-1944 წლებში იმყოფებოდა, ჟურნალისტებს უამბო, — ჩვენმა თვითმფრინველმა მტრის საპერო მანქანა ჩამოაგდეს. დავინახე ძებნა, მაგრამ თითქოს მიწამ ჩაყლაპაო, მცირე ნახსენევსაც ვერ მივაგენით. მეორედ, ჩვენმა ერთ-ერთმა თვითმფრინველმა აფრენისთანავე კურსი შეიცვალა და საწინააღმდეგო მიმართულებით გაფრინდა — ჩრდილოეთის მიგვიერ საზღვრისკენ აიღო გზი. ეს მოხდა დღისით-მზისით, ჩვენ თვალწინ. თვითმფრინავში ორი მფრინავი იჯდა. მას შემდეგ არც ისინი უნახავს ვინმეს და არც თვითმფრინავი.

ძველი მეზღვაურები მსგავს ამბებს „პალმირას წყევლას“ უწოდებენ.

საიდუმლო მოვლენების ნუსხა, რომელიც კუნძულს უკავშირდება, ყოველდღე იზრდება.

კალენდოსკობა №44

იდუმალი და საოცარი

— ალებსა და სირინოზებზე უამრავი ზღაპარი და ლეგენდა მოგვისმენია და ნაგვიკითხავს. მეცნიერები გულდასმით სწავლობენ ამ ფენომენს, მაგრამ საგულისხმოს ვერაფერს მიაკვლიეს. ამასობაში კი ციფირის ერთ სოფელში, ამ ზაფხულს ერთმა გოგონამ თავისი თვლით ნახა ქალთევა.

გოგონა გვიან ბრუნდებოდა შინ და მდინარის ნაპირზე დაინახა დიდ ლოდზე მოკალათებული მთვარით განათებული ქალი, რომელიც მშვიდად ევარცხინდა თმს. მეზობელს მიახვდავსა და გასძახა, — მიხაილოვნა, რაღა ამ შუალამისას მოგინდომებია ბანაობაო. ეს რომ მოესმა, ქალმა თავი წყალს მისცა. დამფრთხალი გოგონა შინ თავქუდმოგლეჯილი გავარდა. ამ ამბავს არავინ დაიჯერებდა, რომ არა ერთი საოცარი შემთხვევა — ამ სირინოზს გადაეყარა ამ სოფლისავე მონადირე და მოკლა. უჩვეულო არსება წელზევის ადამიანს ჰგავდა, ხოლო ფეხების მაგიერ თევზივით ქერცლიანი კუდი ჰქონდა!

— სოკოს საკრეფად ტყეში წასულმა იურამ

მთელი საათი ამოღ იარა — ერთი სოკოც ვერ იპოვა. შინისკენ გამობრუნდა. ნაცნობმა ბილიკმა ტბასთან მიიყვანა. ამის იქით ხმამალა რომ დაცემინებინა, დავრდომილ ბეზიას ლოგინიანა გადმოვადგემა.

მაგრამ მოხდა საოცრება — მიდიოდა და გზა არ თავებოდა. შვერთა. აღარ იცოდა, რა ექნა.

სასონარკვეთილმა ქალაში მიმავალი ორი შავოსანი დედაბერი დაინახა. ცოტა უცნაურად, თითქოს ასკივილით მიდიოდნენ. შეუხმინა, — საიდან მოხრძანდებითო. ქალებმა ორი დღის სავალზე მდებარე სოფელი დაუახსნელს. იურას უფრო შეეშინდა, რადგან რეები ნამგზავრს არ ჰგავდნენ. გაბედა და ჰკითხა, სოფლის გზას როგორ ვიპოვიო. ქალებმა ხელი გაიშვირეს და ბილიკიც გამოჩნდა. იურა სირბილით გაეშურა შინისკენ, მაგრამ უცებ მისი სოფლიდან კარგა მოშორებით, რაიონულ ცენტრში ამოჰყო თავი...

ტიანია ვლასტ №42

„საბალო-სალალო“ გვერდის პასუხები

I. არაულვორდი
თარაზულად: 1. ფხა; 2. ტლეფონი; 5. ენა; 7. ლურსმანი; 9. ბამბა; 12. მთვარე; 13. ცისარტყელა.

შეუღლად: 1. ფული; 2. ტომი; 3. ლანა; 4. ორბი; 5. ეამა; 6. აქლემი; 8. რუკა; 10. მათე; 11. ტყე.

II. რეაუსი
სიფრთხილეს თავი არა სტკივაო.

III. კომპოსტო.

IV. სიხარული.

V. თავსატეხი

5	3		
2	8	1	7
6	4		

VI. „ემი“

მ ბილისში გამართულ თეატრალურ და კინოფესტივალზე, კინოში მთავარი პრიზით „ოქროს პროზექტი“, დაჯილდოვდა საზღვარგარეთ მოღვაწე ტაჯიკ რეჟისორის, დასავლური ავანგარდული კინოს ერთ-ერთი ლიდერის ბახტიარ ხუდოინაზაროვის ფილმი „მთვარის მამა“. კონკრეტულად წარმოდგენილი იყო აგრეთვე კინორეჟისორ ნანა ჯორჯიას საქართველო-საფრანგეთი-ინგლისი-გერმანიის ერთობლივი ნაწარმოები „27 დეკარგული კოცნა“. ამ ორმა ფილმმა აქ ჩამოტანა მდგომარეობის კინოკრანტი მოიარა და მრავალი ფესტივალზე დაჯილდოვდა. ფესტივალზე დემონსტრირებული სხვა ფილმებისგან სწორედ ეს ორი მხოლოდ იმიტომ გამოიყვინა, რომ მათ შერეული ლომის ნილი ჩვენს რესპონდენტს, **ნინალო კირიანაძეს**, ცნობილ ქართველ კინორეჟისორსა და სცენარისტს კუთვნიან. როგორც თავად ირაკლი ამბობს: „მიყვარს ამბების თხრობა, ამისთვის კი უპირატესობას ფურცელს, ფანქარს და სამონტაჟო მაგიდას ვანიჭებ“. ირაკლი ამ ორივე ფილმის სცენარის ავტორი და მონტაჟორია.

რეჟისორისა და სცენარისტის ირაკლი კვირიკაძის მიერ ჯერ კიდევ 70-იან წლებში ქართულ კინოში დამკვიდრებული სტილი — ცრემლიანი ღიმილით ილაპარაკოს პროვინციულიზმსა და მის ჩამორჩენილობაზე, ჩვეულებრივი სიტუაცია აბსურდულად აქციოს, — იმდენად ჭრბობს მისი სცენარების მიხედვით შექმნილ ფილმებში, რომ თრგუნავს რეჟისორს და ეკრანზე სცენარისტი ირაკლი კვირიკაძე დომინირებს.

ქართველი მკვლევარი კარგად იცნობს ირაკლის ეკრანულ ნაწარმოებებს: 1969-70 წლებში, ქართული მოკლემეტრაჟიანი ფილმის აღზევების ხანაში, როცა მიხეილ კობახიძის „ქორნილი“, „ქოლგა“ და სხვა შედეგებზე იყო გადაღებული, ვიხილეთ საკავშირო სახელმწიფო კინემატოგრაფიის ინსტიტუტის კურსდამთავრებული რეჟისორის ირაკლი კვირიკაძის სადიპლომო ნაშუქვარი „ქვევრი“. კახეთის ერთ-ერთ სოფელში გათამაშებული იმერეთიდან ჩამოტანილი ვინროფელიანი ქვევრის გატყვისა და დანებების პროზაული, დიდი იუმორით მოთხრობილი ამბავი, აბსურდულად ქცეული ადამიანთა უგუნურების გამო, მაყურებლისთვის მართლაც რომ აღმოჩენა იყო და დღესაც ქართული კინოს დიდებული წარსულის დასტურად რჩება.

მერე იყო სრულმეტრაჟიანი „ქალაქი ანარა“ (სცენარის ავტორი და რეჟისორი ირაკლი კვირიკაძე), სადაც სათაურით (სათაური იშვა გამოთქმიდან „ან პო, ან არა“) სულ რეალობა-ირეალობის ზღვარზე მიმდინარეობს პროვინციული ქალაქებში შეიდგენილი ყანის მოგზაურობის ამბავი. და ამ ეკრანულ ფანტასმაგორიას, აბსურდის თეატრს, რეალურ ცხოვრებაშიც მსგავსი გაგრძელება ჰქონდა.

— „ანარა“ ბულგარეთში, გაბროვოს კომუნალური ფილმების მსოფლიო კინოფესტივალზე მთავარი პრიზით დაჯილდოვდა. მერე ლოკაროიდან მივიღე მოწვევა. გახარებული წასასვლელად ვემზადებოდი. მაშინ ხომ იცი, საზღვარგარეთ გამგზავრება დიდ მოვლენად ითვლებოდა და ნაცნობ-უცნობი ყოველ ფეხის ნაბიჯზე მეკითხებოდნენ, — ლოკაროში როდის მიდიხარო? მაგრამ კოვზი ნაცარი ჩამივარდა: ლოკაროში ჩემი ფილმი, როგორც ეს საბჭოთა პერიოდში ხდებოდა, მოსკოვის სახკინოს რამდენიმე თანამშრომელმა გააცლია. მე კი იმედაცარეუბული, სევდის გასაქვებლად თუმცა მივდივარ, სადაც იმ დროს სოსო ჩხაიძე „თუშ მეცხვარეს“ იღებდა. ორი კვირა ბუნების მშვენიერებით ვტყუბობად, გულიდან ნალექი გადავიყარე და მერე იმპოლოდან თელავთან ახლოს მდებარე, ჩემი ნანას სოფელში ფეხით ჩავედი. გზადაგზა მყავე ვაშლით ვიკვებებოდი. ტყუპობა, ამის ბრალი იყო, რომ კუჭი ამუშავდა: სახლთან მისულმა ჭიჭიართან გამოგებულ ნანას ვაკოცე და ეზოს კუთხეში ფიცრის ნაფერდებულ ტუალეტში ძლივს შევასწარი. იქ აქვანდებულ ლურსმანზე დაკიდებულ გაზეთის ნაგლეჯს ვწვდი... და თვალში ჩემი სახელი და გვარი მომხვდა. „პრავდის“ ნაგლეჯზე ეწერა: „ქართველი რეჟისორის ირაკლი კვირიკაძის ფილმი „ქალაქი ანარა“ ქ. ლოკაროს საერთაშორისო კინოფესტივალზე დაჯილდოვდა მთავარი პრიზით — „ვერცხლის ლოპარდი“. ჩემმა სხიარულის ყიფინამ ლამის იყო მთელი სოფელი შეყარა.

— ახლა გასაგებია, ნანას ფილმში, „27 დეკარგული კოცნა“, საიდან გაჩნდა უჩვეულო აღსარების ეპიზოდი: ტუალეტში მჯდარი მთავარი გმირი მუტად პროზაული საქმიანობის დროს სიყვარულზე რომ ლაპარაკობს.

— ეს ჩემი სტილია: დიდი ვნებებით გამოწვეული აბალელები წუთების მდებალი ფიზიკური მოთხოვნის დროს გაზავება. ამით პათეტიკა ვანიჭებდი... მაგრამ გაავარაქმლებ: ლოკაროში ფილმებს ღია ცის ქვეშ, უზარმაზარ ეკრანზე აჩვენებდნენ და „ანარას“ დემონსტრირებისას მოხდა საოცრება: აგვისტოში ლოკაროში მოთოვა. მაგრამ მაყურებელი უდროოდ მოსულთოვლს არ შეუშინებია და ფილმისთვის ბოლომდე უყურებია. იქაური გაზეთები წერდნენ, — ამ ფილმის იუმორმა შექლო ლოკაროს თოვლის გაღობა.

— მერე იყო 1980 წელს შენივე სცენარით გადაღებული ფილმი „მოცურავი“.

— ამ ფილმის გადაღების იდეა მაშინ დამებადა, ბრუნებდა რომ სტალინიზმის ქება, დაბადების დღეების გადახდა დაინყო და ბელადობის ამბიციბა გაუჩნდა.

იმედია, მაყურებელს ახსოვს ეს შესანიშნავი ფილმი, სადაც სამი თოვლის ცხოვრების მაგალითზე საქართველოს 80 წლიანი ტრაგიკული ისტორია მოთხრობილი, სადაც ქართულ და საერთოდ, საბჭოთა კინემატოგრაფიულ ტოტალიტარიზმის და სტალინიზმის ეპოქა პირუთვნულად პირველად შეფასდა. იმ დროს ამ თემაზე სასაუბროდ ქვეყნის მაღალი პოლიტიკური ემელონები ჯერ კიდევ მზად არ იყვნენ. უძრაობის ხანა იდგა,

არც თენგივ აბულაძის „მონანიება“ იყო გადაღებული, არც „1953 წლის მარტი“ და არც მიხალკოვის „მზით გათანგულნი“. ყველა ეს ფილმი ეკრანს გორბაჩოვის მმართველობის პერიოდში იხილავს. იმ 1980 წელს კი კომუნისტური წარსულის აუგად მხსენებელი მკაცრად იხვედებოდა. გარდა ძალადობის წინააღმდეგ ამხედრებული ხელოვანის პოზიციისა, რომელსაც რეჟისორი ერთმნიშვნელოვნად გამოხატავდა, — ამ ფილმში სამი თაობის — პაპის, მამის და შვილიშვილის თავგადასავლის თხრობით იქერნებოდა საქართველოს და ერის იერხატი, მისი ტრაგიკული ხედვრი და მასში ღირსეულ წინაპართა თანდათანობითი კვდობა.

— „მოცურავი“ მოსკოვში ჩასაბრუნებლად ჩავიტანე. საკავშირო კინოკომიტეტის დარბაზში ფილმის დემონსტრირების დროს კრიტიკა არავის დაუძვრავს. ავისმომასწავლებელი სიჩუმე ფილმის დამთავრების შემდეგც გაგრძელდა და მოულოდნელად ერმაშის (იშხანად საკავშირო კინოკომიტეტის თავმჯდომარე) ფრაზა სასიკვდილო განაჩენის გახსნა: **ЭТОТ ФИЛЬМ НАДО СЖЕЧЬ** და არა **СМЫТЬ** (არსებობდა იმ დროს კინოცენზურაში ტერმინი **СМЫТЬ**, რაც არასასურველი ეპიზოდების ჩამორეცხვას, ამოჭრას გულისხმობდა). **Вместе с режиссёром**, — ჩავილაპარაკე. ერმაშმა პასუხის ღირსად არ ჩამოვალა, ათვალწუნებული, განმგმირავი მუერა მესროლა და დარბაზი დატოვა. სამუდამოდ ამკრძალა არა

მათ უყვართ ერთმანეთი და კინო

მარტო საჩუქისორო, არამედ, საერთოდ, კინომოღვაწეობა.

— ამიტომ გაიხადე სცენარისტობა ძირითად პროფესიად?

— ჩემთვის ყველაზე დიდი სასაქლო უსაქმრობაა: ამიტომაც მივმართე ფურცელს და ფანქარს. მათთან დამეგობრებული თუქცა, ადრეც ვიყავი, მაგრამ ახლა სცენარებს უკვე ინტენსიურად ვწერდი, ახონიშურად. მოსკოვში, სადაც საბჭოთა კავშირის ყველა რესპუბლიკის სტუდიების სცენარები მტკიცდებოდა, ჩემი გვარის ხსენება არ შეიძლებოდა. ჩემს სცენარებს მაშინ, ძირითადად, შუა აზიის რესპუბლიკებში იღებდნენ.

— შენ მკურნალსაც გინდებენ, რომელსაც ნებისმიერი ჩავარდნილი სცენარის და ფილმის გადარჩენა შეუძლია.

— მიყვარს მონტაჟი. როცა რეჟისორი ფილმს იღებს, იგი თითოეულ კადრზე მუშაობს, შიგ მთელ თავის გრძობებს აქვს და როცა ფილმის აწყობის დრო დგება, ნებისმიერ კადრთან დამორბება ისევე უჭირს, როგორც საყვარულ ქალთან. მე კი გარედან მოსული ადამიანი ვარ, რომელიც საქართველოს როლს თამაშობს, მხოლოდ იმ განსხვავებით, რომ ფინალი აუცილებლად მე უნდა მოვიფიქრო. ვზივარ სამონტაჟოში ერთი კვირა, ერთი თვე, ვჭრის, ვყრის, ვანებებ. რეჟისორი მხარზე ხელს მირტყამს და ამბობს: „მშაო, რა შესანიშნავად ამონტაჟებ!“ მოხდა ისე, რომ ჩემს ხელში ძირითადად, ოსკარის ნომინანტმა „სამხედრო-საველე რომანსა“, პავლე ჩუხრაის „ქურდმა“, ოსკარის დაჯილდოებულმა ნიკიტა მიხალკოვის „მზით გათანგულნი“. ეს ტრაგედია დღესაც გრძელდება: ბევრი ამერიკული ფილმი, ოსკარის ნომინანტი თუ ოსკაროსანი, ჩემი დამონტაჟებულია.

— „მოცურავზე“ ისეთი დრამატული ამბავი მოგვიყვით, რომ ძალაუფლებრივად უნდა გკითხო: შენ ახლა, ძირითადად, საზღვარგარეთ მუშაობ. რით განსხვავდება იგი სსრ კავშირში მუშაობისგან?

— ზუსტად ვერ გეტყვი. მე ხომ დამკვეთის სურვილს ხშირად ყურადღებას არ ვაქცევ რაც „მეცხვარე“, იმას ვწერ. თუმცა, თუ რედაქტორი ან პროდუსერი იდებს მომანოდებს, ყოველგვარი ქედმაღლობის გარეშე დავთანხმდები. ახლა ერთი მდიდარი შევიცარიელისათვის ვწერ სცენარს. ოლონდაც ამბავი თავად შემომთავაზა. კარგი ამბავია, მხოლოდ ეგ არის, რომ იგი ჩემი არ არის: ომისწინა შევიცარიის პატარა ქალაქში აფრიკიდან ეგზოტიკური ცხოველების ზოოპარკი და მოცეკვრეები ჩაიდან. ერთ შევიცარიელ ყმაწვილს ნორჩი აფრიკელი გოგონა შეუყვარდება. თითქოს ლამაზი ამბავია, მაგრამ წერა რომ დავიწყე, მივხვდი, არაფერი ვიციოდ არც შევიცარიელზე, არც აფრიკელებზე. რასაც არ დავწერ — ყველაფერი ყალბია. დავიგანებე, არადა სცენარის 1-ელ ოქტომბერს უნდა ჩამებარებინა. რადგანაც, ვიდრე მე „მთვარის მამაში“, „27 დეკარგული კოცნის“ სცენარებს ვწერდი, შევიცარიელი ფულს აკურთხავდა მისი და, ახლა ვეღარ ვუთხვებდი, — სცენარს ვერ ვწერ, ვინაიდან არ ვიცი, რა უნდა უთხრას დიდტყუება შაკვანიანმა გოგონამ მასზე თავდავიწყებით შეყვარებულ კარგ ოჯახის შვილ თეთრკანიან ბიჭს. ამ შევიცარიელმა ისეთივე კაბალაში მომაქცია, როგორშიც ერთ დროს ჩემი სკოლის დირექტორმა მამაქემი, რომელიც სასაკლავო დირექტორი იყო: ზამთარში, სკოლის დარბაზში კალათბურთის ვთამაშობდი. ტუალეტში მომინდა, ციოდა და ეზოში გასვლა დამეზარა. პიონერთა ოთახში, სადაც ვიხდილი ხოლმე, დაგლეჯილი დიდი ეგდო და ამ საქმისთვის მისი გამოყენება გადაწყვიტე... ოთახში დირექტორმა შემიხედა, დანაშაულზე წამასწრო და პიონერული სინონიდის მოლახვისათვის ჩემი სკოლიდან გარიცხვა შეიძლებოდა. სკოლიდან არ გამრიცხეს, მაგრამ, სამაგიეროდ, დირექტორი მამაქემთან სასაკლავოზე მთელი

წლის განმავლობაში დიდი ჩინით დადიოდა — იღებდა უზარმაზარ დანას, ლამის თავ-ფეხიანად ძვრებოდა გამოიხვეულ საქონელში და ჭრიდა ხერხემლის გასწვრივ განლაგებულ სუკის გრძელ ნაჭრებს, ისეთს, როგორიც საღვადორ დალის ნახატებზეა. ამის შემხედვარე მამაქემი მოთქვამდა: „ბავშვის ერთი მოშარდა რა ძვირი მიჯდება“.

— მიკვირს, ზანგი გოგონასა და თეთრკანიანი ყმაწვილის სიყვარულის ამბის დაწერა რომ გაგიჭირდა. ასეთი რამ მგონი, შენს ოჯახშიც მოხდა...

— ჩემს ვაჟსა და მის ზანგ ცოლზე ლაპარაკობ, არა? მასსოვს, მე და ნანა სამონტაჟოში ვისხედით. „1001 რეცეპტი“ დამონტაჟებზე დღე და ღამე ვასწორებდით. ამ დროს ტელეფონი რკავს, ნანა ყურმილს იღებს და მისი ხმა ესმის: „დედა, დაჯექი, ისეთი რამ უნდა გითხრა, მეშინია, გული არ ნაგვიდეს“. ნანას ფერი ეცვალა, რაღაც სამინელებს წარმოიდგინა. „რა მოხდა, მიხო?“ — ყვირის გამწარებული. „დედა, ზანგ იუდიის ცოლად ვირთავ. ფეხშიმედ არის...“ — ნანამ შევებით ამოისუნთქა, — „კარგი რა, მიხო, გული გამიხეთქე, ვინც გინდა, ის შეირთე“. ახლა პატარა, თმასუჭუჭა შვილიშვილი მყავს, შოკოლადისფერი, ძალიან საყვარელი.

— რაღაც შენს გენეალოგიაზეც მსმენია...

— ჰო, თქვი, თქვი... თვალუბის ქრილისა და არაქართული გარეგნობის გამო ენაელობას რომ

ოდან ორი ციტატა ვისესხე. ერთი, დაძინების სცენა — ჩემი „ანარადან“, ინსალური გაფერვის ეპიზოდი კი „შერეკოლებიდან“. ისე, ტელევიზორში მეც მოვისმინე: ვილაც ახალგაზრდა მეტად კომპეტენტურად ანტიკვიდა, „მთვარის მამაზე“ კუსტურისცა გავლენა იგრძნობაო. არა უშავს, ახალგაზრდა და ქართული კინოს, ტყუობა, ნაკლებად იცნობს. კუსტურისცა, ალბათ ნითელი ყელ-სახვევით დადიოდა, მე რომ ეგ ამბავი ჩავიწერე საშურში, მავანი მილიციის უფროსის ქალიშვილი თეატრის ტრფიალი გახლდათ და იქ ჩასული ფილარმონიის ბრიგადების კონცერტებს არ აცდენდა. წარმოდგენიდან რომ ბრუნდებოდა, ვილაცამ აცდუნა (რომელიც მას მსახიობი ეგონა) გოგონა წესიერად ვერც კი მიხვდა, რა მოხდა და მხოლოდ მაშინდა წაიშინეს მშობლებმა თავი ხელები, როცა გოგოს მუცელი წამოეზარდა. მერე, მილიციის უფროსი თავისი მილიციელებითურთ ინკოგნიტო მსახიობ მამას საქართველოს ყველა თეატრში ექებდა.

და როცა პროდიუსერმა ბაუმგარტენმა სიყვარულზე სცენარის დანერგა მთხოვა, ჩემი ისტორიების გვერდებშიშოცვეთილი რვეულები გადავქექე და რომ გიამბე, ის სიყუფტი აღმოვაჩინე. და რადგანაც ყველა ქვეყნის პროვინცია ცხოვრების სტილით ერთმანეთს ჰგავს, მოქმედება ხაშურისგან შუა აზიის პროვინციამდე ვსტრეტიტანე, მაგრამ ეს ფილმი კუსტურისცას სახელს მინც უკავშირდებდა. „მთვარის მამა“ ვენციის კინოფესტივალზე იყო წარდგენილი და იქ უშუალოს თავმჯდომარე კუსტურისცა გახლდათ. პროდიუსერმა, მას უბრალოდ, მეგობრულად ფესტივალის დანეყბამდე აჩვენე ფილმი. კუსტურისცას „მთვარის მამა“ მოეწონა და განაცხადა, იმედი მაქვს, იგი მთავარ პრიზს აიღებსო. ეს პრესაში გამოქვეყნდა და დიდი ვნებათაღელვა გამოიწვია. ემოციების გასანეიტრალებლად ფესტივალის დირექციამ საკითხი ასე დააყენა: ან კუსტურისცას თავმჯდომარეობაზე უნდა ეთქვა უარი, ან კონკურსიდან ფილმი მოეხსნათ. იფროსლავიელი რეჟისორი თავმჯდომარეობას იერ შეეღია, ამიტომ „მთვარის მამა“ საკონკურსო ჩვენებიდან მოიხსნა. რადგანაც ფილმი ასე უსამართლოდ დაიჩაგრა, ფესტივალის მსევერულმა ვენციამ „მთვარის მამის“ მსოფლიო ჩვენება მოწყვეს. ჩვენების მთავრად დღეს წერდნენ გაზეთები: კუსტურისცას დროზე ადრე პირი რომ არ გაელო, მამინ ჩვენ უკვე გვეციდინებოდა, ხვალ, „ოქროს ლომით“ რომელი ფილმი დაჯილდოვდებოდაო.

— შენი ცნობილი ისტორიების რვეულების გადაშლა ხშირად გიხდება?

— საკმაოდ... „27 დეკარგული კოცნაც“ იქიდან არის. გერმანულად, კარგი ოჯახიშვილმა ბიჭებმა დაგიკვივეს ფილმი სიყვარულზე ეროტიკული მომენტებით. ნანა ლირიკულ სცენებს წერდა, მე კი ის ცუდი ბიჭი ვიყავი, რომელიც შიგ უსამსობებს ურთავდა...

— და ისე მოახერხე, რომ „ცუდისხილანმა“ ნორჩმა სიბილამ და ფილმში დემონსტრირებულმა „ემანუელამ“ ქართულ პროვინციამ სექსუალური რევილუციის ქარბორბალა დაატარა. ამ ფილმმა ის წლები გახსენა, თბილისში ვიდრე რომ შემოვიდა. პირველი ფილმი, რომელსაც მაშინ ატრიალებდნენ, „ემანუელა“ იყო. ჩვეულებრივ მოკვდავთ ვიდრე ხელი არ მიუწვდებოდათ და შეძლებულ ოჯახებში, რომლებსაც ეს ტექნიკური სიხალე ჰქონდათ, „ემანუელა“ საყურებლად ორივე სექსის საკმაოდ დიდი აუდიტორია იკრიბებოდა. ეკრანზე გათამაშებული სექსუალური სცენების შემხედვარე უბერხულად იშუშუნებოდნენ: მამაკაცებს ჭირის ოფლი ასხამდა, თავისუფლებამონატრებული ქალები კი ცმუკავდნენ და შეხახილბოთ: „ეს რა სამინელეაა“, აქამდე მათთვის აკრძალულ მომოსხვეულ სანახაობას თვალს ვერ ამორებდნენ და სექსის უცნობ ილეთებს, რაც შეიძლება კარგად იმასს ოვრებდნენ. თბილისშიც, ისე როგორც „27 დეკარგული კოცნაში“ ნაჩვენებ პროვინციულ ქალაქში, სექსზე თავისუფლად „ემანუელას“ შემდეგ ალაპარაკდნენ. დარწმუნებული ვარ, მარცხის ის ორი ტომიც, რომელსაც ფილმში ეგზომი პიკანტური მისია აკისრია, შენი რვეულიდან არის.

— იმ ეპიზოდზე ამბობ, სიბილა სექსუალურ სცენას მაგიდის ქვეშინ რომ უყურებს? მართალია. მოწაფეობისას საკონტროლო ნაშუშვერების გასასწორებლად მე და ჩემი მეგობარი დირექტორის კაბინეტში შევიპარეთ და დავინახეთ: მრეცხავის პოზაში მდგარი მათემატიკის მასწავლებელს დირექტორი როგორ... ქალი მაღალი იყო და დირექტორი ორ სქელ ტომზე შემდგარიყო... როცა რეალურ ცხოვრებაში მსგავსი ეპიზოდების მოწმე ვხვდები, მათ სცენარში აუცილებლად ვიყენებ.

— ამჯერად თბილისში ყოფნისას, რაიმე აბსურდული სიტუაციაში ხომ არ მოხვედრილხარ? — „მთვარის მამა“ „ოქროს პრომეთით“ დაჯილდოვდა. პრიზი გადმომცეს, მაგრამ პრიზისთვის გათვალისწინებული 5.000 ლარი — არა, ვიცი, დღეს აქ ყველა უჭირს. მაგრამ, მეშინია, ფილმის რეჟისორმა ბახტიარ ხუდოინაზაროვმა, ფულს რომ არ ჩაუტყან, ჩემს კეთილსინდისიერებაში ეჭვი არ შეიტანოს.

P.S. თითქოს გუშინ იყო, რომ თბილისის ქუჩებში ლამაზი წყვილი ხელისხელჩაკიდებული დააბიჯებდა.

ნანა და ირაკლი. მათ ერთმანეთი და კინო უყვარდათ. თავიანთი შემოქმედებით ბევრი ლამაზი ნუთი გვაჩუქეს.

წლები გავიდა... დღეს ისინი კვლავ ერთმანეთსა და კინოზე შეყვარებული, მსოფლიოს გზებზე დაბიჯებენ, და მინც ქართულ კინოხელოვნებას ემსახურებიან. თავიანთი კიდებშემოცვეთილი რვეულებიდან გადმოსულ ტრაგიკომიკურ პერსონაჟებს ეკრანებზე აცოცხლებდნენ და სამყაროს საქართველოს არსებობას ასხენებენ...

1988 წლის 19 აგვისტოს მოსკოვის შერეულენოვანი აეროპორტში სინგაპურიდან თვითმფრინავი ჩამოფრინდა. სალონიდან ყველაზე ბოლოს სამი ხანში შესული მამაკაცი გამოვიდა. 34 წლიანი ტყვეობის შემდეგ მათ პირველად დადგეს ფეხი მშობლიურ მიწაზე. ეს მამაკაცი ტანგრან „ტუაფსეს“ მებლავურები იყვნენ...

1954 წლის 23 ივნისს დილას, ნავთობით დატვირთული ტანკერი „ტუაფსე“ ჩინეთისაკენ მიემგზავრებოდა. ტანკერის კუნძულიდან 150 მილის დაშორებით, ნეიტრალურ წყლებში, მებლავურებმა პიდრომფრინავის ხმა გაიგეს და დაინახეს მათკენ სწრაფად მომავალი ორი კრეისერი და ზღვის მონადირეთა ორი გემი. კრეისერიდან ბრძანება გაისმა: „შეაჩერეთ სვლა, კაპიტანი გემის საბუთებით ამოვიდეს კრეისერზე. ბრძანების შესრულებლობის შემთხვევაში გაგხსნით ცეცხლს“. კაპიტანმა უარი განაცხადა. კრეისერიდან ისროლეს. ტანკერით ფეთქებადი ტვირთი გადაჰქონდათ, ამიტომ კაპიტანი იძულებული გახდა, სვლა შეეწყვიტა. „ტუაფსეზე“ განგაშის სიგნალი გაისმა. ნახევრად შიშველი მებლავურები გემბანზე გამოცვივდნენ და კაპიტნის ირგვლივ განლაგდნენ. იარაღი არც ერთ მათგანს არ ჰქონდა და რაც ხელში მოჰყვათ, იმას სტაცეს ხელი — ნიჩბებს, მილის გადანაჭერს და ა.შ. მებლავურები ვაჟაკურად იგერებდნენ მოძალებულ სალდაფონებს, თუმცა იყვნენ ლარჩებიც, მაგ. კაპიტნის ერთ-ერთმა თანაშემწემ მზარეულის წინაფარი აიფარა და იხვეწებოდა, არ გამცეთ, რომ ოფიცერი ვარო. რადისტმა მოასწრო გადაცემა რადიოგრამა მოსკოვსა და ვლადივოსტოკში, შემდეგ „SOS“-იც გამოიყენა. რომელიღაც უცხოური გემი შეეცადა მათთან მიახლოებას, მაგრამ უკან დაიხია.

სამი დღის შემდეგ „ტუაფსე“ ეკიპაჟთან ერთად პორტ გაოსიენში მიიყვანეს. რამდენიმე ათასი შეიარაღებული ჯარისკაცი თვალს არ აშორებდა საბჭოთა მებლავურებს. როგორც იქნა, მოიყვანეს თარჯიმანი, რომელმაც დაამშვიდა მებლავურები, უთხრა, რომ ჩინელებს მათთვის მხოლოდ სიკეთე უნდოდათ და საჭმელ-სასმელიც მოიტანეს, მაგრამ არც ერთმა მებლავურმა მათ არ დააკარა ამ ძველს, უფრო მეტიც, მათ შიმშილობა გამოაცხადეს. ერთი კვირა გაძლეს. გაცეცხლებული მოძალადეები მებლავურებს ტანკერიდან პირდაპირ ზღვაში ყრიდნენ.

საბჭოთა კავშირის მთავრობამ ტყვეთა გა-

დასარჩენად მამინევი მიიღო ზომები. საფრანგეთის დიპლომატიისა და შვედეთის ნიუთელი ჯვრის საზოგადოების დახმარებით შექმნეს 29 კაცის გათავისუფლება. 13 თვის შემდეგ ისინი სამშობლოში დაბრუნდნენ. მათზე, როგორც გმირებზე, ბევრს წერდნენ, მხატვრული ფილმიც გადაიღეს. ალბათ განსოეთ კინოსურათი „საგანგებო შემთხვევა“, სადაც უზუნცოვი და სრულიად ახალგაზრდა ვიარაღი ტისონოვი თამაშობდნენ, მაგრამ ტყვედ კიდევ 20 მებლავ-

ეთ საბუთს, რომ თანახმა ვიყავით აშშ-ში გამგზავრებაზე. მამინევი დაგვირგეს ტანსაცმელი, მოგვცეს ფული და ქალაქში სასიყრდნოდ გაგვიყვანეს, თუმცა დაცვა თან დაგვიყვებოდა. ვსიერობდით და თან ვფიქრობდით, როგორ გავცეულიყავით ამ კუნძულიდან. ამის შემდეგ სხვა ციხეში გადაგვიყვანეს. ამერიკაში გამგზავრების მოლოდინში ვიყავით, მაგრამ აღმოჩნდა, ყველა ჩვენგანის გაშვებას არ აპირებდნენ. მაშინ დავწერეთ განცხადება, რომ არც

სად დაგვინიშნეს და პირდაპირ სისხლი გაგვიშრო. იმ ზომამდე მიიყვანა ყორა დიპლომა, რომ მან თავი ჩამოიხრჩო. ამან ჩვენზე საშინლად იმოქმედა. ამის შემდეგ გაგვაცალკევებს, მართლობა აუტანელი იყო. ჭკუიდან რომ არ შეეშლილიყავით, ნახმარი სანთლებით რაკეტების და თვითმფრინავების მოდელს ვაკეობდით.

მოლაღვის ხვედრი

როცა საავადმყოფოში ჩვენი ამხანაგი მიხილი კოლმანანი გარდაიცვალა, ოფიცერმა მითხრა, ახლა შენი ჯერი დადგაო. მაგრამ შემდეგი მამასახლისი კოვალისივი აღმოჩნდა. ჩემი აზრით, ის თავად გომინდანელებმა მოკლეს. ერთმა ჩინელმა სანიტარმა საიდუმლოდ მითხრა, რომ მას რალაც სასიკვდილო ნემსები გაუჭეტეს. 1988 წლის მარტში, ყოვლად მოულოდნელად მიგვიყვანეს ხვალისის სამხედრო ბაზაზე და ოფიცერმა გვითხრა: „მიმართეთ ნერილობითი თხოვნით თქვენს მთავრობას, რათა აქედან წაგვიყვანონ“. მხოლოდ ლობატი-უკმა არ დანერა თხოვნა, ან კი მოლაღატე როგორ უნდა დაბრუნებულიყო სამშობლოში, რა სინდისით. მას, რა თქმა უნდა, უწინოდა სასჯელისა. ამ ბაზაზე ნახევარი წელი ვიყავით. ჩვენ-დაამი დამოკიდებულება შეიცვალა, კარგად გვეკვებოდნენ, გვიკვლიდნენ, რადიოსაც კი გვასმენინებდნენ. თურმე სახლში დასაბრუნებლად გვაპირდავებდნენ. დაგვაგზავნეს და ტაიბის ცენტრალურ პოლიციაში მიგვიყვანეს. იქ ერთი კვირა გაგვჩერეს, შემდეგ კი სამხედროში მოვიდნენ და ყოველდღე გვცემდნენ, ტყვეობაზე უფრო ხელთათმანებით გვიტყავდნენ. ეს საშინელება იყო. ამის შემდეგ გაიმართა სასამართლო და ათათი წელი მოგვისაჯეს, რადგან მოვატყუეთ მათი პრეზიდენტი და თავისუფლება ხან გვეინდოდა და ხან — არა. საპატიმროში რვანი ვიყავით, ერთად ვცხოვრობდით. სამ-ოთხ წელს ვინადა გვიცვლიდნენ საპატიმრო ადგილს. ერთად კი ვიყავით, მაგრამ ჩვენ შორისაც აღმოჩნდნენ მოლაღატეები — ლობატიუკი და კოვალისივი, რომლებიც გომინდანელებზე არანაკლები მხეცები იყვნენ. კოვალისივი მამასახლი-

ხსახულო ხიბი — 34 წელი სევდობაში

შინ დაბრუნებულნი: ვალენტინ კნიგა, ვლადიმერ საბლინი და ბორის პასანოვი

ვაური რჩებოდა. მათგან ცხრა, 1957-58 წლებში დაბრუნდა აშშ-ისა და ბრაზილიის გავლით. ოთხი მათგანი, რომლებიც ბრაზილიიდან ჩამოვიდნენ, სსრკ-ში დააპატიმრეს სამშობლოს ღალატის ბრალდებით და 12-15 წლით პატიმრობა მიუსაჯეს. რვა წლის შემდეგ მათი საქმე გადაიხინჯა და დანაშაულის არარსებობის გამო — გაათავისუფლეს.

დახვეწა „ხუმრობით“

ვალენტინ კნიგა, ერთ-ერთი იმ სამთავანი, ვინც სამშობლოში 34 წლის შემდეგ დაბრუნდა, იხსენებს: „პირველი წელი გავატარეთ პოლიტპატიმრებისათვის განკუთვნილ ციხეში, ტაიბის ცენტრში. საშინლად გვანაშავებდნენ. რამდენიმე დღის მანძილზე ძილის საშუალებას არ გვაძლევდნენ, მკვდარი სინათლით გვებრძავებდნენ, ამის გამო მხედველობა თითქმის დავკარგე, დაგვიცინოდნენ, აბუჩად გვიგვებდნენ. უთავბოლოდ გვატარებდნენ, შემდეგ გარეუბანში გავგვიყვანდნენ, კეფაზე პისტოლეტს მოგვავჯენდნენ და ჩახმას გამოკრავდნენ... პისტოლეტში ტყვიები არ იდო... წარმოიდგინეთ ჩემი მდგომარეობა, ისინი კი სიცილით იხოცებოდნენ. ასე გვტანჯავდნენ თითქმის სამი თვე. ჩვენ მეტის აზნა ალარ შეგვეძლო, ბოლოს და ბოლოს ხელი მოვანერ-

დანარჩენები ნავიდოდით და ამ ფიცზე ხელი საკუთარი სისხლით მოვანერეთ. გავცეცს... გამხეცებულმა გომინდანელებმა ხელბორკილები დაგვადეს და ტაიბის ცენტრალურ პოლიციაში მიგვიყვანეს. იქ ერთი კვირა გაგვჩერეს, შემდეგ კი სამხედროში მოვიდნენ და ყოველდღე გვცემდნენ, ტყვეობაზე უფრო ხელთათმანებით გვიტყავდნენ. ეს საშინელება იყო. ამის შემდეგ გაიმართა სასამართლო და ათათი წელი მოგვისაჯეს, რადგან მოვატყუეთ მათი პრეზიდენტი და თავისუფლება ხან გვეინდოდა და ხან — არა. საპატიმროში რვანი ვიყავით, ერთად ვცხოვრობდით. სამ-ოთხ წელს ვინადა გვიცვლიდნენ საპატიმრო ადგილს. ერთად კი ვიყავით, მაგრამ ჩვენ შორისაც აღმოჩნდნენ მოლაღატეები — ლობატიუკი და კოვალისივი, რომლებიც გომინდანელებზე არანაკლები მხეცები იყვნენ. კოვალისივი მამასახლი-

დასაბრუნებლად გვაპირდავებდნენ. დაგვაგზავნეს და ტაიბის ცენტრალურ პოლიციაში მიგვიყვანეს. იქ ერთი კვირა გაგვჩერეს, შემდეგ კი სამხედროში მოვიდნენ და ყოველდღე გვცემდნენ, ტყვეობაზე უფრო ხელთათმანებით გვიტყავდნენ. ეს საშინელება იყო. ამის შემდეგ გაიმართა სასამართლო და ათათი წელი მოგვისაჯეს, რადგან მოვატყუეთ მათი პრეზიდენტი და თავისუფლება ხან გვეინდოდა და ხან — არა. საპატიმროში რვანი ვიყავით, ერთად ვცხოვრობდით. სამ-ოთხ წელს ვინადა გვიცვლიდნენ საპატიმრო ადგილს. ერთად კი ვიყავით, მაგრამ ჩვენ შორისაც აღმოჩნდნენ მოლაღატეები — ლობატიუკი და კოვალისივი, რომლებიც გომინდანელებზე არანაკლები მხეცები იყვნენ. კოვალისივი მამასახლი-

ბრბოს კანონი

სტადიონის ბილეთს ან მიდის დისკოთეკაზე, სადაც შესაძლებელია განიცადოს გამარჯვების კოლექტიური ნეტარება და სრული თავისუფლება. ეკლესიასა და მიტიტგზე, თეატრსა და სამხედრო პარადზე ადამიანები ერთობლივად თავისუფლებიან ყოველდღიურობისგან და ერთიანდებიან საერთო იმედისა და რწმენის ქვეშ — იქნება ეს სულიერი ხსნის თუ საყვარელი გუნდის გამარჯვების რწმენა. სხვათა გვერდით ადამიანი თავს უფრო ძლიერად და თვითდაჯერებულად გრძნობს. ბრბოში მყოფის მდგომარეობა უფლებას აძლევს ადამიანს, მიეცეს მისტიკურ ექსტაზს, ჩავარდეს ეიფორიაში და მიყესულად გადავიდეს პანიკაში.

წინდახედული საზოგადოება, რომელიც ზრუნავს თავის წევრთა სულიერ კეთილდღეობაზე, ყოველთვის ქმნიდა დროის საგანგებო შუალედებს, რომელზეც უქმდებოდა კულტურული აკრძალვები. ასეთი იყო, მაგალითად, რომაული სატურნალიები ან ლათინოამერიკული კარნავალები.

თანამედროვე მასობრივი ზემოქმედების ნიშანდობლების მხოლოდ მკრთალი ანარეკლია. ძველი და შუასაუკუნეობრივი კარნავალები თავდაყირა აყენებდა საგანთა არსებულ წესრიგს: დაბალ საფეხურზე მდგომნი ამცირებდნენ მაღალ საფეხურზე მყოფთ, ბავშვები დასცილობდნენ მშობლებს, ბატონები ემსახურებოდნენ მოსამსახურეთ. თავს ვერავინ დაიძვრებდა ამგვარ „გადატრიალებში“ მონაწილეობიდან. აღვირახსნილობას და აგრესიას აქეზებდნენ ისევე, როგორც წლის განმავლობაში ნაგროვები სიკეთის გაფლანგვას. მცირე ხნით გაგვიყვებულნი ადამიანები კვლავ უბრუნდებოდნენ ცხოვრების ჩვეულ რიტმს.

ბუნტი, ჯანყი, სახალხო მღელვარება მსგავსი სცენარით ვითარდება. ადამიანები მოქმედებენ როგორც სიზმარში, როცა ყველაფერი ნებადართულია — მთელი ხმით ყვირილი, ვიტრინების მსხვერველა, ავტომანქანების გადაბრუნება და დაწვა, ჩხუბი და, ბოლოს და ბოლოს, მოკვლა. ბრბოში ადამიანს ეჩვენება, რომ იგი ყოვლისშემძლე და დაუმარცხებელია. ამგვარი ეგზალტაცია — სულად არ არის შორეული წარსულის კუთვნილება. ასე იქცევა ბრბო დღესაც, მსოფლიოს ცივილიზებულ თუ დაბალი განვითარების ქვეყნებში.

ცხადია, ბრბო მშვიდობიანიც შეიძლება იყოს, მაგრამ იგი ყოველთვის ეგზალტირებულია — მაშინაც, როცა ქვევს ისვრის და მაშინაც, როცა ყვავილებს ესვრის ძვირფასი მომღერალს.

აღფრთოვანებული თაყვანისმცემლების არსებობა აღფრთოვანებს სხვებსაც, რასაც, სხვათა შორის, წარმატებულად იყენებენ საუკუნეთა მანძილზე თეატრის კლავიორები (დაქირავებული პირები), რომლებმაც ტყაის კვრით, ყვირილით, სტვენით უნდა შექმნან შთაბეჭდილება სპექტაკლის თუ მსახიობის წარმატებისა ანდა პირიქით, ჩაფლავებისა), როგორც ცნობილია,

პუბლიკის ამ ნაწილის პროფესიული მიზანია — გამოიწვიოს თავისი ოვაციებით საერთო აღფრთოვანება. არსებითად იგი არ განსხვავდება ნებისმიერი პროფესიონალი პროვოკატორის მიზნისგან, თავისი სიტყვებით და ქმედებით უკარნახოს ბრბოს, როგორ უნდა მოიქცეს ან რა გრძნობები უნდა განიცადოს.

ამგვარი ადამიანი აუცილებელია ბრბოსათვის. ხელმძღვანელის, ქმედების მიმითებლის გარეშე ხალხის მასა ვერ იქცევა ბრბოდ. ამერიკელმა ფსიქოლოგმა სტენლი შახტერმა ერთხელ ამგვარი ექსპერიმენტი ჩაატარა: ადამიანთა სამ ჯგუფს ვენაში ადრენალინი გაუკეთეს. პირველ ორ ჯგუფში შეგზავნეს პროვოკატორები. პირველ ჯგუფში პროვოკატორი ილიანდებოდა, წინ და უკან დარბოდა და შურისძიებით ემუქრებოდა ექსპერიმენტატორებს. მეორე ჯგუფში პროვოკატორი მღეროდა, ხუმრობდა და სისულელეებს როშვავდა. მესამე ჯგუფში უბრალოდ გაათვთილეს, რომ ვენაში შეყვანილი ნივთიერება გამოიწვევდა ტემპერატურის მომატებას, გულის აჩქარებას და სუნთქვის გაძვირებას. 15 წუთის შემდეგ პირველი ჯგუფის ყველა მონაწილემ იგრძნო ბრაზი და მრისხანება, მეორე ჯგუფის წევრები საშინლად გამხიარულდნენ. მესამე ჯგუფში კი ადამიანები მშვიდად გრძნობდნენ თავს და ყველა თავისი საქმით იყო დაკავებული.

სწორედ ამგვარი საქმით ხდება ემოციათა გავრცელება ბრბოში. ისინიც კი, ვინც გულგრილნი არიან ამა თუ იმ მომღერლის მიმართ, როცა მის ფანატიკოს თაყვანისმცემელთა შორის ხვდებიან, ინყებენ ალადირებას და „ბრაგოს“ ძახილს.

თუმცა მასობრივ ღონისძიებებში მონაწილეობა ადამიანისათვის ზოგჯერ აუცილებელია ფსიქოლოგიური განვითარების თვალსაზრისით, მაგრამ ბრბოში ხანგრძლივად ყოფნა ისევე სასიფთაოა, როგორც ალკოჰოლისა თუ ნარკოტიკის ბოროტად გამოყენება.

ჯერ ერთი, ადვილია ბრბოთი მანიპულირება. ადრე თუ გვიან, ვიღაც აუცილებლად ისარგებლებს და ბრბოს ენერჯის წარმართავს თავისი მიზნებისათვის და სხვის (უპირველეს ყოვლისა, ისევ ბრბოს) საზიანოდ. საუკუნეთა მანძილზე ყოველთვის მოიძებნებოდა პიროვნებები, ბრბოს მართავს რომ ახერხებდნენ და, როგორც წესი, სიკეთე ამას არასოდეს მოუტანია.

მეორეც, იმისათვის, რომ ადამიანმა შეინარჩუნოს ინდივიდუალობა, საჭიროა გაცნობიეროს იგი. ამ თვისებას მუდმივად ესაჭიროება განვითარება. საკუთარი პიროვნების მასაში ათქვევით მიღებულ ეიფორიას კი შესაძლოა მისი სრული გაქრობა მოჰყვეს.

ექსტრემიზმი ყოველთვის პოულობს მხარდაჭერას ბრბოში, რადენადაც იგი ნაწყისიდანვე თავად ბრბოსთვისაა ნიშანდობლივი. ეს გამაოხნატება სიჩქარით, რომლითაც ბრბო იღებს ცალმხრივ გადაწყვეტილებებს. კერპის ან

განტყვევის ვაცის არჩევას ბრბო უკუაგდებს ყოველგვარ ეჭვს, რომელიც შობდა უთანხმოებას ან დაანგრევდა მის ერთობას. ბრბოს ცეცხლთან ატყვევებოდა დაეჭვებული იცხება რწმენით, მოჭოქმანე იღებს გადაწყვეტილებას, ზომიერები კი ვარდებიან უქიფურესობაში. გამოთქმული ეჭვი მაშინვე იცევა უდავო ქვეშარიტებად, წარმოქმნილი ანტიპათია — მძაფრ სიძულვილად. ბრბოსათვის არ არსებობს შუალედი წყევლასა და გაღმერთების შორის, საშინელებასა და ალტყვებს შორის. მასის წარმოსახვის დასაპირიქილად აუცილებელია გადაჭარბება, უტირიება, ეფექტური მაგალითები და თამამი განზოგადება.

ბრბოს არც დრო და არც პირობები არა აქვს იმისათვის, რომ ყოველივე აწონ-დაწონოს, დააზუსტოს ფაქტები. ამიტომ იგი სიამოვნებით იღებს ურთიერთგამომრიცხავ იდეებს — შოკინისტურს და სოციალისტურს, მშურს და მოძულეს და ა.შ. და სულაც არ ადარდებს არსებული ულოგიკობა. ბრბო, შესაძლოა, ერთი თვალსაზრისიდან ისე გადავიდეს რადიკალურად განსხვავებულზე, რომ ვერც კი შეამჩნიოს ეს. ამიტომ მცოდნე ორატორი სულაც არ ზრუნავს, რომ მისი სიტყვა ლოგიკურად უზნად იყოს. მსურველად და რწმენით ნათქვამი

სრული უაზრობა, დატვირთული შედარებებით და მკვეთრი სახებით, ბრბოზე გაცილებით მეტ ზემოქმედებას მოახდენს, ვიდრე ლოგიკურად ჩამოყალიბებული ლექცია შუუცნობელი მატერიის შესახებ.

ბრბოში ადამიანი კარგად უნარს, გააჩინოს რეალური ფანტაზიისგან, სასურველი — არსებულისაგან. ბრბო საკუთარ შიშს, სურვილს და იდეებს განიხილავს, როგორც რეალობას. ბრბო მზადდა, ირწმუნოს ნებისმიერი მიმზიდველი ილუზია და იმოქმედოს მის შესაბამისად. მაგ. დაიწყოს „ჩალაღობის სამყაროს“ ნგრევა ან „ათასწლოვანი რაიხის“ შენება. ბრბოსათვის არაფერია შეუძლებელი, იგი არ ცნობს წინააღმდეგობებს. ამით კარგად ისარგებლობენ როგორც დიდი მხედართმთავრები, რომლებიც შეტყვისკენ მოუწოდებენ ჯარისკაცებს, ასევე პოლიტიკურნი ავანტიურისტები, რომლებიც ახდენენ ბრბოს დამანგრეველი ქმედების პროვოცირებას.

ქალბატონო ნონა, პირდაპირ მოლოცვით დაიწყო ჩვენს საუბარს, მაგრამ ვერ არ ვიცით, კმაყოფილი ხართ თუ არა შედეგით — ნინა ოლიმპიადისთან შედეგებით ერთი საფეხური ნინა წავინიჭეთ, თუმცა გულშემატიკვერების მიერ ქართველ მოჭადრაკე ქალთაგან პირველი ადგილის გარდა, ყველაფერი წარუმატებლობად აღიქმება.

— დღევანდელი სიტუაციიდან გამომდინარე, ოლიმპიადის შედეგებით მინც კმაყოფილი ვარ და არა მხოლოდ იმიტომ, რომ ქალებმაც და მამაკაცებმაც ნინა ოლიმპიადის მაჩვენებლები გააუმჯობესეს. დღევანდელი სიტუაციის რომ ვახსენებ, იმ მდგომარეობას ვგულისხმობ, რომელიც საერთოდ არის ქვეყანაში და რომელიც ცხოვრების ყველა სფეროში სარკვევით ისახება, მათ შორის სპორტში და, ცხადია, ჭადრაკშიც. თავად განსაჯეთ — ნელს ბიუჯეტით განსაზღვრული ისედაც მწირი თანხიდან — 100 ათასი ლარიდან, მხოლოდ 22 000 მივიღეთ. ცხადია, ამ თანხით დაეგმილი კალენდრის უზრუნველყოფა შეუძლებელია, ტურნირებში მონაწილეობის გარეშე კი არათუ ოსტატობის ზრდა, არამედ არსებული დონის შენარჩუნებაც ძნელია. რაც ყველაზე სამწუხაროა, ამ მხრივ თანდათანობით უარესობისკენ მიდის საქმე. მაგალითად, ნელს პირველად მოხდა, რომ 18-წლამდეთა ევროპის ჩემპიონატზე ჩვენი მოჭადრაკეების გამგზავრება განათლების სამინისტრომ ვერ დააფინანსა — ადრე ყოველთვის ეს უწყება უზრუნველყოფდა ჩვენების მონაწილეობას ამ შეჯიბრებებზე. ახლა უკვე იმაზე მიდის საუბარი, რომ მომავალი წლიდან საერთოდ უნდა შეწყდეს სპორტის დაფინანსება და მხოლოდ ლაბარების შემოსავლებით უნდა იარსებოსო. ვერ გეტყვით, რომ დიდი იმედი მაქვს ამ მოსალოდნელი ცვლილებისა.

როდესაც ოლიმპიადის იმართება, იმ წლებს კიდევ არა უშავს, მშველელი გამოგვიჩვენა ხოლმე. ახლაც თბილისის კომიტეტმა თითო შეკრებით უზრუნველყო ქალთა და კაცთა გუნდები, ოლიმპიადის წინ კი ბოლო შეკრება ბათუმის კლუბმა „აიასი“ მოგვინყო, რისთვისაც უსაზღვროდ მად-

ნონა ოლიმპიადის მოლოცვა

ლიერი ვართ მათი. მაგრამ ოლიმპიადებზე საერთოდ ვერ წავიდოდით, პრეზიდენტს რომ არ გამოეყო თავისი ფონდიდან 150 ათასი ლარი.

— ნუთუ ჭადრაკშიც ისეთივე მნიშვნელობა აქვს შეკრებებსა და „სპორტულ მომზადებას“, როგორც სხვა სახეობებში.

— შეიძლება უფრო მეტიც. მაგრამ ახლა მხოლოდ ამაზე არ არის საუბარი. ქართველ მოჭადრაკეებს უკვე სამი წელია ხელფასები არ აუღიათ. თქვენ რომ „სპორტული ფორმა“ ახსენებთ, მის შესანარჩუნებლად ყოველ მოჭადრაკეს ინდივიდუალური მწვრთნელი ან სპარინგ-პარტნიორი სჭირდება, რაც დიდ თანხებს მოითხოვს.

სწორედ ამიტომ, ჩვენი მოჭადრაკეები იძულებული არიან ე.წ. კომერციულ ტურნირებში ითამაშონ, რომლებიც დონის ამალღებისათვის თითქმის არაფერს იძლევა, მაგრამ იქ გამოსვლით სპორტსმენები ერთ-ორ კვირას მოულოდნელად ყოველივე ზემოთქმულის გათვალისწინებით მინც კმაყოფილი ვარ ქალების მეორე და მამაკაცების მეექვსე ადგილით. მიუხედავად იმისა, რომ ოლიმპიადის დაწყების წინ „ვოტისტიკობა“, გულის სიღრმეში ქალთა შორის საპირიზო სამეულში შესვლითაც კმაყოფილი ვიქნებოდით.

რაც შეეხება ქართველების — როგორც გულშემატიკვერების, ასევე მოჭადრაკეების „გამარჯვების სინდრომს“, ეს ძალიან კარგია და ღმერთმა ნუ ქნას ჩვენი ამ „ავადყოფობისგან“ განკურნება. თუმცა, ისიც უნდა გავიგოთ, რომ სულ პირველი ადგილის აღება შეუძლებელია — ქალთა წლებიდან მთელი მთელი წელიწადი ნარმატებაა, მით უმეტეს, მაშინ, როდესაც მესამე ადგილზე გასულ რუსეთის გუნდს მთელი 2,5 ქულით გაუუსწარიო, ხოლო ჩემპიონ ჩინელებს მხოლოდ ერთი წამიერი წინააღმდეგობა.

— და მაინც, ფაქტია, რომ ადრე ქართველი მოჭადრაკე ქალები ერთი თავი მალე დაიწვენი და დანარჩენი მსოფლიოზე რა არის ამ სხვაობის შემცირების მიზეზი — სხვების გაძლიერება თუ ჩვენი მოჭადრაკეების დონის დაქვეითება?

— საშუალო დონე მთელ მსოფლიოში გაიზარდა, თუმცა ზემოთქმული პირობებიდან გამომდინარე, არც ჩვენი მოჭადრაკეების მიერ პოზიციების გაუმჯობესება და თამბობის უარყოფა შეიძლება. ისიც სათქმელია, რომ არაფერი საოცარი ამაში არ არის, თუ ყოველ თაობაში ვერ დაიბადებიან ჩემპიონები. ძალიან კარგად მესმის ჩვენი „განებიერებული“ გულშემატიკვერების, მაგრამ სწორედ ეს „მოთხოვნა“ კიდევ ერთ დამატებით ფსიქოლოგიურ დატვირთვად აწვევთ ქართველ მოჭადრაკეებს. იმავე ჩინეთის მაგალითი ავიღოთ — ამჟამად იქ ქალთა ჭადრაკის ბუმი, დაახლოებით ისეთი, როგორიც ჩვენი იყო ადრე. თანაც გათვალისწინეთ ჩინელთა რაოდენობა, ამას დაამატეთ ის სახელმწიფო პროგრამა, რომელიც უზრუნველყოფს იმას, რომ მათმა მოჭადრაკეებმა მხოლოდ შედეგებზედ იფიქრონ და არა ყოველ პრობლემებზედ და თქვენს კითხვაზე პასუხიც ფაქ-

ტობრივად გაცემული იქნება. — ისევ ოლიმპიადის დაეუბრუნდეთ — ნუთუ არ იყო ჩემპიონობის შანსი? მით უმეტეს, თუ გავითვალისწინებთ უკრაინის ნაკრებთან დასანან მარცხს 0,5:2,5. ჩინელებს ხომ მხოლოდ ერთი ქულით ჩამოვრჩით.

— ჩინელთა გუნდში ორი ახალგაზრდა მოჭადრაკე თამაშობდა, რომლებმაც ძალიან ბევრი ისეთი პარტია მოიგეს, სადაც თავიდან თანაბარი, ზოგჯერ კი უარესი პოზიციებიც კი ჰქონდათ — კიდევ ერთხელ მიხდება იმის გამოვრება, რომ ეს იმ პირობების შედეგია, რომლებშიც ისინი იმყოფებიან, მარტივად რომ ვთქვათ, ჭადრაკის მეტი საფორმალური არაფერი აქვთ და იმიტომ. ობიექტურადაც, რამდენადაც უსამართლო არ უნდა იყოს ეს ჩვენთვის, დღესდღეობით ჩინელთა გუნდი ჩვენზე ძლიერი იყო და დამასურებულად მოიპოვეს პირველი ადგილი. თუმცა, იყო რამდენიმე ნიუანსი, რომლის გამოყენების შემთხვევაშიც შეიძლებოდა რაღაცის იმედი გვექონოდა — თუნდაც მაია ჩიბურდანიძის არნახულად სუსტი თამაში. სუსტი თავის დონისთან შედარებით, თორემ სხვა გუნდები ასეთ შედეგს ნატვრობენ.

სამაგიეროდ, უზარმაზარი ნაბიჯი გადადგეს წინ ჩვენმა მამაკაცებმა — მსოფლიოს საჭადრაკო ფორუმზე ისეთი ქვეყნების წარმომადგენლები უკან ჩამოვრდებით, როგორც არიან: შვეიცარია, აშშ, ესპანეთი, სომხეთი და სხვები, პატარა საქმე არ არის. თანაც, რაც ყველაზე სასიხარულოა, მამაკაცთა გუნდში უკვე გამოცდილ მოჭადრაკეებს ახალგაზრდებმაც არ დაუდეს ტოლი — გიგა ყაჭიშვილი, თამაზ გულაშვილი და ბაადურ ჯობაძე ისე თამაშობდნენ, რომ ავტორიტეტების წინაშე არავითარი შიში არ ეტყობოდათ, რაც შედეგშიც აისახა.

სამწუხაროა, რომ „გაფრინდაშვილის თასი“, რომელიც მამაკაცთა და ქალთა გუნდების მიერ ერთობლივად მოგროვებული ქულების მიხედვით გადაეცემა საუკეთესო გუნდს, რუსეთის ნაკრებს ერგო. აქაც სულ ერთი ქულა დაგვაკლდა.

— როგორ ვიცი, ჭადრაკში უახლოეს მომავალში დიდი ცვლილებები მოსალოდნელია. როგორც პარტიის რეგლამენტებში, ასევე ტურნირების ორგანიზაციაში.

— ეს მართლაც ასეა. ფიდე ცვლილს 7 საათიანი რეგლამენტის შემცირებას, რადგან ჭადრაკიც გარკვეულწილად კომერციული სპორტი ხდება და ამდენი ხნის განმავლობაში გაგრძელებული პარტია მაყურებელს ვეღარ მოიზიდავს. ტურნირების ფორმულის შეცვლის მხრივ კი, მთავარი ქალთა შორის მსოფლიო ჩემპიონატის ჩატარების ახალი ფორმულაა, რომელსაც ამ თვის ბოლოსვე ახლოს გავიცნობთ — ინდოეთში ათი

ქართველი მოჭადრაკე ქალი მივეგზავრებით. ამხელა წარმომადგენლობა არც ერთ ქვეყანას არ ჰყავს. სულ 61 მონაწილე იქნება. აქედან სამი — სე უნი, ალისა გალიამოვა და მაია ჩიბურდანიძე პირველი წრიდან გათავისუფლებულნი არიან. დანარჩენი 58 დანჯილდებია და ერთმანეთში გაითამაშებენ ორ-ორი პარტიისაგან შემდგარ მატჩს. დამარცხებული შეჯიბრს ეთიშება. დარჩენილი 29 მოჭადრაკეს ეს სამივე მიემატება და თავიდან ჩატარდება კენჭისყრა. ასე რომ, ყველაფერი ე.წ. ოლიმპიური სისტემით მოხდება. ნახევარწინალები და ფინალები ოთხ-ოთხი პარტიისაგან იქნება შემდგარი და იქაც ისევე, როგორც წინა ორ-პარტიიანი მატჩში, ფრედ დამთავრების შემთხვევაში დამატებით ორ-ორი პარტია დაინიშნება, ოღონდ 25 წუთიანი რეგლამენტით. თუ ეს „მიკრო-მატჩიც“ ფრედ დამთავრდა, კიდევ ორ-ორი ბლიც-პარტია გაიმართება ხუთწუთიანი რეგლამენტით.

თავდაც ხედავთ, ეს სრულიად ახალი რამ არის. ბევრ მოჭადრაკეს შეიძლება გაუჭირდეს ასეთ ცვლილებასთან უტყვე შეგუება. სწორედ ახლა გამოვჩნდება ყველაზე მეტად პროფესიონალიზმი და სპორტული ჟინი.

— მსოფლიო ჩემპიონატში რას უნდა ველოდეთ? ნუთუ ისევ წარმატებად უნდა ჩავთვალოთ მეორე ადგილი?

— მთლად ასეც არ არის საქმე. როგორც უკვე გითხარით, ყველაზე მეტი — ათი მოჭადრაკე, საქართველოდან გამოვდივართ. გამოვდივართ-მეთქი, რომ ვამბობ ჩემს თავსაც ვგულისხმობ. დიდი ხნის „დასვენების“ შემდეგ, მეც გადავწყვიტე ახალგაზრდობის გახსენება. ცხადია, ყველაზე რეალური ფავორიტია მაია ჩიბურდანიძე. ნანა იოსელიანისა და ნინო გურუნიასაც დიდი იმედი გვაქვს.

განსაკუთრებით მინდა აღვნიშნო ახალგაზრდა დიდოსტატი ნინო ხურციძე, რომელმაც ბრწყინვალედ იასპარეზა სტამბულის ოლიმპიადებზე და ჩვენი გუნდიდან ერთადერთმა ოქროს მედალი მოიპოვა თავის დაფაზე. მისი იმედი ინდოეთშიც გვაქვს (ნინო ხურციძესთან ვრცელ ინტერვიუს ჩვენი გაზეთის დამატების — უურნალ „გზის“ უახლოეს ნომერში შემოგთავაზებთ — ზ.გ.).

სამწუხაროდ, პირველივე წრის კენჭისყრის შედეგად სამი „ქართული წყვილი“ მივიღეთ — იოსელიანი გოლეთიანს ხედავდა, მე — ხურცილავას, ხოლო ჯავახიშვილი — გერმანიის სახელით მოასპარეზე კახიანს.

დარწმუნებული ვარ, ჩვენი დიდოსტატები ადვილად აუღებენ ალღის ტურნირის ახალ რეგლამენტს და დიდი იმედი მაქვს, რომ საჭადრაკო გვირგვინი კვლავ საქართველოში დაბრუნდება.

ნინო ხურციძე

„პეი, პინ პოლინ პანდ, პოპაპლიდან?!...“

ის დრო წარსულს ჩაბარდა, როდესაც ფეხბურთი მხოლოდ თამაში იყო. ახლა სპორტის ეს ყველაზე პოპულარული სახეობა სპორტის არის, ბიზნესიც, პროფესიაც და მასობრივი სანახაო-

შოთა ჭიჭილაძე შეგირდებთან

ბაც. შესაბამისად შეიცვალა ფეხბურთისადმი დამოკიდებულებაც. აქსიომაა — ფეხბურთის მომავალი ბავშვთა საფეხბურთო სკოლებში იქმნება. რა მდგომარეობაა ამ მხრივ საქართველოში? აქაც ისევე ცუდად არის საქმე, როგორც დიდ ფეხბურთში თუ უკეთესად?

ამ საკითხით იმანაც დაგვიანტერესა, რომ რედაქციამში მკითხველის წერილი მოვიდა, რომელიც გვწერდა: ტყუპი ბიჭის მამა ვარ, ძალიან მინდა, რომ დიდი ფეხბურთი ითამაშონ, მაგრამ დღეს მომრავლებული საფეხბურთო სკოლებიდან რომელში მივიყვანო, ვერ გადაამინყვეტია. იქნებ რამე მიჩინოთ.

ამ საკითხებზე სასაუბროდ საქართველოს ფეხბურთის ფედერაციას დავეკავშირდით, სადაც იმ ხალხმა, რომლებსაც სამსახურებრივად ვეკლებათ ბავშვთა ფეხბურთზე ზრუნვა, გვიჩინა — უმჯობესი იქნება, პირდაპირ ეწვიოთ რომელიმე სკოლას და თავად ნახოთ, რა კეთდება.

ძველი, ტრადიციების მქონე საფეხბურთო სკოლებს — „ნორჩ დინამოლს“, 35-ე სკოლას და „ავაზას“ თავი ავარიდეთ და ორი წლის წინ საავიაციო ქარხნის ყოფილ სტადიონზე ჩამოყალიბებულ საფეხბურთო სკოლას „შეგარდენი-1906“-ს მივაკითხოთ.

ურნალისტებს ხშირად „კრიტიკომანებს“ გვინოდებენ. ღმერთი, რჯული — ოღონდ კარგი და საქებარი ვნახოთ რამე და სხვას თუ ლანძღვანების კითხვა მოსწყინდა, ჩვენ წერა — მით უმეტეს.

რაც „შეგარდენზე“ ვნახეთ, გულწრფელ აღტაცებასა და გაკვირვებას იწვევს იმ სიტუაციის

ფონზე, რომელიც ჩვენს ქვეყანაში სუფევს.

ამ სტადიონზე რამდენიმე წლის წინ უმაღლესი ლიგის გუნდი — თბილისის „შეგარდენი“ თამაშობდა. ეს გუნდი გაუქმდა და სტადიონსაც ახალი პატრონი — შპს „შეგარდენი-1906“ გამოუჩნდა, რომელმაც ბავშვთა საფეხბურთო სკოლა შეიქმნა ორი წლის წინ. ამ ორ წელიწადში აქაურობას ბევრი რამ შეემატა — ახალი ორსართულიანი შენობა, რომელიც გასასვლელი და საშხაპებია მოთავსებული, ერთი სავარჯიშო მოედანი, მსაჯების მისაღები ოთახი, თეორიული მეცადინეობებისა და ვიდეოკლასი, საუნა და ა.შ.

საფეხბურთო სკოლის დირექტორი ბადრი მანჯკაძე — ახალგაზრდა, თავის საქმეზე შეყვარებული კაცია.

სასწავლო ნაწილს რომან შონია განაგებს — გამოცდილი სპეციალისტი, რომელიც დიდი ხანია ბავშვთა ფეხბურთში მოღვაწეობს. სწორედ მას ვთხოვეთ სკოლის შესახებ მოუხმრო:

— ჩვენთან 1982-დან 1993 წლამდე დაბადებული ბავშვები ვარჯიშობენ. ყოველ ასაკში ორ-ორი ჯგუფი გვაქვს, რომლებთანაც კვალიფიციური მწვრთნელები — შოთა ჭიჭილაძე (ბათუმის „დინამოს“ და ქვეყნის ახალგაზრდული ნაკრების მწვრთნელი), ნოდარ აკობია (თბილისის „დინამოს“ ყოფილი მწვრთნელი), სოსო ჭვინია, ზაურ სვანაძე, როსტომ თორლაშვილი, ვახტანგ ჩიმაკაძე და სხვები მუშაობენ. ცხადია, მწვრთნელთა კვალიფიკაცია მთავარ როლს თამაშობს ნებისმიერი სკოლის დონის განსაზღვრაში, მაგრამ დღეს ის დრო მოვიდა, როდესაც კარგი მწვრთნელის გარდა, თანამედროვე ინტენარის, კარგი სკოლა, სარგებილიტაცია ცენტრია საჭირო და ჩვენი სკოლის მესვეურთა ნყლობით, თქვენც ხედავთ, რომ ამ მხრივ ყველაფერი რიგზეა და საქართველოში სხვებზე მეტად ვართ უზრუნველყოფილი.

— თქვენ სასწავლო ნაწილს განაგებთ. რადგან ასეთი თანამდებობა არსებობს, ე.ი. თეორიულ მეცადინეობას განსაკუთრებული ყურადღება ექცევა თქვენთან.

— მართალი ხართ. ჩვენ გვაქვს სპეციალურად მოწყობილი ვიდეოკლასი, სადაც ბავშვები თანაბრად ყველა თამაშის ვიდეოჩანაწერს უყურებენ, რომელსაც პროფესიონალი ოპერატორი იღებს ჩვენივე აპარატურით.

გარდა ამისა, უამრავი მეთოდური ვიდეომასალა ჩამოგვაქვს საზღვარგარეთიდან, რომელიც ჩვენს მწვრთნელებს ძალიან ეხმარება თეორიულ სწავლებაში.

შოთა ჭიჭილაძე ჩვენთან დანერგა ე.წ. ტიპის პროგრამა. ეს ის პროგრამაა, რომელიც საქვეყნოდ განთქმულ „აიასის“ სკოლაში დაბუშავებუ-

ლი და მართლაც საოცარ შედეგებს იძლევა. ისიც ხაზგასასმელია, რომ ეს პროგრამა 6-7 წელიწადზეა გათვლილი და ფეხბურთელის აღზრდას ითვალისწინებს პირველი ნაბიჯებიდან იმ ასაკამდე, როდესაც მის მომავალზე უკვე კონკრეტული დასკვნის გაცემა შეიძლება.

— თქვენს სკოლაში სწავლის გადასახადი რამდენია?

— ასაკის მიხედვით — 15-დან 30 ლარამდე. მაგრამ უნდა ითქვას, რომ ეს თანხა ელექტროენერგია და ცხელი წყლით უზრუნველყოფასაც ძლივს მკფობს. ამას დაუმატეთ კვება, ბურთები, სათამაშო ფორმები, ბუტები, რომლებშიც სხვაგან ფულს იხდიან ბავშვები და დარწმუნდებით, რომ გადასახადი არც ისე დიდია.

— გამოდის, რომ სკოლა წამგებიანია ფინანსური თვალსაზრისით?

— ეს კითხვა, ალბათ, შპს „შეგარდენი 1906“-ის აქციონერებს უნდა დაუსვათ. სინამდვილეში, მართლაც ასეა ჯერჯერობით, მაგრამ ქართული ფეხბურთის ომ-

ზაურ სვანაძე თეორიულ მეცადინეობაზე

მაველი სათვის ზრუნვა, თავისთავად, თუ ხმაელალი ნათქვამი არ გამოიკვეთა, უკვე მოგებაა. გარდა ამისა, 12 წელზე უფროსი ასაკის ბავშვების მშობლებთან, სრულწლოვანების შემდეგ კი, თვითონ მოსწავლეებთან, კონტრაქტები იდება, რომლის ძალითაც, მათი ნორმალურ გუნდში გაყიდვისას სკოლა კომპენსაციას მიიღებს.

— თუ გავით უკვე ასეთი იმედისმომცემი ფეხბურთელები?

— ჯერ სულ ორი წელია მუშაობას შეუდექით, თუმცა ერთი ჩვენი აღსაზრდელი — ირაკლი დოჯუა უკვე თამაშობს საქართველოს 18-წლამდელთა ნაკრებში, ერთიც თენგიზ სულაქველიძესთან, 16-წლიანებში — დათო ლულუაძე. ახალბეა რუმინელებთან ვეროლის ჩემპიონატის შესარჩევ მატჩში გოლიც შეაგდო. 8-10 ბავშვი უკვე გვაქვს, რომლებიც აშკარად გამოირჩევიან თანატოლებსაგან და მათი მომავლისაც გვეიმედება.

— ნელა კვება ახსენეთ. აქ ბავშვებს კვების უზრუნველყოფა?

— უახლოეს ხანში ამ საკითხის მოგვარებასაც გვირგებინან. ნახსენები პროგრამები ხომ

კვების სპეციალურ რაციონსაც გულისხმობს. ნელა კი იმ ბავშვებზე მქონდა საუბარი, რომლებიც აქ ცხოვრობენ და ვარჯიშობენ.

— ანც ცხოვრობენ, აქ — ბაზაზე?

— დაიხ ეს ის ბავშვები არიან, რომლებმაც რესპუბლიკის მასშტაბით გამოცხადებულ კონკურსში გაიმარჯვეს და ჩვენთან წამოვიყვანეთ. ისინი აქვე, კეთილმოწყობილ ოთახებში ცხოვრობენ. ცხადია, უფასოდ გვევებათ და ვაცხოვრებთ და არც სწავლის საფასურს იხდიან.

— შეჯიბრებები თუ იმართება? როგორია თქვენი გუნდების წარმატებები?

— ორ ასაკში — 1983 და 1984 წლებში დაბადებულებს შორის ქალაქის პირველად მოვიგეთ და რესპუბლიკურ პირველობაში ჩავებმებით. მომავალი წლიდან ცოტა უმცროსებიც გამოვლენ რესპუბლიკურ ჩემპიონატზე.

საზღვარგარეთაც ვიყავით — დანიაში, თურქეთში. ასე რომ, წარმატებები საერთაშორისო ასპარეზზეც გვაქვს.

— სამომავლოდ რას გეგმათ?

— გარდა იმისა, რაც გითხარით, გადაწყვეტილი გვაქვს ჩრდილოეთის ტრიბუნის ადგილზე კიდევ ერთი სავარჯიშო მოედანი მოწყობა. ხოლო სახმრეთის კარის უკან კი — პატარა ხელოვნურსაფარიანი მოედანი გაკეთდება. ტრენაჟორების დარბაზი აშენდება ცალკე — ამჟამად 31-ე ქარხნის დარბაზში ვავარჯიშობთ ბავშვებს.

სხვა გეგმებიც გვაქვს, მაგრამ მათი განხორციელება როდესაც დაიწყება, ამაზე მაშინ ვისაუბროთ.

თუმცა ერთ რამეს მინდა ხაზი გავუსვა — საფეხბურთო სკოლის მთავარი მიზანი არა ბავშვთა ტურნირების მოგება, არამედ ფეხბურთელების გაზრდაა და ჩვენც ამ მიმართულებით ვმუშაობთ.

ორი საათი დავყავით „შეგარდენზე“ — მწვრთნელებსა და ბავშვებსაც ვესაუბრეთ, გასახალისებ, საშხაპებში, საუნა, ვიდეოდარბაზი და დასასვენებელი ოთახები დავათვალიერეთ და საფუტყლიანი იმედი ჩაგვესახა, რომ ქართულ ფეხბურთს მომავალი წამდვილად აქვს, თუ იმ ხალხს, რომელიც ცოდნასა და ენერჯის არ იშურებს ამ საქმისათვის, თანდაგომო და მს-არდაჭერა არ მოაკლდება.

გერადი მოამზადდა ზვიად გურულმა

№46 (215) საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგი შედეგები

რეიტინგს 842 მკითხველი გამოეხმაურა. 11 ბარათი არასწორად იყო შევსებული. 345-მა ქალმა და 486-მა მამაკაცმა უპასუხა კითხვას: „რა მიზანმიმართული მიზანმიმართული მიზანმიმართული...“

საპრიზოს ზუსტად 12 ბარათი-რეიტინგი დაემთხვა. ჩვენი გამარჯვებულები არიან თბილისელები: 48 წლის თამაზ დუნდუა, 58 წლის ირაკლი ყვირიანი...

№47 (216) საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგი

„ქვირის პალიტრა“ თავისი მკითხველებისთვის აწყობს გამოკითხვებს სხვადასხვა საინტერესო საკითხზე, რაც საშუალებას მოგვცემს (ჩვენ და თქვენ), გავიგოთ საზოგადოების აზრი ამ თუ იმ მოვლენაზე, ფაქტზე და ა. შ.

100 ლარი

თქვენ მიერ შედგენილი რეიტინგით დგება ერთი საერთო რეიტინგი, რომელიც გამოქვეყნდება „ქვირის პალიტრაში“ მომდევნო ნომერში გამარჯვებულის ვინაობასთან ერთად.

ამ დღემდე გამარჯვებულის შემთხვევაში, საპრიზო ფონდი მათ შორის განაწილდება, ხოლო თუ არც ერთი მკითხველის რეიტინგი არ დაემთხვა საშუალოს, პრიზს მიიღებს მასთან ყველაზე მიახლოებული ვარიანტის ავტორი.

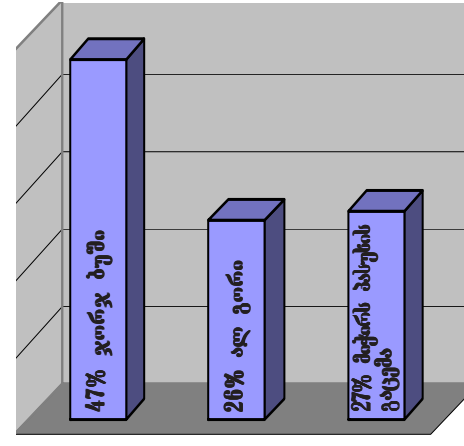
* საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგის შედეგების დასაზუსტებლად, უპასუხეთ დაგეგმილი კითხვას.

№47 (216) საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგის ბარათი რაიონებში განთავსებული „ქვირის პალიტრის“ საფოსტო ყუთებში ჩააგდეთ ოთხშაბათს, 22 ნოემბრის 10 საათამდე, თბილისში — ხუთშაბათს, 23 ნოემბრის 13 საათამდე.

„ქვირის პალიტრის“ ყუთებში მიტოვებულ ფორმას გვიან მოთავსებული ბარათები კონკურსში არ მონაწილეობს

დაგეგმილი კითხვის შედეგები

დამატებით კითხვას 814-მა რესპონდენტმა უპასუხა. კითხვა ასეთი იყო: „თქვენ რომ ამერიკელი იყო, ვის მისცემდით ხმას საპრეზიდენტო არჩევნებში?“

ფოტოკალიგრა

გთავაზობთ თქვენთვის ნაცნობი პიროვნებების ფოტოებს. გთხოვთ, პასუხები გამოგვიზიაროთ „ქვირის პალიტრის“ საფოსტო ყუთების საშუალებით.

Form with fields for name, address, and phone number.

3.ხ. უცნაური კაცი ხარ, ჩემო რევებო, მშვენივრად იყავი მოყურებუნი პროკურატურაში და რა მოგარბენინებდა პარლამენტში?!

რ.მ. — ევს, ვახტანგ რაზმაძის ჯიბრზე, თორემ... უავტორო

რ.მ. — ვიტალი, ამ კუბდარში ჭკუასელის გულ-ღვიძლია ჩადებულა. შეჭამე და აუცილებლად გამოჯანმრთელდები.

რ.მ. — ვიტალი, აი შენ ამ ხაჭაპურის 25, 25-იც მე, ხოლო ეს დარჩენილი 50 უფროსობას. რა ვქნა, ძმაო, მე ასე ვარ მიჩვეული.

3.ხ. — ხომ ხედავთ, მეტს ველარ იღებთ, ბ-ნო რევებო, ერთი კბილებით დაიჭირეთ.

რ.მ. — ამ მეორე ნაჭერს ბაბილაშვილს წავუღებ, თორემ მშიერია საწყალი.

ვიტალი ხაზარაძე, რევებო ყიფიანი

წინა ნომერში გამოქვეყნებულ „ფოტოკალიგრას“ 157 მკითხველი გამოეხმაურა, მადლობას ვუხდით მათ. ვაქვეყნებთ რამდენიმე ორიგინალურ პასუხს.

რ.მ. — რომელია ყველაზე დიდი ნაჭერი? 3.ხ. — ხი, ხი, ხი, ხი. დიდ ნაჭერს შენამდე ვინ მოუშვებს, ის უკვე შეჭმულია.

რ.მ. — რომელია ყველაზე დიდი იმერული ვარიანტი? რ.მ. — ბატონო ვიტალი! მიირთვით კიდევ ერთი ნაჭერი ხაჭაპური.

რ.მ. — ვიტალი, მთელი ხაჭაპური შეჭამე და ძლივს მივაგენი აგერ, კუთხეში ყველის პატარა ნაჭერს!

3.ხ. — აჰა, ტარაკანა ხომ არაა, რომ ირბინოს აქეთ-იქით, შე კაცო... მამუკა ლვალაძე, ბაღდათი

3.ხ. — რეზო, შენ რა, არ იცი, როცა სუფრაზე ორი რამეა, ერთი დიდი და მეორე პატარა, დიდი სხვას უნდა მიანოდო.

რ.მ. — შენ რას იზამდი? 3.ხ. — მე პატარას ავიღებდი. რ.მ. — მერე პატარას არ განვდი?! „ჩაღაღაჯა“, ფონიჭალა

3.ხ. — მიირთვი, ბ-ნო რეზო, ყველაფერი გადახდილია, ჭკუასელს ნაძლევი მოვუგე, რომ ცისფერი არა ვარ და იმან იკისრა ყველაფერი...

რ.მ. — ხაჭაპური ხოჩემ? 3.ხ. — არა, არ მინდა. რ.მ. — ნე ხოჩემ?... აჰა, მარტო ჭკუასელის ცოლ-შვილი ხოჩემ?... ირაკლი და გიორგი ქანტურაძე, თბილისი

რ.მ. — ჩემო ვიტალი! თუ სიმაღლეს გეტყვი, პაექრობა ჭკუასელთან პირწმინდად წააგე, იმისათვის, რომ მისი ორი ბრალდებიდან ერთი უარგეყო, მეორე ფაქტიურად აღიარე, თანაც ისეთი ფორმით, რომ 15 „სუტკა“ ადგილზევე დაიმსახურე.

